ІАНУАРІЙ.

● Новолуніе сбытися имать 2-го въ 3 ч. 2 мін: предъ пол: обѣщаетъ мутныя облаки, и снѣгъ.

☽ Первая настанетъ четверть 9-го въ 8 ч. 57 мін: по полуд: принесетъ съ собою студенныя дни.

○ Исполнится луна 16-го въ 4 ч. 2 мін: по полуд: съ многими облаками.

☾ Послѣдня сбудется четверть 23-го въ 9 ч. 23 мін: по полуд: обѣщаетъ великую зиму.

● Обновится луна 31-го въ 6 ч. 30 мін: по полуд: зима пробавляется.

ФЕVРУАРІЙ.

☽ Первую узримъ четверть 7-го въ 4 ч. 29 мін: по пол: съ начала снѣгъ, а на конецъ зиму велику обѣщаетъ.

○ Полнолуніе будетъ 14-го въ 6 ч. 19 мін: по полуд: принесетъ облаки, ихже сѣверніи вѣтри разгонятъ и время пріятнымъ сотворятъ.

☾ Послѣдня четверть настанетъ 22-го въ 6 ч. 39 мін: по пол: обѣщаетъ сносну зиму, а на послѣдокъ дождь.

МАРТЪ.

● Новолуніе настанетъ 2-го въ 7 ч. 15 мін: предъ полуд: указуетъ времене погоду влажну.

☽ Первая наступитъ четверть 8-го въ 11 ч. 42 мін: по пол: обѣщаетъ дни пріятнія.

☉ Полнолуніе сбытися будетъ 16-го въ 9 ч. 43 мін: предъ полуд: пробавляется предидущыя четверти погода.

☾ Четверть послѣдняя сбудется 24-го въ 1 ч. 22 мін: по полуд: обѣщаетъ время пріятно, на послѣдокъ дождь.

● Новолуніе укажется 30-го въ 5 ч. 18 мін: по пол: въ четверти сей время дождевое еще пробавится.

АПРІЛІЙ.

☽ Первая четверть будетъ 7-го въ 7 ч. 43 мін: предъ полуд: съ начала указуетъ вѣтри, на конецъ время пріятно.

☉ Полнолуніе сбудется 15-го въ 1 ч. 33 мін: предъ пол: съ начала время пріятно, а на послѣдокъ дождь.

☾ Четверть послѣдняя наступитъ 23-го въ 4 ч. 48 мін: предъ полуд: погода времене настанетъ тепла и благопріятна.

● Новолуніе будетъ 30-го въ 1 ч. 14 мін: предъ пол: время пріятное пробавляется.

МАІЙ.

☽ Четверть первая начинается 6-го въ 5 ч. 25 мін: по полуд: съ благорастворенным воздухомъ.

Пол-

🌕 Полнолуніе сбудется 14-го въ 5 ч. 13 мін: по полуд: принесетъ время теплое.

🌗 Четверть послѣдняя наступитъ 22-го въ 4 ч. 34 мін: по пол: время благопріятно принесетъ.

🌑 Новомѣсячіе настанетъ 29-го въ 8 ч. 6 мін: предъ пол: съ начала пріятныя дни, на конецъ дождь.

ІУНІЙ.

🌓 Четверть первую узримъ 5-го въ 5 ч. 16 мін: предъ пол: въ нейже съ начала дождъ, на послѣдокъ время лѣпо.

🌕 Полнолуніе сбытися имать 13-го въ 8 ч. 17 мін: предъ пол: даже до конца пріятная пробавляетъ времена.

🌗 Послѣдня четверть настанетъ 21-го въ 1 ч. 1 мін: предъ пол: въ сей четверти изобилный дождь будетъ.

🌑 Новомѣсячіе начинается 27-го въ 3 ч. 8 мін: по пол: жаркія дни обѣщаетъ.

ІУЛІЙ.

🌓 Перва четверть наступити имать 4-го въ 7 ч. 25 мін: по полуд: жаркія дни, вѣтри, и дождь обѣщаетъ.

🌕 Полнолуніе будетъ 12-го въ 10 ч. 27 мін: по пол: въ сей четверти дождевое время престанетъ, и наступитъ благопріятно время.

🌗 Послѣдняя четверть начатися будетъ 20-го въ 7 ч. 4 мін: предъ полуд: въ нейже прежаркіи дни будутъ.

● Обновится луна 26-го въ 11 ч. 25 мін: по полуд: указуетъ дождь и лѣтія дни.

АУГУСТЪ.

☽ Первая является четверть 3-го въ 11 ч. 45 мін: предъ пол: даже до конца лѣтіи пребудутъ дни.

○ Полный мѣсяцъ будетъ 11-го въ 11 ч. 24 мін: предъ пол: въ сей четверти погода времене пріятна быти указуется.

☾ Послѣдняя четверть имать быти 18-го въ 0 ч. 5 мін: по пол: время лѣтое пробавляется.

● Новолуніе сбудется 25-го въ 9 ч. 48 мін: предъ пол: жаркія дни принесетъ.

СЕПТЕМВРІЙ.

☽ Первая укажется четверть 2-го въ 5 ч. 54 мін: по пол: начинается съ дождемъ, по тому лѣтое время.

○ Исполненіе луны сбудется 9-го въ 11 ч. 5 мін: по пол: въ немже пріятная времене погода пробавляется.

☾ Послѣдняя четверть видима будетъ 16-го въ 5 ч. 36 мін: по полуд: постоянну времене погоду съ собою приводитъ.

● Новолуніе узримъ 23-го въ 10 ч. 49 мін: по полуд: съ начала вѣтри, по тому дождь будетъ.

ОКТОВРІЙ.

☽ Первая наступитъ четверть 2-го въ 1 ч. 2 мін: предъ пол: обѣщаетъ мутныя облаки, а по тому время ведро.

☺ Полный мѣсяцъ наспанетъ 9-го въ 9 ч. 45 мін: предъ пол: принесетъ съ собою смутныя дни и дождь.

☾ Послѣдняя четверть будетъ 16-го въ 1 ч. 3 мін: предъ полуд: лѣпыя дни обѣщаетъ.

● Обновится луна 23-го въ 2 ч. 38 мін: по пол: принесетъ студеныя дни и дождь.

☽ Первая укажется четверть 31-го въ 10 ч. 49 мін: по пол: обѣщаетъ мутныя облаки и снѣгъ.

НОЕМВРІЙ.

☺ Исполнится луна 7-го въ 7 ч. 59 мін: по пол: ведрыя обаче хладныя обѣщаетъ дни.

☾ Четверть послѣдняя сбытися имать 14-го въ 11 ч. 31 мін: предъ пол: еще дни ведріи и хладны пребываютъ.

● Новомѣсячіе имать быти 22-го въ 8 ч. 25 мін: предъ пол: съ начала время хладно, за которымъ снѣгъ воспослѣдуетъ.

☽ Четверть первая наступитъ 30-го въ 0 ч. 32 мін: по пол: принесетъ велику зиму, и снѣгъ.

ДЕКЕМВРІЙ.

☺ Исполнену узримъ луну 7-го въ 6 ч. 24 мін: предъ пол: время смутно, а по немъ снѣгъ принесетъ.

☾ Послѣдняя начатися имать четверть 14-го въ 1 ч. 27 мін: предъ пол: дни въ сей четверти весма хладни будутъ.

● Обновленіе луны будетъ 22-го въ 4 ч. 27 мін: по пол: дни смутни и хладни обѣщаетъ.

☽ Первая четверть явится 30-го въ 8 ч. 42 мін: предъ пол: дни хладни пробавляются.

ПРЕ-

ПРЕДУВѢЩАНІЕ

на лѣто Христово 1831,

еже есть простое, сирѣчь 365 дней имущее.

О Царствующей Планетѣ.

Настоящаго года царствуетъ между прочими на небесѣхъ свѣтилами намъ найближайшая Луна: отстоитъ бо отъ земли токмо 52000 миль, юже симъ означаютъ знакомъ ☽, есть же она густое и темное, слѣдовательно непрозрачное тѣло, которое собственныя своея свѣтлости не имѣетъ, но таковую отъ солнца пріемля, землю нашу аки вѣрный и постоянный ея сопутникъ нощію освѣщаетъ хладною, обаче росодательною свѣтлостію своею, но и она взаимно отъ земли освѣщается: совершаетъ же луна теченіе свое около земли въ 24 часа, а свое собственное теченіе окончаетъ въ 28 дней, 7 часовъ, 43 мінутовъ, отъ котораго различная намъ указуются премѣненія свѣтлости лунныя, четверти зовомая, время въ годѣ луновѣ обычествуетъ быти вище влажно, нежели хладно и сухо.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛ... БЕОГРАД

О

О Зимѣ.

Зима началася есть еще прешедшаго года 1830, дне 10-го Декемврiа, въ 2 ч. 18 мiн: поп: когда солнце въ небесный знакъ хладнаго козерога вступило, и день крапчайшiй, а нощь должайшу причинило есть. Сiя четверть годищня люту зиму принесетъ, и доволный снѣгъ.

О Веснѣ, сирѣчъ Пролѣтiи.

Пролѣтiе начинается 9-го Марта въ 9 ч. 43 мiн: предп: егда солнце въ небесный знакъ овна ступитъ, и въ годѣ семъ первый кратъ день нощи равенъ творитъ. Пролѣтiе сего года принесетъ благодѣтелни дожди, и время благопрiятно.

О лѣтѣ.

Iуниа 10-го въ 6 ч. 53 мiн: предп: начинается лѣто, егда солнце въ небесный, знакъ Рака вступитъ, и должайшiй день, нощь же крапчайшую причиняетъ. Въ сей годищней четверти жаркость велика будетъ, и изобилнiя дожди принесетъ.

О Есени.

Есень настанетъ мѣсяца Септемврiа дне 11-го, въ 8 ч. 51 мiн: поп: по внегда солнце въ небесный знакъ Вѣсей вступитъ, и паки вторый кратъ сего года день нощи равенъ творитъ. Съ начала благопрiятное

вре-

время, по тому дождь и хладніи дни будутъ.

О ущербѣхъ солнца и Луны.

Настоящаго года въ смотреніи цѣлыя земли четири ущербовъ будутъ два (Іануаріа 31-го и Іуліа 26-го) въ Солнцѣ, и толицы (Февруаріа 14-го, и Августа 10-го) въ Лунѣ: Обаче отъ тѣхъ единъ токмо Лунный Февруаріа 14-го въ Предѣлѣхъ нашихъ видимъ будетъ. Магновенія того во время солнечное суть.

Начало (подъ Орізонтомъ) въ 4 ч. 54 мін: поп:
Величайшее потемненіе въ 6 ч. 15 мін:
конецъ . . въ 7 ч. 41 мін:

КРАТ-

РП I
36
УНИВ. БИБЛИОТЕКА
И. Бр. 20163

СЕРБСКА ПЧЕЛА

или

НОВЫЙ ЦВѢТНИКЪ.

за год. 1831.

съ различнымъ драге народности,
душевногъ увеселенія,
забаве умне
и словесности Сербске цвѣћемъ,
засаћенъ и обдѣланъ

ПАВЛОМЪ СТАМАТОВИЧЕМЪ.

ТРОШКОМЪ МАТИЦЕ СЕРБСКЕ.

(Serbiſche Biene.)

У БУДИМУ
Писмены Кр: Всеучилища Пештанскогъ.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБ

БЛАГОПОЧТЕННОМЪ И РОДОЛЮБИВОМЪ

СЛАВЕНО СЕРБСКОМЪ ОБЩЕСТВУ

ДМИТРОВАЧКОМЪ,

ГОСПОДАРОМЪ ГОСПОДАРОМЪ

Рода, Отечества и Предѣла своѣ

избраннѣйшимъ Членовомъ.

Вторy имена овогъ кньижицу

за знакъ найвышшегъ высокопочитанія

посвећyє

Сочинитель.

ЛѢТОЧИСЛЕНІЕ

памятнодостойны приключенія.

Отъ сотворенія свѣта по счисленію восточне церкве има година -	7339
— — — — — — — — — — римске	6544
— — — — — — — — — — єврейске	5591
— Созданія града Рима - - -	2590
— Началя старогъ Іуліємъ Цесаремъ установлѣногъ Календара - -	1876
— Рождества ХРІСТОВА - -	1831
— Паденія Сербскогъ Царства на полю Косову - - - - -	441
— Изобрѣтенія барута - - -	531
— — — — — хартіє - - -	458
— — — — — печатнѣ - - -	382
— — — — — Америке - - -	344
— Начала Лутеранскогъ вѣроисповѣданія - - - - - -	314
— Потврђенія новогъ Календара у Нѣмецкой - - - - -	249
— Рожденія Цара ФРАНЦА - -	63
— Воздвиженія Славено - Сербске, Влашке и прочи восточны єзыка печатнѣ - - - - -	60
— Основанія Г. Архіепископомъ и Митрополітомъ Карловачкимъ СТЕФАНОМЪ СТРАТИМІРОВИЧЕМЪ народнѣ Гумнасіе у Карловцу Сремскомъ - - - -	39
— Основанія МАТИЦЕ СЕРБСКЕ -	6

ПАСХАЛІА ЗРЯЧАЯ.

Кругъ Солнца сего года есть - - 3
Кругъ Луны, или златное число - - 5
Писмя Пасхалное - - - - - Ъ
Новое зачинается Лѣто въ Четвертокъ.
Мясоястія имѣемъ 8 седмицъ и 4 дне,
всего дней - - - - - - 60
Мясопустъ (месне покладе) Февруаріа 22
Сыропустъ (бѣле покладе) Марта - 16
40 мученикъ въ недѣлю 2гую поста.
Пасха Христова будетъ Апрілліа - - 19
Вознесеніе Христово Маіа - - - 28
Духови, сирѣчь Сошествіе святаго Духа, Іуніа - - - - - 7
Недѣля всѣхъ Свяшыхъ и Петровъ мясопустъ Іуніа - - - - 14
Петрова поста 2 седмицы, всего дней - 14
Память свяшыхъ Апосшолъ Петра и Павла въ Понед: Іун. - - - 29
Постъ пресвяшыя Богородицы отъ 1-го до 15-го Августа по вся годи.
Постъ рождества Христова отъ 15. Ноемврія до 25. Декемврія по вся годи.
Отъ рождества Христова по Римскому до чистыя ихъ среды есть 7 седмицъ и 4 дней, шо есть фашанге траяши будутъ всего дней - - 53
Чистая среда по Римскому мѣсяца Февруаріа - - - - - - - 16
Перва недѣля Адвента или поста рождества Христова зачиняется по Римскому мѣсяца Ноемврія - - 27

ІАНУАРІЙ имѣетъ 31 дней.

Нед дни	МД.	Мѣсяцословъ ветхій.		В. ⊙ ЧМ.		З. ⊙ ЧМ.		МД.	Новый Іануарій.
Чет	1	Обрѣзаніе Господне.	♌	7	42	4	18	13	Іларіа.
Пя:	2	Сілвестра Папы Р.	♌	7	41	4	19	14	Фелікса.
Суб	3	Малахіа и Гордіа.	♌	7	41	4	19	15	Маѵра.

Въ недѣлю предъ Просвѣщеніемъ, Еѵагг: отъ Марка зач: 1.

Нед	4	Соборъ 70 апостолъ	♌	7	40	4	20	16	Іисуса имя.
Пон	5	Ѳеопемпта и Ѳеоны	♌	7	39	4	21	17	Антоніа.
Вто	6	Богоявленіе Господ.	♌	7	38	4	22	18	Пріски дѣв:
Сре	7	Іоанна крестителя.	♌	7	37	4	23	19	Фав: и Себ:
Чет	8	Георгіа и Еміліана.	♌	7	36	4	24	20	Агнесы дѣв:
Пя:	9	Полѵевкта мучен:	♌	7	35	4	25	21	Вінценціа
Суб	10	Григоріа Еписк: Нис:	♌	7	34	4	26	22	Заручен: М.

Въ недѣлю по просвѣщеніи, Еѵаггеліе отъ Матѳеа зач: 8.

Нед	11	Ѳеодосіа преподобн:	♍	7	32	4	28	23	Тімоѳеа.
Пон	12	Татіаны мученицы	♍	7	30	4	30	24	Обр: Паѵла
Вто	13	Ермѵла и Страton.	♍	7	29	4	29	25	Фердінанд:
Сре	14	Саввы Арх: Сербска.	♍	7	28	4	28	26	Полѵкарпа.
Чет	15	Паѵла Ѳивейскаго.	♍	7	27	4	27	27	Іоан: Злат
Пя:	16	Ап: Петра веригъ.	♍	7	26	4	26	28	Карол: Вел
Суб	17	Антоніа великаго.	♍	7	25	4	25	29	Францішка

Въ недѣлю 30-ую, Еѵаггеліе отъ Луки зачало 93.

Нед	18	Аѳанасіа и Кѵрілла.	♎	7	24	4	36	30	Аделгунды.
Пон	19	Макаріа Еѵѵпипян:	♎	7	23	4	37	31	Петра Нол
Вто	20	Еѵѳѵміа великаго.	♎	7	21	4	39	1	Феѵ: Іг: Е:
Сре	21	Максіма исповѣдн:	♎	7	19	4	41	2	Срѣтеніе
Чет	22	Тімоѳеа и Анастасіа	♎	7	19	4	41	3	Блазіа Еніс:
Пя:	23	Климента Епс: Агк:	♎	7	15	4	45	4	Вероніки.
Суб	24	Прен: матере Ксеніи	♎	7	14	4	46	5	Агаѳы.

Въ недѣлю 31-вую Еѵаггел: отъ Матѳеа зачало 62.

Нед	25	Григоріа Богослова.	♑	7	12	4	48	6	Дороѳеа.
Пон	26	Ксенофонта и друж:	♑	7	11	4	49	7	Ромуалда.
Вто	27	Іоан: Злат: мощ: пр:	♑	7	10	4	50	8	Іоанна Міл.
Сре	28	Ефрема Сѵріна.	♑	7	8	4	52	9	Аполлоніа.
Чет	29	Прен: мщ: Ігнатіа.	♒	7	7	4	53	10	Схоластік:
Пя:	30	Велик: Іерарховъ.	♒	7	5	4	55	11	Еѵфросінін
Суб	31	Кѵра и Іоанна.	♒	7	4	4	56	12	Татіаны.

*

ФЕѴРУАРІЙ имѣетъ 28 дней.

Нед дни	Мд.	Мѣсяцословъ вѣтхій.		В. ☉ ЧМ.	З. ☉ ЧМ.	Мд.	Новый Феѵруарій
Въ нед. 32 рую о Закхеи, Еѵагг: отъ Луки зач: 94.							
Нед	1	Трѵфона мученика.	♑	7 2	4 58	13	Катеріны.
Пон	2	Срѣтеніе Господне.	♒	7 0	5 0	14	Валентіа.
Вт	3	Сѵмеона Богопріим:	♒	6 59	5 1	15	Фаустіна.
Сре	4	Ісідора Пілусіотска	♓	6 57	5 3	16	Чист: сред:
Чет	5	Агаѳіи мученицы.	♓	6 55	5 5	17	Сабіна Еп:
Пя:	6	Вукола Епіс: Смѵрн:	♈	6 53	5 7	18	Сѵмеон: Е:
☾ Суб	7	Парѳеніа Еп: Лампс:	♈	6 51	5 9	19	Сосанны.
Въ недѣлю 33 о Мытари и Фарісеи, Еѵагг: отъ Луки зач: 89.							
Нед	8	Ѳеод: Страш: и Зах:	♉	6 50	5 10	20	Елеѵѳеріа.
Пон	9	Нікифора мученика.	♉	6 48	5 12	21	Елеоноры.
Вт	10	Харалампіа мучен:	♉	6 46	5 14	22	Петр: Каѳ:
Сре	11	Власіа священномуч:	♊	6 45	5 15	23	Лазаря. †
Чет	12	Мелетіа шам: Анп:	♊	6 43	5 17	24	Матѳіа Ап:
Пя	13	Мартініан: и Сѵм: С.	♋	6 41	5 19	25	Вікпора †
☽ Суб	14	Аѵксентіа препод:	♋	6 40	5 20	26	Вікпоріна. †
Въ недѣлю 34 о блудномъ сынѣ Еѵагг: отъ Луки зач: 79.							
Нед	15	Онисіма апостола.	♌	6 38	5 22	27	Валбурги.
Пон	16	Памфіла мученика.	♌	6 37	5 23	28	Леандра.
Вт	17	Ѳеодора Тѵрона.	♌	6 35	5 25	1	Март. Ал:
Сре	18	Льва Папы Римск:	♌	6 33	5 27	2	Сімпліціа.
Чет	19	Архіппа апостола.	♎	6 32	5 28	3	Кунегунд
Пя	20	Льва Епіск: Катан:	♎	6 29	5 31	4	Казиміра.
Суб	21	Тімоѳеа преподоб:	♍	6 27	5 33	5	Еѵсевіа.
Въ недѣлю Мясопустную, Еѵаггеліе отъ Матѳеа зач: 106.							
☽ Нед	22	Обрѣтеніе мщ: Еѵг:	♍	6 25	5 35	6	Фрідеріка.
Пон	23	Полѵкарп: Еп: Смѵр:	♎	6 23	5 37	7	Ѳом: Аквін
Вт	24	Обр: гл: Іоанна крес:	♎	6 21	5 39	8	Іоанна
Сре	25	Тарасіа Патр: Конс:	♏	6 19	5 41	9	Франціш.
Чет	26	Порфѵріа Епіс: цаз:	♏	6 17	5 43	10	40 Мучен:
Пя	27	Прокопіа Декапол:	♐	6 15	5 45	11	Херакліа
Суб	28	Васіліа Спостника.	♐	6 14	5 46	12	Григоріа.

МАРТЪ имѣетъ 31 дней.

Нед дни	Мѣ.	Мѣсяцословъ вѣтхій.		В. ЧМ.	З. ЧМ.	Мѣ.	Новый Мартъ.
Въ недѣлю Сиропустную Еѵаггеліе отъ Матѳеа зачало 17.							
Нед	1	Еѵдокіи преподобм:		6 13	5 47	13	Ернеста.
Пон	2	Ѳеодота Еп: Кѵрін:		6 12	5 48	14	Маѳілды.
Вт	3	Еѵтропіа мученика.		6 10	5 50	15	Фрістофор
Сре	4	Герасіма преподоб:		6 8	5 52	16	Еріберта.
Чет	5	Конона мученика.		6 7	6 53	17	Гертруды.
Пя:	6	Свят: 42 мученик.		6 5	6 55	18	Александр:
Суб	7	Священном: въ Херс:		6 3	6 57	19	Іосифа.
Въ недѣлю 1. великаго Поста, Еѵагг: отъ Іоанна зач: 5.							
Нед	8	Ѳеофѵлакт: Еп: Нік:		6 1	6 59	20	Нікеты.
Пон	9	40 Мучениковъ.		5 0	6 0	21	Бенедікта.
Вт	10	Кодрата и друг: его		5 58	6 2	22	Отона Еп:
Сре	11	Софроніа Папріархъ:		5 56	6 4	23	Вікторіна.
Чет	12	Преподоб: Ѳеофана.		5 55	6 5	24	Гавріил: А.
Пя	13	Прен: мщ: Нікифора.		5 53	6 7	25	Благовѣщ.
Суб	14	Венедікта препод:		5 52	6 8	26	Емануила.
Въ недѣлю 2. тогоже, Еѵаггеліе отъ Марка зачало 7.							
Нед	15	Агапіа мученика.		5 50	6 10	27	Руперта.
Пон	16	Савіна и Папы.		5 48	6 12	28	Гунпрама.
Вт	17	Алексіа чел: Божія:		5 46	6 14	29	Мехтілды.
Сре	18	Кѵрілл: Архіеп: Іерл:		5 45	6 15	30	Регула.
Чет	19	Хрѵсанѳа и Даріи.		5 44	6 16	31	Балбіна.
Пя	20	Во обители с. Саввы		5 41	6 17	1	Апрі: Хуго
Суб	21	Іакова Епіскопа.		5 43	6 19	2	Фран: Паул
Въ недѣлю 3. тогоже, Еѵаггеліе отъ Марка зачало 37.							
Нед	22	Васіліа пресвѵтера.		5 40	6 20	3	Воскр: Хр.
Пон	23	Нікона преподоб.		5 39	6 20	4	Воскр: пон.
Вт	24	Артеміа Еп: Ѳесс:		5 34	6 26	5	Вінценціа.
Сре	25	Благовѣщен: Бцы.		5 31	6 29	6	Целестіна.
Чет	26	Соборъ Арх: Гавріил		5 26	6 31	7	Хермаина.
Пя	27	Матроны матере.		5 27	6 33	8	Діонѵсіа.
Суб	28	Іларіон: и Спеф чуд:		5 26	6 34	9	Маріи Еѵг:
Въ недѣлю 4. тогоже, Еѵаггеліе отъ Марка зачало 40.							
Нед	29	Марка Еп: и Кѵрілл:		5 24	6 30	10	Іезекіиля.
Пон	30	Іоанн: Лѣствичника		5 22	6 38	11	Лва Папы.
Вт	31	Ѵпатіа Епіс: Гаггр:		5 21	6 39	12	Іуліа.

АПРІЛІЙ имѣетъ 30 дней.

Нед дни	МД.	Мѣсяцословъ вешхій.		В. ☉ ЧМ.		З. ☉ ЧМ.		МД.	Новый Апрілій.
Сре	1	Преп: Маріи Егѵпт:	♈	5	21	6	39	13	Іустіна.
Чет	2	Преп: Тіта чудотв:	♈	5	19	6	41	14	Тібурціа.
Пя	3	Препод: Нікиты.	♈	5	17	6	43	15	Харісіа.
Суб	4	Преп: Іосифа и Геор:	♈	5	16	6	44	16	Турібіа.

Въ недѣлю 5. тогоже, Еѵаггеліе отъ Марка зач: 47.

Нед	5	Ѳеодула и Агаѳопо:	♈	5	14	6	46	17	Рудолфа.
Пон	6	Еѵтихіа Архіеп:	♉	5	12	6	48	18	Аполлоніа
Вт	7	Георгіа Еп: Меліт:	♉	5	10	6	50	19	Антоніи
Сре	8	Апост: Иродіона.	♉	5	9	6	51	20	Сулпіціа.
Чет	9	Еѵпсѵхіа мученика.	♊	5	7	6	53	21	Анселма.
Пя	10	Терент: муч: и друж	♊	5	6	6	54	22	Рафаила.
Суб	11	Антѵпы Еп: шерг: А.	♊	5	5	6	55	23	Адалберта.

Въ недѣлю 6. Цвѣтоносную, Еѵаггеліе отъ Іоанна зач: 41.

Нед	12	Василіа Еп: Парійс:	♊	5	3	6	57	24	Георгіавел
Пон	13	Артемона Священм:	♋	5	2	6	58	25	Марка Ева:
Вт	14	Мартіна папы Рим:	♋	4	0	7	0	26	Кипа.
Сре	15	Аріст: Пуда и Троф:	♋	4	58	7	2	27	Анастасіа.
Чет	16	Агапіи, Ірины и Хіо	♋	4	56	7	4	28	Віталіс: М.
Пя	17	Сѵмеона Персідска.	♌	4	55	7	5	29	Петра М:
Суб	18	Іоанна учен: Гр: Дек:	♌	4	53	7	7	30	Екатерины.

Въ святую и великую нед: Пасхи, Еѵагг: отъ Іоанна зач: 1.

Нед	19	Воскрес: Христ:	♌	4	52	7	8	1	Маій Ф. и І.
Пон	20	Воскресен: понед:	♌	4	51	7	9	2	Аѳанасіа.
Вт	21	Іаннуар: и Алексан:	♌	4	50	7	10	3	Обрѣтен: †
Сре	22	Преп: Ѳеодора Сѵке:	♍	4	49	7	11	4	Флоріана.
Чет	23	Георгіа великомуч.	♍	4	47	7	13	5	Готтхард:
Пя	24	Муч: Саввы Страт:	♍	4	46	7	14	6	Іоанна
Суб	25	Еѵаггелиста Марка	♍	4	44	7	16	7	Станислав.

Въ недѣлю 2. о Ѳомѣ, Еѵаггеліе отъ Іоанна зач: 65.

Нед	26	Священм. Василіа Е. А.	♎	4	42	7	18	8	Міхаила.
Пон	27	Сѵмеона сред: Госп:	♎	4	40	7	20	9	Григоріа.
Вт	28	Іасона и Сосипатра.	♎	4	38	7	22	10	Антон: Еп:
Сре	29	Святыхъ 9 мучен:	♏	4	37	7	23	11	Беатріцы.
Чет	30	Іакова брата Іоанна	♏	4	36	7	24	12	Возн: Хрис:

МАІЙ имѣетъ 31 дней.

Нед дни	Мд.	Мѣсяцословъ вешхій.		В.⊙ ч м.	З.⊙ ч м.	Мд.	Новый Маій.
Пя	1	Пророка Іереміи.	♉	4 35	7 25	13	Сервапіа.
Суб	2	Аѳанасіа Папп: Алекс:	♉	4 34	7 26	14	Хрісціана.
Въ недѣлю 3. о Мѵроносицахъ, Еѵагг: отъ Марка зач: 69.							
Нед	3	Тімоѳеа и Маѵры.	♊	4 33	7 27	15	Софіи.
Пон	4	Препдмучц: Пелагіи	♊	4 32	7 28	16	Іоанн: Неп:
Вш	5	Ірины мученицы.	♊	4 31	7 29	17	Убалда.
Сре	6	Іова многострадал:	♊	4 29	7 31	18	Венанціна.
Чет	7	Акакіа мученика.	♊	4 28	7 32	19	Іво блаже:
Пя	8	Іоан: Еѵаг: и Арсен:	♋	4 27	7 33	20	Бернардіна.
Суб	9	Исаіи и мщ: с. Нікол:	♋	4 26	7 34	21	Констанц:
Въ недѣлю 4. о Разслабленнѣмъ, Еѵагг: отъ Іоанна зач: 14.							
Нед	10	Ап: Сімона Зилоша.	♋	4 24	7 36	22	Духовы.
Пон	11	Мокіа и Меѳод: Еп:	♋	4 23	7 37	23	Духов: пон:
Вш	12	Епіфаніа и Германа	♋	4 22	7 38	24	Іоанны.
Сре	13	Мученицы Глѵкеріи.	♋	4 21	7 39	25	Урбана
Чет	14	Мученика Ісідора.	♋	4 20	7 40	26	Філіп: Нер:
Пя	15	Пахоміа великаго.	♋	4 19	7 41	27	Іоанна II. †
Суб	16	Ѳеодора освященна.	♋	4 18	7 42	28	Германа †
Въ недѣлю 5. Самаряныни, Еѵагг: отъ Іоанна зач: 12.							
Нед	17	Андроніка Апост:	♋	4 18	7 42	29	Пресв: Тр:
Пон	18	Ѳеодота мученика.	♌	4 17	7 43	30	Феликса.
Вш	19	Сщм:Папрік: Е. Пру:	♌	4 16	7 44	31	Петронія:
Сре	20	Мученика Ѳалалеа.	♌	4 15	7 45	1	Іуній Нік:
Чет	21	Констанц и Елены	♌	4 14	7 46	2	Брашанч:
Пя	22	Василіска Мучен:	♌	4 13	7 47	3	Клотілда.
Суб	23	Міхаила Еп: Сѵнад:	♌	4 12	7 48	4	Квіріна.
Въ недѣлю 6. о Слѣпомъ Еѵагг: отъ Іоанна зач: 34.							
Нед	24	Сѵмеона на дивнѣй	♍	4 11	7 49	5	Готхарда.
Пон	25	Ш. обр: глав: Пред.	♍	4 11	7 49	6	Норберта.
Вш	26	Апостола Карпа.	♍	4 10	7 50	7	Роберта.
Сре	27	Свящм: Ѳерапонта.	♍	4 10	7 50	8	Медарда.
Чет	28	Вознесеніе Хріс:	♍	4 9	7 51	9	Прім: и Фе:
Пя	29	Муч: Ѳеодосіи дѣвы.	♎	4 9	7 51	10	Маргерета
Суб	30	Прп: Ісаак: обит: Дл:	♎	4 8	7 52	11	Варнав: А.
Въ недѣлю 7. Святыхъ Отецъ Еѵагг: отъ Іоанна зач: 56.							
Нед	31	Ап: Ерміа и Ермеа.	♎	4 8	2 52	12	Олѵмпіа.

ІУНІЙ имѣетъ 30 дней.

	Нед дни	МД.	Мѣсяцословъ ветхій.		В.☉ ЧМ.		З.☉ ЧМ.		МД.	Новый Іуній.
	Пон	1	Гусѣіна муч: Філос.	♌	4	7	7	53	13	Анп: шад:
	Вт	2	Нікифора П. Конст:	♌	4	7	7	53	14	Василіа.
	Сре	3	Лукілліана мучен:	♌	4	7	7	53	15	Віта.
	Чет	4	Митрофана Патр:	♍	4	6	7	54	16	Франціѣка
☾	Пя	5	Дороѳеа Еп: Тѵрска.	♍	4	6	7	54	17	Райналда.
	Суб	6	Висаріона чудотвор:	♎	4	6	7	54	18	Марцеліна.

Въ недѣлю 8. Пятдесятницы Еѵагг: отъ Іоанна зачало 27.

	Нед	7	Сошест: Св: Духа	♎	4	6	7	15	19	Гервасіа.
	Пон	8	Духовн: понедѣл:	♎	4	6	7	54	20	Флорентіи:
	Вт	9	Кѵрілла Архіеп: Ал:	♏	4	6	7	54	21	Алоизіа.
	Сре	10	Тімоѳеа Еп: Пруска.	♏	4	6	7	54	22	Ахатіа.
	Чет	11	Варѳолом: и Варнав:	♐	4	6	7	54	23	Сідоніа.
	Пя	12	Онуфріа великаго.	♐	4	6	7	54	24	Іоан: крест:
☺	Суб	13	Мученицы Акѵлины.	♑	4	6	7	54	25	Проснера.

Въ недѣлю 1. всѣхъ Святыхъ Еѵагг: отъ Матѳеа зачало 38.

	Нед	14	Елісеа прор: и Меѳ:	♑	4	6	7	54	26	Іереміи пр:
	Пон	15	Амоса пр: и К: Лазар:	♒	4	7	7	53	27	Ладислава.
	Вт	16	Святаго Тѵхона.	♒	4	7	7	53	28	Льва Папы.
	Сре	17	Мануила и Савела.	♓	4	7	7	53	29	Петр: и Па
	Чет	18	Леонтіа мученика.	♓	4	8	7	52	30	Павла Гед:
	Пя	19	Іуды брата Господ:	♓	4	8	7	52	1	Іулій Ѳеод:
☽	Суб	20	Маѳодіа Епіс: Цар:	♈	4	8	7	52	2	Посѣщ: Б.

Въ недѣлю 2. Еѵаггеліе отъ Матѳеа зачало 9.

	Нед	21	Іуліана муч: Тарсій:	♈	4	9	7	51	3	Корнеліа.
	Пон	22	Еѵсевіа Еп: Самосад:	♉	4	9	7	51	4	Удалріка.
	Вт	23	Агрѵпины мученицы	♉	4	9	7	51	5	Доміціана.
	Сре	24	Рождес: Іоанна Кр:	♊	4	10	7	50	6	Исаіи прор:
	Чет	25	Феѵроніи мученицы	♊	4	10	7	50	7	Есѳиры.
	Пя	26	Преподобн: Давіда.	♋	4	11	7	49	8	Кілліана.
●	Суб	27	Самсона странно:	♋	4	11	7	48	9	Лукреціи.

Въ недѣлю 3. Еѵагг: отъ Матѳеа зачало 18.

	Нед	28	Кѵра и Іоанна безср:	♋	4	13	7	18	10	Веніамина.
	Пон	29	Ап: Петра и Павла.	♌	4	14	7	47	11	Піа П. Пим
	Вт	30	Соборъ 12 апостолъ.	♌	4	12	7	46	12	Хайнріха.

ІУЛІЙ имѣетъ 31 дней.

	Нед дни	Мд.	Мѣсяцословъ вешхій.		В. ☉ ч	В. ☉ м.	З. ☉ ч	З. ☉ м.	Мд.	Новый Іулій:
	Вт	1	Космы и Даміана.	♌	4	14	7	46	13	Маргар:
	Сре	2	Положеніе ризы Бцы	♌	4	15	7	45	14	Бонавент:
	Чет	3	Ѵакінѳа мученика.	♌	4	16	7	44	15	Раздѣл: ап:
♎	Пя	4	Андреа Крит: Архіп	♎	4	17	7	43	16	Фаѵста М.

Въ недѣлю 4. Евагг: отъ Матѳеа зачало 25.

	Нед	5	Аѳанасіа Аѳонскаго.	♎	4	18	7	42	17	Алексіа.
	Пон	6	Сісоа великаго.	♏	4	19	7	41	18	Арнолда.
	Вт	7	Ѳомы иже въ Малеи.	♏	4	20	7	40	19	Арсеніа.
	Сре	8	Прокопіа великомч:	♏	4	21	7	39	20	Прор: Иліи.
	Чет	9	Пагкратіа Еп. Таѵр:	♐	4	22	7	38	21	Пр: Даніила
	Пя	10	45 муч: въ Ніког: Ар:	♐	4	23	7	37	22	Мар: Магд:
	Суб	11	Еѵфиміи мученицы	♑	4	24	7	36	23	Ліворіа.

Въ недѣлю 5. Евагг: отъ Матѳеа зачало 28.

☺	Нед	12	Прокла и Іларіа.	♑	4	25	7	35	24	Хрістины.
	Пон	13	Собор: арх: Гавріила	♒	4	26	7	34	25	Іакова ап:
	Вт	14	Акѵлы апостола.	♒	4	27	7	33	26	Анны.
	Сре	15	Кирѵка и Іуліппы.	♓	4	28	7	32	27	Пантелеон
	Чет	16	Аѳиногена свящмуч	♓	4	30	7	30	28	Інноценціа.
	Пя	17	Маріны вел: мучцы:	♈	4	31	7	29	29	Маѳы.
	Суб	18	Ѵакінѳа и Еміліана.	♈	4	31	7	28	30	Абдона.

Въ недѣлю 6. Еваггеліе отъ Матѳеа зачало 29. и Іоанн. 56.

	Нед	19	Макріны сестр: в: В.	♈	4	34	7	62	31	Ігнатіа.
☽	Пон	20	Пророка Иліи.	♉	4	35	7	25	1	Аѵгус. Ч. В.
	Вт	21	Сѵмеона и Іоанна.	♉	4	36	7	24	2	Порціунк:
	Сре	22	Маріи Магдалины.	♊	4	37	7	23	3	Стефана.
	Чет	23	Трофіма и Ѳеофіла.	♊	4	39	7	21	4	Домініка.
	Пя	24	Хрістины мучениц.	♋	4	40	7	20	5	Мар: Шнее
	Суб	25	Успеніе свящ: Анны.	♋	4	41	7	19	6	Преображ:

Въ недѣлю 7. Евагтеліе отъ Матѳеа зачало 33.

●	Нед	26	Ермолаа священмуч:	♋	4	43	7	17	7	Каетан: До
	Пон	27	Пантелеимон: вел:	♌	4	45	7	15	8	Кѵріака.
	Вт	28	Прохора и Ніканора.	♌	4	49	7	14	9	Романа.
	Сре	29	Каллініка мученика.	♍	4	47	7	13	10	Лаѵренціа.
	Чет	30	Сілы и Аггел: Десп:	♍	4	49	7	11	11	Сосаны.
	Пя	31	Еѵдокіма праведна.	♎	4	50	7	9	12	Клары.

АѴГУСТЪ имѣетъ 31 дней

	Нед дни	МД.	Мѣсяцословъ вѣтхій.		В.☉ ЧМ.		З.☉ ЧМ.		МД.	Новый Аѵгустъ.
	Суб	1	Происхож: чести: †	♍	4	53	7	7	13	Ѵполіна.
	Въ недѣлю 8. Еѵаггеліе отъ Матѳеа зачало 58.									
♌	Нед	2	Мощи св: Стефана.	♍	4	54	7	6	14	Еѵсевіа.
	Пон	3	Ісаакіа и Фаѵста.	♎	4	55	7	5	15	Успен: Бог:
	Вт	4	7 Отроковъ во Ефес:	♎	4	57	7	3	16	Рохус: и Іс:
	Сре	5	Еѵсѵгніа мученика.	♏	5	58	7	2	17	Лібераѳа.
	Чет	6	Преображ: Хрістово	♏	5	0	6	0	18	Елены Цар:
	Пя	7	Домет: Пулхеріи Ц.	♐	5	1	6	59	19	Лудвіка.
	Суб	8	Еміліана Еп: Кѵзіч:	♐	5	3	6	57	20	СтефанКр:
	Въ недѣлю 8. Еѵаггеліе отъ Матѳеа зачало 69.									
♍	Нед	9	Матѳіа апостола.	♑	5	5	6	55	21	Іоанны.
	Пон	10	Лаѵренѳіа архідіак:	♑	5	6	6	54	22	Тімоѳеа.
	Вт	11	Еѵпла муч: и діакон:	♒	5	8	6	52	23	Філіппа.
	Сре	12	Фотіа и Анікиты.	♒	5	10	6	50	24	Варѳоломѣ:
	Чет	13	Максіма исповѣдн:	♒	5	11	6	49	25	Лудовіка.
	Пя	14	Міхеа пророка.	♓	5	13	6	47	26	Самуила.
	Суб	15	Успеніе Богородицы	♓	5	15	6	45	27	Іосифа.
	Въ недѣлю 10. Еѵаггеліе отъ Матѳеа зачало 72.									
♎	Нед	16	Свѧтаго убруса.	♈	5	17	6	43	28	Аѵгустіна.
	Пон	17	Мѵрона мученика:	♈	5	19	6	41	29	Усѣк: Іоан:
	Вт	18	Флора и Лаѵра муч.	♉	5	21	6	39	30	Розы.
	Сре	19	Андреа Стратил:	♉	5	22	6	38	31	Раймунда.
	Чет	20	Самуила пророка.	♊	5	24	6	36	1	Септ: Егід:
	Пя	21	Ѳаддеа апостола.	♊	5	25	6	35	2	Іодока.
	Суб	22	Агаѳоника мученик:	♊	5	27	6	33	3	Мансѵета.
	Въ недѣлю 11. Еѵаггеліе отъ Матѳеа зачало 77.									
♏	Нед	23	Луппа мученика.	♋	5	29	6	31	4	Розаліи.
	Пон	24	Еѵпѵха священномуч:	♋	5	30	6	30	5	Вікторіна.
	Вт	25	Варѳол: ап: и Тіта.	♋	5	31	6	29	6	Захаріи.
	Сре	26	Адріана и Наталіи.	♌	5	32	6	28	7	Регины.
	Чет	27	Преподобн: Пімена.	♌	5	34	6	26	8	Рожд; Бог:
	Пя	28	Пр: Моѵсеа Муріна.	♍	5	36	6	24	9	Горгоніа.
	Суб	29	Усѣк: Іоанна Крест:	♍	5	37	6	23	10	Ніколаа.
	Въ недѣлю 12. Еѵаггеліе отъ Матѳеа зачало 79.									
	Нед	30	Алексан: и Іоан: Па:	♎	5	39	6	21	11	Еміліи.
	Пон	21	Чести: пояса Богород:	♎	5	40	6	20	12	Товіи.

СЕПТЕМВРІИ имѣтъ 30 дней.

Нед дни	Мѣ.	Мѣсяцословъ ветхій.		В. ☉ ЧМ.		З. ☉ ЧМ.		Мѣ.	Новый Сентемвр.
Вт	1	Сѵмеона и Мароы.	♍	5	42	6	18	13	Маѵрікіа.
Сре	2	Маманта мученика.	♍	5	44	6	16	14	Воздвиж: †
Чет	3	Анѳіма и Ѳеоктіст:	♎	5	45	6	15	15	Нікодима:
Пя	4	Вавѵлы Еп: и Моѵс:	♎	5	47	6	13	16	Еѵфіміи
Суб	5	Захаріи пр: и Елісав:	♎	5	49	6	11	17	Ламберта.
		Въ недѣлю 13. Еѵаггеліе отъ Матѳеа зачало 87.							
Нед	6	Еѵдоксіа мученика.	♎	5	51	6	9	18	Ѳомы.
Пон	7	Созонта мученика.	♏	5	52	6	8	19	Констан:
Вт	8	Рождес: Богородицы	♏	5	54	6	6	20	Еѵстахіа.
Сре	9	Іоакіма и Анны.	♏	5	56	6	4	21	Матѳеа ап †
Чет	10	Миродоры и Митр:	♏	5	58	6	2	22	Маѵрікіа.
Пя	11	Преподоб: Ѳеодоры.	♏	5	0	6	0	23	Ѳеклы. †
Суб	12	Аѵтонома священм:	♏	5	2	5	58	24	Герарда. †
		Въ недѣлю 14. предъ воздвиженія, Еѵаггеліе отъ Іоан: зач: 9.							
Нед	13	Корниліа сотника.	♐	6	4	5	56	25	Клеофы.
Пон	14	Воздвижен: чет: †	♐	6	6	5	54	26	Кѵпріана.
Вт	15	Нікиты великомуч.	♐	6	8	5	52	27	Космы.
Сре	16	Еѵфиміи великомуч.	♑	6	9	5	51	28	Венцес: Кр:
Чет	17	Софіи и чадъ ея.	♑	6	11	5	49	29	Міхаила.
Пя	18	Еѵменіа Еп: Горѳѵ:	♑	6	13	5	47	30	Іеронѵма.
Суб	19	Трофіма и Савватіа.	♐	6	14	5	46	1	Окт. Реміг:
		Въ недѣлю по воздвиженіи, Еѵагг: отъ Марка зач: 37.							
Нед	20	Еѵстаѳіа великмуч:	♑	6	54	5	45	2	Леодегард.
Пон	21	Кодрата апостола.	♒	6	17	5	43	3	Кандіда.
Вт	22	Фоки и прор: Іоны.	♒	6	19	5	41	4	Франц: Сер
Сре	23	Зачатіе Іоанна крес:	♓	6	20	5	40	5	Плаціда.
Чет	24	Ѳекл: и Сѵм: К: Серб:	♓	6	22	5	38	6	Бруна.
Пя	25	Препод: Еѵфросѵніи.	♓	6	24	5	36	7	Розіны.
Суб	26	Преспав: Еѵаг: Іоан:	♓	6	25	5	35	8	Брігіттѣ.
		Въ недѣлю 16. Еѵаггел: отъ Луки зачало 17.							
Нед	27	Каллісѳраѳа муч:	♓	6	27	5	33	9	Діонѵсіа.
Пон	28	Препод: Харітона.	♈	6	29	5	31	10	Фран: Бор:
Вт	29	Преподоб: Кѵріака.	♈	6	30	5	30	11	Еміліана.
Сре	30	Григоріа в. Арменіи.	♈	6	31	5	29	12	Максімід.

**

ОКТОВРІЙ имѣетъ 31 дней.

	Нед дни	Мд.	Мѣсяцословъ ветхій.		В.☉ ЧМ.		З.☉ ЧМ.		Мд.	Новый ! Октоврій.
	Чет	1	Покровъ Богородиц:	♌	6	34	5	26	13	Коломанна.
☾	Пя	2	Кѵпріана и Іустіны.	♌	6	36	5	24	14	Калиста.
	Суб	3	Діонѵсіа Ареопаг:	♌	6	38	5	22	15	Θерезіи.

Въ недѣлю 17, Еѵаггеліе отъ Луки зачало 26.

	Нед	4	Іероѳ: и Стеф: Щил:	♌	6	39	4	21	16	Галла.
	Пон	5	Харіпіны мученицы.	♌	6	41	5	19	17	Хедвіги.
	Вш	6	Ѳомы апостола.	♍	6	43	5	17	18	Луки Еѵаг:
	Сре	7	Сергіа и Вакха.	♍	6	45	5	15	19	Фердінанд.
	Чет	8	Преподобн. Пелагіи.	♎	6	46	5	14	20	Феліціана.
☺	Пя	9	Іаков: Ап: и Стеф: Д;	♎	6	48	5	12	21	Уршулы.
	Суб	10	Еѵлампіа мученика.	♎	6	50	5	10	22	Кордулы.

Въ недѣлю 18, Еѵаггеліе отъ Луки зачало 30. и Іоан: 56.

	Нед	11	Філиппа апостола.	♏	6	52	5	8	23	Севериана.
	Пон	12	Прова, Тараха муч:	♏	6	53	5	7	24	Рафаила.
	Вш	13	Карпа и Папѵлы.	♏	6	55	5	5	25	Кріспіна.
	Сре	14	Препод: Параскевы.	♏	6	56	5	4	26	Димитріа.
	Чет	15	Еѵѳіміа и Лукіана.	♐	6	58	5	2	27	Савины.
☽	Пя	16	Логгіна мученика.	♐	7	0	5	0	28	Сѵм: и Іуд:
	Суб	17	Осіи пророка.	♐	7	1	4	59	29	Зиновіа.

Въ недѣлю 19. Еѵаггеліе отъ Луки зач: 35.

	Нед	18	Еѵаггелиста Луки.	♑	7	3	4	57	30	Клаудіа.
	Пон	19	Іоиля пророка.	♑	7	4	4	56	31	Волфганг:
	Вш	20	Арѳеміа великмуч:	♒	7	6	4	54	1	Поем: Вс: С
	Сре	21	Іларіона преподоб:	♒	7	8	4	52	2	Всѣхъ душ:
	Чет	22	Аверкіа Епіс: Іерап:	♒	7	10	4	50	3	Хуберта.
●	Пя	23	Іакова брата Госпо:	♎	7	11	4	49	4	Карола Бор
	Суб	24	Ареѳы мученика.	♎	7	13	4	47	5	Емеріка.

Въ недѣлю 20. Еѵаггеліе отъ Луки зач: 83.

	Нед	25	Маркіана и Мартѵр.	♎	7	14	4	46	6	Леонарда.
	Пон	26	Димитріа великом	♏	7	15	4	45	7	Енгелберт:
	Вш	27	Нестора мученика.	♏	7	17	4	43	8	Готтфрід:
	Сре	28	Терентіа, Арсеніа А.	♏	7	19	4	41	9	Ѳеодора.
	Чет	29	Анастасіи мученицъ:	♐	7	20	4	40	10	Тріфона.
	Пя	30	Зинов: и Милут: К.	♐	7	21	4	39	11	Март: Еп:
☾	Суб	31	Стахѵа, и Ампліа.	♐	7	22	4	38	12	Еміліана.

НОЕМВРІЙ имѣетъ 30 дней.

Нед дни	МД.	Мѣсяцословъ ветхій.		В. ⊙ ЧМ.		З. ⊙ ЧМ.		МД.	Новый Ноемврій.
Въ недѣлю 21. Евангеліе отъ Луки зачало 38.									
Нед	1	Космы и Даміана.	♑	7	24	4	36	13	Станислав.
Пон	2	Акіндина и Пигасіа.	♑	7	25	4	35	14	Авраама.
Вт	3	Анепсімы и Іосифа.	♒	7	26	4	34	15	Леополда.
Сре	4	Прп: Іоаннікіа Вел:	♒	7	28	4	32	16	Едмунда.
Чет	5	Галактіона и Еписк:	♓	7	29	4	31	17	Григоріа.
Пя	6	Павла Архіеп: К:	♓	7	30	4	30	18	Евгенія.
☺ Суб	7	33 Мучен: въ Меліп:	♈	7	31	4	29	19	Елісаветы.
Въ недѣлю 22. Евангеліе отъ Луки зачало 39.									
Нед	8	Міхаила Архістр:	♈	7	32	4	28	20	Фелікса.
Пон	9	Онисифора и Порф:	♈	7	33	4	27	21	Вход:Богор
Вт	10	Ераста и Олимпа.	♉	7	34	4	26	22	Цеціліи.
Сре	11	Мины, и Стеф: Деч:	♉	7	35	4	25	23	Климента.
Чет	12	Іоанна милостиваго.	♊	7	36	4	24	24	Іоанна Зла:
Пя	13	Іоанна Златоуста.	♊	7	37	4	23	25	Екатер:
☽ Суб	14	Філіппа апос: и Пок:	♋	7	38	4	22	26	Конрада.
Въ недѣлю 23. Евангеліе отъ Луки зачало 53.									
Нед	15	Гурія, постъ р. Хр:	♋	7	39	4	21	27	Віргіліа.
Пон	16	Матѳеа Евангелст:	♋	7	40	4	20	28	Сосѳена.
Вт	17	Григоріа Епіскопа.	♌	7	41	4	19	29	Сатурна.
Сре	18	Платона и Романа.	♌	7	42	4	18	30	Андр: Апп:
Чет	19	Авдіа пророка.	♌	7	43	4	17	1	Дек: Еліг:
Пя	20	Григоріа Декапол:	♍	7	45	4	15	2	Бібіанны.
Суб	21	Входъ Богородицы.	♍	7	46	4	14	3	Франц:Кса:
Въ недѣлю 24. Евангеліе отъ Луки зачало 66.									
● Нед	22	Філимона апостола.	♎	7	47	4	13	4	Варвары.
Пон	23	Амфілох: Еп: Іконій.	♎	7	48	4	12	5	Саввы.
Вт	24	Екатеріны великм:	♏	7	49	4	11	6	Ніколаа.
Сре	25	Климента Папы Р.	♏	7	50	4	10	7	Амвросіа.
Чет	26	Преподобн: Алипіа.	♏	7	50	4	10	8	Зач: Богор:
Пя	27	Іакова Персянина.	♐	7	51	4	9	9	Леокадіа.
Суб	28	Стефана Новаго.	♐	7	51	4	9	10	Іудіоы.
Въ недѣлю 25. Евангеліе отъ Луки зачало 71.									
Нед	29	Парамона мученика.	♓	7	52	4	8	11	Дамаса.
☾ Пон	30	Андреа первозванна.	♓	7	53	4	8	12	Аделхайды.

ДЕКЕМВРІЙ имѣетъ 31 дней.

	Нед дни	МД.	Мѣсяцословъ вѣтхій.		В. ⊙ ЧМ.		З. ⊙ ЧМ.		МД.	Новый Декемврій.
	Вт	1	Наума пророка.	♓	7	52	4	8	13	Луціи.
	Сре	2	Аввакума и Уроша.	♈	7	52	4	8	14	Нікасіа. †
	Чет	3	Софоніа пророка.	♉	7	53	4	7	15	Валеріа.
	Пя	4	Варвары великомуч:	♉	7	53	4	7	16	Албіна. †
	Суб	5	Саввы освященнаго.	♉	7	53	4	7	17	Лазаря. †

Въ недѣлю 26. Еѵаггеліе отъ Луки зач: 85.

☺	Нед	6	Святаго Ніколаа.	♊	7	54	4	6	18	Граціана.
	Пон	7	Амвросіа Епіс: Мед:	♊	7	54	4	6	19	Немесіа.
	Вт	8	Преподоб: Папаніа.	♋	7	54	4	6	20	Ѳеофіла.
	Сре	9	Зачатіе Богородиц:	♋	7	54	4	6	21	Ѳомы ап:
	Чет	10	Ермогена и Іоан: Д:	♌	7	54	4	6	22	Зенѳна.
	Пя	11	Даніила Столпника	♌	7	54	4	6	23	Вікторіи.
	Суб	12	Спѵрідона Еп: Трім:	♌	7	54	4	6	24	Адама Еѵы.

Въ недѣлю праотецъ Еѵаггеліе отъ Луки зач: 76.

☽	Нед	13	Еѵстратп: и Аѵксен:	♍	7	54	4	6	25	Рожд: Хріс:
	Пон	14	Ѳѵрса, Леѵкіа и Філ:	♍	7	54	4	6	26	Стефана.
	Вт	15	Елеѵѳеріа свящ̣енм:	♎	7	53	4	7	27	Іоан: Еѵагг:
	Сре	16	Аггеа пророка.	♎	7	53	4	7	28	Нев: млад:
	Чет	17	Даніила пророка.	♏	7	53	4	7	29	Ѳомы Еп:
	Пя	18	Севаст: му: и Іудіѳ:	♏	7	53	4	7	30	Давіда.
	Суб	19	Воніфатіа мученика.	♐	7	52	4	8	31	Сѵлвестра.

Въ нед: предъ рожд: Христовѣмъ Еѵагг: отъ Матѳ: зач: 1.

	Нед	20	Ігнатіа Богоносца.	♐	7	52	4	8	1	Ново лѣто.
	Пон	21	Іуліаніи мученицы.	♑	7	52	4	8	2	Макаріа.
●	Вт	22	Анастасіи великом:	♑	7	51	4	9	3	Геновевы.
	Сре	23	10 мучен: въ Кришѣ.	♑	7	50	4	10	4	Тіта.
	Чет	24	Еѵгеніи мучен:	♒	7	50	4	10	5	Телесфора.
	Пя	25	Рождество Христов:	♒	7	49	4	11	6	Ш. Краля.
	Суб	26	Соборъ Богород:	♓	7	48	4	12	7	Валентіна.

Въ нед: по рождествѣ Христовѣ Еѵаг: отъ Мат: зач: 4.

	Нед	27	Стефана Архідіак:	♓	7	74	4	13	8	Северіна.
	Пон	28	Дву ѣму мученикъ.	♓	7	46	4	14	9	Іуліанны.
☾	Вт	29	14 тысящъ младенц:	♓	7	45	4	15	10	Паѵла пус:
	Сре	30	Анѵсіи мученицы.	♈	7	44	4	16	11	Ѳеодосіа.
	Чет	31	Преподоб: Меланіи.	♈	7	43	4	17	12	Ернеста.

КРАТКОЕ РОДОСЛОВІЕ.

Нынѣ благополучно царствующаго пресвѣтлѣйшаго Дома АУСТРІЙСКАГО.

Императоръ Аустрійскій.

ФРАНЦЪ I. наслѣдственный Аустрійскій Императоръ, Краль Унгарскій, Чехскій, и проч: и проч: Архідуксъ Аустрійскій, рожд: 31 Іануар: 1768 по ст: ступилъ въ владѣніе всѣхъ наслѣдственныхъ Державъ Аустрійскихъ 18 Февруаріа 1792. Въ Краля Унгарскаго вѣнчанъ въ Будиномъ градѣ 26 Маіа 1792, въ Краля же Чехскаго въ Празѣ 24-го Іуліа лѣта тогоже.

I. Его Величества супруга была Елісавета Княгиня Віртембергская, браку сочеталася бѣ 25-го Декемвріа 1788 † $\frac{7}{18}$ Февруаріа 1790.

II. Маріа Терезіа найстаршая Княгиня Сіцілійская, рожд: 25 Маіа 1772. Въ бракъ ступила $\frac{8}{19}$ Септемвріа 1790, вѣнчана въ Кралицу Унгарскую 29-го Маіа 1792, въ Чехскую же 31-го Іуліа тогоже лѣта, † $\frac{7}{18}$ Апріліа 1807.

III.

III. Маріа Лудовіка Княгиня Ломбардійская, сестра Его Ц. К. Высочества блаженнопочившаго Прімаса Унгарскаго, рожд: 2-го Декемврія 1787, браку сочеталася бѣ 25-го Декемврія 1808 † 26-го Марта 1816 въ Веронѣ.

IV. Нынѣ есть Каролина Августа, дщи Максиміліана Іосифа Краля Баварскаго, яже есть и Ордена звѣзднаго креста Верховная Покровителица, рождена 8-го Февруаріа 1792, браку же сочетана бѣ въ престолномъ Баваріи градѣ Мінхѣ чрезъ посредство 29-го Октовріа 1816.

Дѣти Его Величества II-го брака.

Маріа Луизъ бывшая Імператріца Французская, нынѣ же Княгиня Пармы, Піаценцы и Гвасталлы, рождена 30-го Ноемврія 1791, будетъ лѣтъ 38.

ФЕРДІНАНДЪ КАРЛЪ ЛЕОПОЛДЪ ІОСИФЪ Царства наслѣдникъ, златнаго Руна и Ордена Царя Леополда великаго креста Кавалеръ, якоже и Притяжатель оклопниковъ полка *Nro* 4 рожденъ Апріліа 1793, будетъ лѣтъ 36.

Леополдина Каролина, рождена Іануаріа 1797-го, † 29-го Ноемв: 1826.

Въ бракъ ступила наслѣднику Кралевства Португалскаго и Бразілійскаго Дон Петру де Алкантара лѣта 1817 дне 13-го Маіа.

Маріа Клементіна, рождена 18-го Февруаріа 1798, будетъ лѣтъ 30.

Браку

Браку сочеталася съ Леополдомъ Кралевичемъ обоя Сіцілій.

Каролiна Фердiнанда, рождена 27-го Марта 1801, будетъ лѣтъ 27, въ бракъ ступила съ Фрiдерiкомъ Августомъ Кралевичемъ Саксонскимъ 23-го Септ: 1819-го лѣта.

Францъ Карлъ Iосифъ, златнаго руна, и Орденовъ свят: Духа Крал: Францускаго, и свят: Хуберта Крал: Баварскаго, такожде и свят: Фердiнанда Крал: Сiцiлiйскаго, и заслугъ Ордена вел: креста Кавалеръ, Оберстеръ и Притяжатель единаго пѣхотнаго Унгарскаго полка, *Nro* 52, рожденъ 25 Ноемврiа 1802, будетъ лѣтъ 27

Его Ц. К. Высочества супруга: Софiа (Фрiдерiка Дороѳеа) Краля Баварскаго дщи, Звѣздокрестнаго Ордена Государыня; рождена 15-го Iануарiя 1805-го, браку сочеталася въ Вiеннѣ 23-го Октов: 1824.

Маріа Анна Францiшка Ѳерезiа рождена 27-го Маіа 1804, будетъ 25.

Братiя и сестры Его Величества.

1) Маріа Ѳерезiа, Звѣздокрестнаго Ордена Дама, рождена Iануарiя 1764, † 26-го Октом: 1827.

Въ бракъ ступила съ Княземъ Саксонскимъ Антонiемъ Ѳеодоромъ Октовріа 1787.

2) Фердiнандъ Iосифъ, великiй Князь Тошканскiй, Князь Франконiйскiй и проч: златнаго Руна, великаго креспа свя-

шаго

шаго Стефана Краля Унгарскаго Кавалеръ, и Гросмайстеръ Ордена Вірцбургскаго святаго Іосифа, Ц. К. Фелдмаршаллъ и Притяжатель пѣхотнаго полка *Nro* 7, рожденъ 24 Апріліа 1769, преставился 1824-го лѣта въ Тошканѣ.

Супруга Его: Лудовіка Маріа, Краля Сіцілійскаго дщи, рождена Іуліа 1773, браку сочеталася бѣ $\frac{7}{18}$ Септемврія 1790, преставилася $\frac{7}{19}$ Септемврія 1802.

3) Карлъ Лудовикъ златнаго Руна и великаго креста военнаго Ордена Θерезіанскаго и великаго Орла Почести Легіона Кавалеръ, Губернаторъ и Генералъ-Капітенъ Кралевства Чехскаго, Ц. К. Генералъ Фелдмаршаллъ, Притяжатель пѣхотнаго полка *Nro* 3, и Уланскаго *Nro* 3, рожденъ 24-го Августа 1771 будетъ лѣтъ 58.

Супруга Его Ц. К. Высочества, Державная Княгиня Насау-Вайлбургская Хенріэтта Александріна Фрідеріка Вілхелміна, рождена 30-го Октовріа 1797-го года, въ бракъ же ступила 17-го Септ: 1815 † 17-го Декемврія 1829.

Дѣти Ихъ.

а) Маріа Θерезіа Ізабелла рожд: 19 Іул: 1816.

б) Албертъ Фрідрихъ Рудолфъ рожд: 22 Іул: 1817.

в) Карлъ Фердинандъ рожденъ 17 Іуліа 1818.

г)

г) Фридрихъ Фердинандъ Леополдъ, рожд: 27-го Маіа 1821.

д) Іосифъ Антоній, златнаго Руна, и великаго креста Крал: Унгарскаго свят: Стефана Орденовъ Кавалеръ, тогоже Унгарскаго Кралевства Палатінъ, Крал: Мѣстоблюститель и Генералъ-Капітенъ, Графъ и Судія Языговъ и Кумановъ, Ц. К. Фелдмаршаллъ и Притяжатель Хусарскихъ полковъ *Nro* 2. 12; Верховнѣйшій и всегдашній Обергешпанъ соединенныхъ Комітатовъ Пести Пілишъ и Жолтскаго, Президентъ Державнаго Совѣта Кралевства Унгарскаго и Септемвіралныя Судейскія Столицы и проч: рожденъ 27-го Апріліа 1776, будетъ лѣтъ 53

I-вая супруга Его Ц. К. Высочества: Александра Павловна, дщи иногда Всероссійскаго Імператора Павла (Петровича) рождена 28-го Іуліа 1783. Обручена бѣ 20 Февруаріа, браку же сочетана во Градѣ Гатчинѣ близъ Петерсбурга 18-го Октовріа 1799-года, † дне 4-го Марта 1801.

Дѣти Ихъ.

Александра Павловна рождена и преставилася дне 25-го Февруаріа 1801.

II. Супруга Его Ц. К. Высочества Державная и Наслѣдственная Княгиня Анхалтъ-Бернбургъ Шаумбургская Херміне, рождена 2-го Декем: 1797, браку сочеталася бѣ въ Шаумбургѣ 30-го Августа 1815, † 2-го Септ: 1817.

Дѣ-

Дѣти Ихъ.

а) Херміна (Амаліа, Маріа } близнецы рождени 2-го Септем: 1717 год:
б) Стефанъ (Францъ, Вікторъ }

III-ая Его Ц. К. Высочества супруга, Маріа Дороѳеа (Вілхелміна, Каролі-на) Князя Віртенбергскаго Лудовіка Фрідріка Александра дщи, рождена 19-го Апріліа 1797, обручена же во градѣ Кірхъ-хаймѣ низу Тека дне 12-го Августа 1819.

Дѣти Ихъ.

Александеръ, Леоп: Фердинанд: рожд: 24-го Maia 1825.

5) Антоній Вікторъ, Хохъ и Дайчмайстеръ, и златнаго Руна Кавалеръ, Ц. К. Фелдцайгмайстеръ, и Притяжатель пѣхотнаго полка *Nro* 4 рожденъ 31 Іуліа 1779, будетъ лѣтъ 52.

6) Іоаннъ Ваптістъ, златнаго Руна, и великаго креста Военнаго Ѳерезіанскаго и Аустрійскаго Кесаря Леополда Орденовъ Кавалеръ, Ц. К. Генералъ конниковъ, Генералъ Діректоръ Женій и Фортіфікаціонныхъ дѣлъ, и военныя Найштадтскія Академіи дѣйствителный дворный военный Совѣтникъ, и Притяжатель драгонскаго полка *Nro* 1, рожденъ $\frac{8}{10}$ Іануаріа 1782 будетъ лѣтъ 49.

7) Райнеръ Іосифъ, златнаго Руна и великаго креста Австрійскаго Цесаря Леополда Ордена Кавалеръ, Мѣстоблюститель Краля Ломбардійскаго-Венетійскаго. Ц. К. Ге-

Генералъ Фелдцайгмайстеръ и Притяжатель пѣхотнаго полка *Nro* 11, рожденъ $\frac{1}{2}\frac{2}{3}$ Септемв: 1783, будетъ лѣтъ 48.

8) Лудвикъ Іосифъ, златнаго Руна Кавалеръ, Ц. К. Генералъ Фелдмаршаллъ-Лейтенантъ, Границъ Діректоръ, и Притяжатель пѣхотнаго полка *Nro* 8, рожденъ $\frac{3}{1}\frac{1}{1}$ Декемврія 1784, будетъ лѣтъ 47.

9) Рудолфъ Іоаннъ Іосифъ, Архіепископъ Олміцкій, рожденъ $\frac{6}{1}\frac{7}{7}$ Ian: 1788, будетъ лѣтъ 43.

Стріи и Тетки Его Величества.

1) Маріа Каролінa, звѣздокрестнаго и святыя Катаріны Орденовъ Дама, рождена $\frac{1}{1}\frac{1}{2}$ Avгуста 1752, обиташе во Градѣ Палермо.

Вступила бѣ въ супружество Фердінанду IV. Бурбонскому, Інфанту Шпанскому, Кралю Сіцілiи 26 Марта 1768, † 7-го Септ: 1814.

2) Фердінандъ Карлъ Антоній, Губернаторъ Аустрійскія Ломбардіи, рожденъ 20 Маіа 1754, а † $\frac{1}{2}\frac{3}{4}$ Декемв: 1806. Его нынѣ вдова супруга Маріа Беатріксъ, Княза Мутінскаго Иракліа Райнолда дщи, яже $\frac{2}{1}\frac{2}{3}$ Октовріа 1771 браку сочетана бѣ, † дне 2-го Ноемврiа 1829.

Дѣти Ихъ.

a) Маріа Θерезіа, рождена 20 Октовріа 1773, ступила въ супружество Сар-

дінскому Кралю Віктору Каетану, Князу Аvгуспы Преторіи.

б) Маріа Леополдіна Анна, рожденна 29 Ноемв: 1776, вдова Курфіштскиня Пфалцская.

в) Францъ Іосифъ Карлъ, Кавалеръ златнаго Руна, Ц. К. Генералъ конниковъ, и Притяжатель оклопниковъ полка *Nro* 2. рожденъ 24-го Септемврія 1771.

г) Фердінандъ Карлъ Іосифъ, Кавалеръ златнаго Руна и Маріаѳересійскаго Ордена Ц. К. Генералъ конниковъ, Коммандірующій Генералъ въ Унгаріи, Притяжатель хусарскаго полка *Nro* 2. рожд: $\frac{1}{2}\frac{3}{4}$ Апріліа 1781.

д) Максіміліанъ Іосифъ Кавалеръ Нѣмецкаго Ордена, Ц. К. Генералъ Фелдмаршаллъ-Лайтенантъ, и Притяжатель вшораго Артілерійскаго полка, рожденъ $\frac{2}{1}\frac{}{3}$ Іуліа 1782.

ДОСТОИНСТВА ДУХОВНАЯ
СВЯТЫЯ ВОСТОЧНЫЯ ЦЕРКВЕ.

АРХІЕПІСКОПЪ и МИТРОПОЛІТЪ.

Его Превосходителство, Высокопреосвященнѣйшій и Высокодостойнѣйшій Господинъ СТЕФАНЪ СТРАТИМИРОВИЧЬ, Державный Господинъ въ Кулпинѣ, православный Архіепіскопъ Карловачкій, и всего въ Ц. К. Державахъ обрѣтающагося Славено-Сербскаго и Валахійскаго народа Митрополітъ, изящнаго же Аvстрійско-Імператорскаго Леополдъ-Ордена великаго креста Кавалеръ, Его Ц. К. и А. Величества дѣйствителный Тайный Совѣтникъ, и ученнаго Высокихъ Наукъ Содружества Гетінгскаго Членъ честитый.

Г. Г. ЕПІСКОПИ.

Епіскопъ Бачкій.

Господинъ Гедеонъ Петровичь, православный Епіскопъ Бачкій, Сегединскій, и Егарскій, АЕМитрополітскій Асістенцъ, и Апеллаторіалный дѣйствителный членъ.

Епі-

Епіскопъ Темишварскій.

Господинъ Іосифъ отъ Путникъ, православный Епіскопъ Темишварскій, Липовскій, Велико-Бечкеречкій, и Панчевачкій, якоже и Пречест: АЕМитрополітскаго Апеллаторіума дѣйствителный членъ.

Епіскопъ Трансілванійскій.

Господинъ Василій Мога, православный Епіскопъ Трансілванійскій.

Епіскопъ Буковинскій.

Господинъ Исаій Георгіевичь Балашескулъ, православный Епіскопъ Буковінскій.

Епіскопъ Карлштадскій.

Господинъ Лукіанъ Мушицкій, православный Епіскопъ Карлштадскій, Костайничкій, и Личкій.

Епіскопъ Будимскій.

Господинъ Стефанъ Станковичь, православный Епіскопъ Будимскій, Сешт-Андрейскій, Пештанскій, Столно-Бѣлградскій, Сечуйскій, Мохачкій, и Сігетскій.

Епіскопъ Вершачкій.

Господинъ Максімъ Мануйловичь православный Епіскопъ Вершачкій, Лугошкій, Карансебешкій, и Мехадійскій.

Епіскопъ Пакрачкій.

Господинъ Георгій Хранисла въ, православный Епіскопъ Пакрачко-Славонійскій, и цѣлаго Генералата Вараждинскаго.

Епіскопъ Далматійскій.

Господинъ Іосифъ Раячичь, православный Епіскопъ Далматійскій.

Престолъ Епіскопіи Арадскія вдовствуетъ.

Г. Г. АРХІМАНДРІТИ.

По ряду полученнаго достоинства.

Архімандрітъ свято-Георгіевскій.

Г. Павелъ Кенгелацъ, Архімандрітъ общежителнаго монастыря святаго Георгіа, во Епархіи Темишварской сущаго, Честнѣйшаго Консісторіума тояже Епархіи и Сл. Комітата Темишварскаго Табулы Судейскія Сосѣдатель.

Архімандрітъ Гергетежкій.

Г. Сунесій Радивоевичь, Архімандрітъ общежителнаго монастыря Гергетега въ Архі-Діецезѣ Карловачкой сущаго, Преизящнаго Австрійско-Імператорскаго Леополдъ-Ордена малаго креста Кавалеръ, Чест: Архі-Діецезалнаго Консісторіума и Сл. Комітатовъ Темишварскаго и Крашовскаго Табулы Судейскія Сосѣдатель.

Архімандрітъ Крушедолскій.

Г. Димитрій Крестичь, Архімандрітъ общежителнаго монастыря Крушедола въ Архі-Діецезѣ Карловачкой сущаго, Пречест: Апеллаторіума, и Славн: Комітата Сремскаго Табулы Судейскія Сосѣдат:

Архімандрітъ Ходошкій.

Г. Моусей Манойловичь, Архімандрітъ общежителнаго монастыря Ходоша, во Епархіи Арадской сущаго, Честнѣйшаго Консісторіума тояже Епархіи и Славныхъ Комітатовъ Арадскаго, и Чанадскаго Табулы Судейскія Сосѣдатель.

Архімандрітъ Грабовачкій.

Г. Даніилъ Чупичь, Архімандрітъ общежителнаго монастыря Грабовца, во Епархіи Будимской сущаго, и Честнѣйшаго Консісторіума тояже Епархіи Сосѣдатель.

Архімандрітъ Сучавскій.

Г. Філаретъ Бендевскій Архімандрітъ общежителнаго Монастыря Сучавицы въ Буковинѣ сущаго, и Чест. Консісторіума тояже Епархіи Сосѣдатель.

Архімандрітъ Кувеждисикій.

Г. Генадій Кирілловичь, Архімандрітъ общежителнаго Монастыря Кувеждина, въ Архі-Діецезѣ Карловачкой сущаго,

и Чест. Консисторіума тояже Архі-Діецези Сосѣдатель.

Архімандрітъ Бездинскій.

Г. Іустінъ Іоанновичъ, Архімандрітъ общежителнаго Монастыря Бездина, во Епархіи Темишварской сущаго, Честнѣйшаго Консисторіума тояже Епархіи Сосѣдатель.

Архімандрітъ Месичкій.

Г. Арсеній Шакабентъ, Архімандрітъ общежителнаго монастыря Месича, во Епархіи Вершачкой сущаго, Чест: Консисторіума тояже Епархіи Сосѣдатель.

Г. Пантелеймонъ Живковичь, Архімандрітъ общежителнаго монастыря Раковца во АЕМитрополітской Епархіи сущаго.

Вдовствуютъ.

Архімандріа Шишатовачкая, и Оповска, во Архідіецезѣ Карловачкой.

Архімандріа Ораховичкая во Епархіи Пакрачкой.

Архімандріа Ковильская во Епархіи Бачкой.

ПОД-

ПОДЛИННА СОЧИНЕНІЯ ПРОСТА.

(Орігінална Прозаическа).

РАЗГОВОРЪ,

духа Раичевогъ, Обрадовичевогъ, и Терлаичевогъ са Л. М; Д. Д; и М. С.

Текъ што строга зима прође, и пріятногъ пролѣтія перви укажусе дани, храмъ се Богинѣ просвѣщенія Сербскогъ на єданпутъ торжественно отвори, и мы са сви страна поитимо тамо на поклонъ. Жарко родолюбіє свакогъ є одушевлявало: у свакомъ є светый просвѣщенія огань пламтіо. Найхладніи отъ насъ, хотя да и є отвеђь мало было первомъ овомъ нашемъ овогодишнѣмъ родолюбивомъ састанку већу важносць, већу цѣну даду. Како кои на мѣсто своегъ опредѣленія приспѣ, съ найчистіимъ сердцемъ на среди храма невидимомъ Существу очита молитву, а за тымъ образима высоки духова, съ коима су стѣне храма Богиньиногъ украшенне быле, съ найблагодарителніимъ признаніемъ поклонисе. Сви се ску-

скупимо; и по краткой тишини родолюбиви започну се разговори. Єдни су описивали неоцѣнимому цѣну высоки наука: други су то потверждавали, и увѣравали, да су само они народи срећни и благополучни, кои се съ высокимъ наукама, као найдрагоцѣнніимъ и найдостойніимъ ньи цвѣћемъ украшаваю. Трећи су нѣколико таковы народа числили, и доказывали, да и родъ Сербскій, когъ е природа како съ душевне тако и съ тѣлесне стране съ отличніимъ дарованіяма и преимуществама украсила, єданъ отъ найблагополучніи народа называти бы се могао, кадъ бы само слѣдующи примѣрма, други већь изображенны и благополучніи народа, постараосе, да сва своя како душевна тако и тѣлесна дарованія, къ оному концу приведе, на кои су отъ матере природе опредѣленна. Многи су показывали путъ и средства, съ коима су други народи къ совершенству и просвѣщенію за кратко време приспѣли, коя бы слѣдователно и Сербльима, да бы раніе къ цѣли своіой приспѣти могли, предузети требало. Многи су опетъ нѣколико таковы средства изчисливши живо иредставляли, да є и родъ Сербскій нѣшто већь пута къ правомъ просвѣщенію водећегъ съ добрымъ успѣхомъ прешао, но да бы су у будуще нѣгови трудови іошть съ већомъ наградомъ увѣнчали се кадъ бы правый родолюбія жаръ, истинна къ просвѣщенію ревность све народнѣ членове єднако одушевля-

вала.

вала. Нѣки су съ высокопочитаніемъ на паметь приводили найважніи нѣколико свію вѣкова мужева (перстомь показуюћи ньіове по стѣнама висеће образе) и ньи као найсовершенніє примѣре представляли, по коима бы се како свима вообще, тако и свакомъ вособъ у изображенію народномъ управляти валяло: а нѣки су опетъ напослѣдку изчислявали или родолюбивы предкова или современника наши нѣколико къ изображенію народномъ относећисе дѣла, отъ кои су у нѣкима отличнія преимущества, а у нѣкима не мале недостапке слѣпымъ случаємъ или напраснымъ родолюбіемъ, невѣжествомъ или своєвольствомъ учинѣнне, явно откры-вали. Свакій є, на кратко рећи, дѣлателашъ быо. Свакога є истинна и свима обща любовь къ роду и нѣговомъ просвѣщенію руководила къ общемъ напредку. — Послѣ ованковогъ родолюбивогъ и многостручногъ о роду Сербскомъ и нѣговомъ просвѣщенію разговора, живымъ воображеніяма опоєный умъ мой, у таково ме є веће изслабленіє привео быо, да самь се, приспѣвшій дома, по кратком времену, у нѣжна обятія тишине ноћне предати морао. — Родолюбива, може быти она бывша бесѣда, общій союзъ, ревность къ просвѣщенію, искренность мыслій, была су найубѣдителнія за душу мою впечатлѣнія, коя су слѣдуюћемъ видѣнію бытіє дати морала.

Съ

Съ благопріятнымъ нѣкимъ чувствованіємъ опоєнъ, на єданпутъ нађемсе я на найвышшемъ Фрушкогорски брегова верху. Ютро се быти чиняше; пріятно ютро, коє є вечь съ своимъ орошеннымъ крилма перво и перво мѣсто могъ стаяня посѣтило. За тымъ ми по краткомъ времену, и цѣлый предѣлъ, као у нѣкомъ прелестномъ сумраку на подобіє єдне мале области у очи паднe. Како годь што се пространно море при тихомъ вѣтру волнує, тако се и воздухокружіе съ пріятнѣйшимъ мирисима, кои су се съ цвѣтобогаты холмова на све стране раскошно просипали, око мене съ найвећомъ дражестію таласало. Круговидни холмови съ стогодишньи гранаты растови, богатолистнатымъ и благовоннымъ липама увѣнчанни, тихе долине съ сребрновидны потоцы изпресѣцанне и изподъ гора на далеко простыраюћесе равнице чувства су моя у найчувствительніе услажденіе приводили. Звукъ веселя гласао є изъ свію срећны створеня, коя су ову гору оживлявала. Пріятно пѣніє по гранчицама скакаюћи или по воздуху летећи птица, съ блеянѣмъ већь околопасећи стада и съ зуянѣмъ многочисленны насѣкома представляло є за уво моє найтрогателнію музіку. Садъ већь и сунце божествение своє зраке проспе на цѣлу около мене стоећу природу. Свако живеће созданіє поздравляло га є природнымъ себи начиномъ. Садъ самь текъ я видіо подобіє овогъ блаженногъ

пре-

предѣла, као нѣкогъ вертограда Божіегъ блистаюће се у своемъ великолѣпію; свако є созданіе као нѣку вѣчну живость на себи носило, тако, да су и сама бездушна створеня као одушевлѣнна изгледала. Найсладостнія чувствованія были су отзыви радостію опоєнне моє душе. Благоговѣніє, съ коимъ самь я великолѣпно ово природе торжество сматрао, чувствованія, чрезъ коя самь текъ садъ бытіє моє точніе познавати почео, дуго су времена раскошномъ красотомъ природномъ размаженну мою душу на первопредстоећимъ преда мномъ предметима задержавала. Но кадъ веће сунце живототворномъ своіомъ жаркостію и у дубльини гора прелестне цвѣтке све вышше и вышше поздравляти стане, душа се моя изъ нѣкогъ, као смертносладостногъ сна пробуди, и я на мало удалѣнніе предѣла овогъ окружіе очи управившій, текъ што погледимъ, опазимъ на єдномъ по высокомъ холмићу єдногъ у подобію нѣкакова духа, и у свѣтломъ одѣлу обучена старца, кои се чиняше, да само погледе своє на настоєће моє станѣ простираше, и као да о нѣкимъ отвеће важнымъ предметима разсуждаваше. Величествено нѣгово подобіе уливало є у душу мою чудесно нѣко срама нѣга страхопочитаніе. Кадкадъ усуђивао самь се я по гдѣкои погледъ бацыти на нѣгово удивително положеніе. Но текъ што первый смѣліи и любопытніи взоръ на нѣга обратимъ, а онъ полуволшебнымъ

нымъ нѣкимъ гласомъ и рукомъ себи ме позове. Я таковымъ видѣнияма у нѣколико навыкнутъ, смѣліимъ коракомъ къ нѣму поѣемъ, и како му се приближимъ, съ найблагоговѣйніимъ страхопочитаніемъ поклонимъ му се. Онъ почемъ іошть веће страхопочитаніе и повѣреніе у сердце мое уліе, окрене се на восточну страну и съ найвећимъ благоговѣинствомъ нѣку у себи очита молитву. Затымъ се мени обрати и рекне ми: Садъ ти се перва завѣса съ очію скида. Ово изрекшій, узме ме за руку, и къ нѣкомъ холмићу, когъ танки са сви страна окружкаваху облацы поведе. Къ верху тога како приспѣмо, онъ на све стране погледавшій, опетъ се къ мени окрене и рекне ми: Кньигу ти народолюбія предъ очи ставлямъ: внимай. Текъ што то онъ изусти, а оно нѣка восхитителна свѣтлость мѣсто наше обасія, и воздухокружіе напунисе найблагопріятніегъ благовонія. Я светомъ овомъ заслѣпленнъ красотомъ дуго самъ безчувственнъ стояо. Но кадъ ми онъ, стиснувшій ме за руку іошть єданпутъ рекне: Внимай; я се на єданпутъ тергнемъ, освѣстимъ, и као да су ми измѣнѣнна чувства, осѣтимъ. Старацъ познаваюћій, валяда садъ, да су већь чувства моя къ нѣговомъ намѣренію сходна, окрене се къ южной отъ горе страни, и показываюћій ю перстомъ тихимъ и ласкателнымъ гласомъ запыта ме: Видимъ ли онай предѣлъ, кои отъ насъ

южновосточно лежи, и коѣ двѣ оне велике рѣке окружаваю. Я му отговоримъ: да видимъ. Запыта ме далѣ: Познаємъ ли га? Я му отговоримъ, хотя да самъ се у нѣму и родіо, као што самъ се доцніе извѣстіо, да я тай предѣлъ ни мало не познаємъ: єръ ми се онда бяше са свимъ величествениіи и великолѣпніи показао нежели икадъ до тогъ времена. Старацъ чувшій садъ мой отговоръ, да веће іошть може быпи впечатлѣніе на мени учини и себи вышше іошть уваженія отъ мене придобіе, згодну ми прилику да, те га, хотя съ найвећимъ страхомъ запытамъ: тко є онъ. Нѣговъ є отговоръ за мене благодатнопоразителанъ быо. Єръ текъ што нѣкимъ потмулымъ и дубльимъ гласомъ ове произнесе рѣчи: Я самъ овогъ предѣла Геній-Хранитель-а я у найвећемъ воспоргу предъ нѣга на колѣна падиемъ. Но онъ таки приступи ближе, подигне ме и рекше ми: не бойсе; данъ овай важніе има, нег' што ты мыслишъ, опредѣленіе. Я самъ већь отъ толико вѣкова предѣла овогъ и у нѣму живећегъ народа хранипель. Я съ цѣлымъ народомъ управлямъ: опредѣленіе є моє, да све свагда на добро наставлямъ, но и зло, ако бы се кадкадъ догодило, съ истымъ народомъ да терпимъ: зато самъ отъ оногъ доба, откако самъ съ истымъ народомъ овамо дошао, кромѣ срећны дана много и невольны претерпіо. Я самъ се свагда трудіо, да дужности моіой удовлетворимъ;

римъ: но отступленіе народно отъ мои совѣта много є већь путій и себе самогъ и мене у пропасть и бѣду низвергавало. Я самь съ овымъ народомъ многе предѣле прешао, у овомъ вышше у овомъ манѣ пробавившій времена. Я самь се съ народомъ овымъ родіо, съ народомъ живимъ, съ народомъ ће ме и нестати. Изъ овога познати можешъ, да я овай народъ одуговременити желимъ: єръ со тымъ ћу и себе одуговѣчити. Отъ дужности моє нигдѣ нема важніе свештинѣ: єръ чинећій себи добро, и народу чинимъ, а са зломъ народнымъ єднакимъ коракомъ ступа и моє зло. — Я кадъ ове саслушамъ рѣчи, усудимсе іошть запытати га: Кадъ си ты дакле о мудрый Хранителю! толико већь времена съ овымъ народомъ управляо, и съ ньимъ неразлучно живіо, то ты све оне догађає, кои су се кодъ нѣга чрезъ све нѣговогъ бытія вѣкове догодили, найболѣ знати можешъ. Тако є, отговори ми онъ съ утѣшителнымъ гласомъ, єръ хотя да су нѣки измеђь самогъ овогъ, а нѣки и измеђ' други народа срећніи мужеви многа народня дѣла отъ почетка нѣговогъ до настоећегъ времена описивали, ничимъ манѣ, будући да су та ньіова описанія по већой части на слабимъ старіи преданіяма основанна, на много су мѣста недостаточна, кадкадъ излишна а вышше путій неоснованна и подла. Я ћу ти садъ; у колико узмогу краће све важніе народа овогъ догађае изброяти. Народъ овай,

овако

овако започне повѣсть свою, кои у овымъ многочисленнымъ предъ нама лежећимъ села и градовма обытава, єспь само єдна оплична гранчица благородногъ корена Славенскогъ. Родъ є Славенскій єданъ измећу первы у овой части свѣта живећи народа. Онъ є многочисленнъ, распространћенъ, высокимъ духомъ и крѣпкимъ составомъ тѣлеснымъ обдаренъ. Я бы ти найвећу нѣгову древность садъ показао, кадь бы ме ты само разумѣти могао; но будући да ты по никоимъ начиномъ учинити не можешъ, зато ћу я дакле повѣсть мою отъ оногъ само времена почети, отъ когъ люди већь нѣку извѣстность держати могу. Ни ючерашня сва дѣла своя люди знати не могу; како бы дакле толики столѣтія дѣла у памети задержати могли. Паденіє величествене Троє єсть найизвѣстнія древность свію народа. Ако бы ти я и описивао станѣ Славенскогъ рода пре овогъ времена, бы ли сотымъ што друго чиніо, нежели што бы по неизвѣстномъ и теби непознатомъ простору невразумителна представленія просипао. Бытіє велимъ, и паденіє Троє єсть найпревосходнія точка людске извѣстности. Пилименъ Краль Славенскій бранитель Троянскій єсть найдревніи памятникъ Славенскій. Смерть нѣгова при паденію Троє то свѣдочи· Асіа сѣверна и Европа сѣверовосточна єсу найстарія Славенска отечества. Подъ разнымъ именма садъ свѣту непознатыма будући, хотя имаюћій

чрезъ

чрезъ многа столѣтія вождове и управителѣ манѣ су впечатлѣніе на сосѣднымъ народма учинили Славени, нежел' што бы иначе могли учинити. Персіидска повѣстница содержава отблеске оружія Ѳомyре Кральице Славенске. Текъ съ Александромъ великимъ Славенскій воєнный духъ свѣту, хотя опетъ подъ непознатымъ садъ именомъ у своме велелѣпію заблиста се. Римско Народоправленіе (Респубѣика) вышше пута застыдисе Славенске храбросни. Побѣдителъи на вышше страна, све се вышше разспространяваши стану: постану многа владѣнія. Римско се Царство вышше путій съ отчаяніемъ бориши морало. Съ премѣномъ свега мѣняюсе и народня имена: Сарматъ, Скитъ, Гетъ, Ѳракъ, Тривалъ и проча премѣнесе у Сербъ, Руссъ, Рватъ, Чехъ, Полякъ, Бугаръ и у друга. Садъ текъ инородни народи почну на Славене пазити, кадъ имъ се Славенска колѣна све вышше и вышше приближиваши стану. Вышше нег' половина Eyропе принадлежало є вечь Славенима, и онда текъ изь среде овогъ многочисленногъ народа єдно отдѣленіе зажели къ югу. То є почетакъ (познанный) Сербскогъ народа. Найстаріи памятникъ бытія Сербскогъ єсть градъ Сербица, откудъ по своме имену, и землю у коіой су живити почели, Сербіомъ назову. Текъ подъ Воиславомъ Радославомъ и Прожеѓоємъ почне се ширити Сербія. По смерти Властимировой кои є съ народомъ законъ

Хрі-

Христіанскій пріиміо (870 — 880) и Персіама Бугарскогъ Краля задобыо, Мунтимиръ, Строимиръ и Гойникъ сынови нѣгови буду Жупани Сербски, за коима су Привислављ, Петръ Гойниковичь, Павелъ Бранковичь и Захаріа Привиславичь слѣдовали. Овай послѣдній побѣгне у Рватску и Сумеонъ Краль Бугарскій опустоши Сербію. У престолномъ граду Достинику єдва се 50 людій могло задержати. Чіеславъ изъ робства Бугарскогъ избѣгшій буде обновитель Сербіе. Послѣ нѣкогъ времена, Владимиръ, Владиславъ, Воиславъ, Неда, Міхаилъ, Радославъ, Бодинъ, Доброславъ, Вукъ, Владимиръ, Грубеша, Георгій Бодиновъ, Урошъ, Чедомиль, Примиславъ, Белушъ и Тихомиль буду Кралѣви Сербски. Садъ се на престолъ Сербскій попше Стефанъ I Неманя, сынъ Тихомилѣвъ, распространи Сербско Кралѣвство покорившій себи Босну, Котаръ и Рватску. Овомъ є слѣдовао сынъ Стефанъ, первовѣнчанный названъ. Послѣ нѣга постане Кралѣмъ Сербскимъ сынъ нѣговъ Радославъ, освои велику часть Бугарске, отузме отъ Грка много земаля и побіе Мађаре у Срему. Послѣ смерти нѣгове средньій братъ Владиславъ пріими Сербско Кралѣвство, упиша нѣке Грчке и Албанске области и обогати Кралѣвство съ рудокопньомъ. Престолъ послѣ нѣга пріими братъ млађій Урошъ, великій названный, помогне Мађарма пропивъ Опокара Чехскогъ, опустоши предѣле Прилѣпъ и Ки-

тапъ: и іошть за нѣговогъ живота Кралѣмъ постане Драгутинъ, кои є мало доцніе само Краль Сремскій быо, а на мѣсто нѣгово за Краля дође млађій братъ Милутинъ. Овай нѣколико пушій побіе Грке, и опште имъ многе градове, съ Мађари се завади, Персіанце первый путъ подъ Цариградомъ а другій путъ у малой Асіи побіе. По смерти Милутиновой попнесе на престолъ Сербскій сынъ нѣговъ Стефанъ Дечанскій. Свади се съ Бугари побѣди іи и Бугарску себи покори. Отъ Грка много добыє. Садъ се починѣ онай просторъ времена, у комъ є Сербія на найвышшемъ степену могущества была. Да бы понятіе пвое на єданпутъ не обтереѣавао, мы ћемо све оне догађае, кои су се отъ овогъ срећногъ времена до данашнѣгъ дана у роду Сербскомъ сбыли, на друго време отложити, а то намъ исто и пространство и важность наступаюће повѣстнице чинити налаже.

Кратка ова повѣсть, была є за чувства моя као небесно нѣко появленіе; имена сама изчислѣнны овы велики и важны рода Сербскогъ Вождова и Кралѣва, возводила су радостію опоєнну душу мою на найстарія благостоянія Сербскогъ времена, а безсмертна дѣла овѣковѣченны овы повѣстнице Сербске столпова, была су найживља и найпобудителнія къ родолюбію за мене представленія. И зато, текъ што благій овай рода Сербскогъ Хранитель повѣсть ову оконча, съ ве-

ли-

ликимъ страхопочитаніемъ паднемъ я на колѣна предъ ньимъ, и съ найсилніимъ признателности чувствама почнемъ му благодарити. Благодаримъ ти, рекнемъ му я о великій и благодѣтелный Хранителю! на великодушномъ томъ спроћу мене призрѣнію: отъ стране моє и отъ стране цѣлогъ могъ рода, благодари ти душа моя. Но хотѣвшу ми далѣ говорити, онъ прекине благодарителну мою рѣчь и рекне ми: признаніе є твоє веће освѣдоченно: дужность моя никакове благодарности отъ тебе не требує. А ако бы моя услуга какове награде отъ тебе и изыскивала, то ће се она у томъ єдномъ состояти, да на бесѣду мою прилѣжно внимашъ, и да є, ако доспойна буде, уважавашъ. Садъ я на ново поитимъ, да предъ ньимъ на колѣна паднемъ; но онъ ме задержи. Я му се дакле бытіемъ моимъ, да ћу сирѣчь, нѣговымъ рѣчма внимати, закушемъ. Онъ ме садъ нѣжніе погледи и рекне ми: приступи ближе. Я приступимъ. Да погледамъ на све четыри стране рекне ми. Како я то учинимъ, запыта ме: видимъ ли я све краєве первогъ предъ нама лежећегъ и свію нѣга окружаваюћи предѣла. На мой отговоръ: да видимъ; запита ме далѣ: Видимъ ли тако испо све горе, рѣке, градове и села по свимъ реченнымъ земляма на све стране разасуте. Я му отговоримъ: да видимъ, но да ни єдно отъ ньи не познаємъ. Онда онъ съ пунымъ родолюбія гласомъ овако ми на ново почне

 гово-

говорити: Сремъ, кои предъ нама и за нама лежи, нек' буде первый предметъ, нашегъ разговора. Перво оно, южновосточно отъ насъ стоєће мѣсто, коє при саспанку двѣ оне рѣке, Дунава и Саве лежи, коє съ єдне стране красотомъ а съ друге величиномъ своіомъ сва друга овогъ предѣла превосходи мѣста, и отъ давны коє іошть времена отблескомъ найважніи у нѣму сбывшисе приключенія, древность и важность свою засвѣдочава, єсть цвѣтаюћій садъ градъ Земунъ, гдѣ се ревностно честь, слава и име народа Сербскогъ храни, подиже и увеличава. Съ вѣрніимъ согласіємъ іошть бы блистателніє зраке родолюбіє нѣгово на све стране просипало, а съ тымъ бы и вѣрніє праотеческо сокровище у нѣму сохранявало се?! Восточно ово предъ очима нашима лежеће мѣсто, коє съ єдне стране величественность овы исты гора а са друге владичественна она рѣка обима, съ єдне стране Богинѣ овогъ Олумпа а съ друге опетъ сладкогласне Нумфе нѣгую, єсть найважнія точка просвѣщенія Сербскогъ, найблистателніи памятникъ за потомке и найважніє доказателство умны способностій народа овогъ у деветнайстомъ столѣтію. Карловцы съ концемъ осамнайстогъ и съ первомъ половиномъ деветнайстогъ вѣка єсу єданъ измеђь найдрагоцѣніи прилога за настоєћу и будућу повѣстницу просвѣщенія Сербскогъ. Чарновичь, Діаковичь, Подгоричанинъ, Поповичь, Петровичь,

вичь, Вікентій Іоанновичь, Арсеній Іоанновичь, Антоновичь, Ненадовичь, Георгіевичь, Видакъ и Путникъ, єсу нерушими столпови прешедши вѣкова за священну повѣстнице Церкве Сербске: но каково преимущество не само повѣстница священна но и просвѣщенія Сербскогъ съ великимъ и безсмертнымъ „Стратимировичь“ именемъ придобыя, свѣдоче четрдесетолѣтна великогъ и мудрогъ овогъ Архіпастыра овѣковѣченна дѣла. — Мени при чувеню высоки овы имена найрадостніе потеку сузе низъ лице, коє Хранитель народный кадъ примѣти, рекне ми: сузе ти те отвораю ново позорище. За тымъ ми рекне: да цѣлу гору съ погледомъ прећемъ. Я текъ што съ любопытніимъ окомъ восточно погледимъ, опазимъ єдно великолѣпно, древность нѣку на себи носеће зданіе; но кадъ и далѣ на цѣлу гору очи обратимъ, угледамъ іошть єданайсть други высоки и великолѣпны зданія, коя съ своимъ у дубльини гора велелѣпнымъ положеніемъ величественость нѣку къ себи присвояваху, и у сердце моя силна впечатлѣнія уливаюћи душу мою къ найвећемъ страхопочитанію приволяваху. Багряношарне восходећегъ сунца луче све вышше и вышше о верхове высоки тіи зданія преламляюћисе торжествене и найвѣрніе отблеске ньіовы истоветностій зрѣнію момъ представляле су. На єданпутъ већь усудимъ се я запытати народногъ Хранителя, какови су

ово

ово дванайсть великолѣпны зданія, коя пространну ову гору украшаваю. Зданія ова, отговори ми онъ, коя по цѣлой овой гори найкраснія занимаю положенія, єсу найдрагоцѣннія у цѣломъ овомъ предѣлу живећегъ народа сокровища, храмови сирѣчь коє є непоколебима вѣра побожны и родолюбивы Сербаля сь найчистіомъ любвомъ своимъ Творцу подигла, и кои прешедши вѣкова характере Сербскогъ народа у себи сохраняваю. Я га опетъ на ново запытамъ, о родолюбывый Хранителю! кадъ су то тако драгоцѣнна народня сокровища, молимъ те, дозволи ми да и имена ныова познати могу. Перво ово, наставн онъ далѣ, предъ нама у дубокой овой долини лежеће и съ густымъ шумама обколѣнно мѣсто, называсе М. Ремета, „памяти“ Св. Іоанна Предтече посвећенна обытель, найдревнія побожности задужбина овогъ предѣла Сербаля. Мало ниже южно на подножію величествены овы гора мѣсто, коє свакогъ упруженногъ путника, съ найублажителніимъ отдохновеніемъ снабдѣва, єсть М. Крушедолъ, задужбина, Аггеліне, Максіма и Іоанна Деспота Сербски. Ступаюћій отудъ сѣверозападно у дубльину гора подъ онымъ Хелікону уподобляваюћимсе холмомъ лежеће оно зданіе, коє найниже предѣла овогъ жителѣ съ краснымъ своимъ изгледомъ утѣшително увеселява, называсе М. Гергетегъ, єдна изъ задужбина Деспота Сербскогъ Гргура. Къ западу далѣ оно отъ при-

роде

роде и художества за пустиника и Богомольца, за мудреца и народоучителя устроєнна обытель, именуєсе Опово, вѣрный хранитель народнѣ побожности, тѣла сирѣчь св. В. М. Θеодора Тирона. За овымъ преко нѣколико оны повеѣи холмиѣа, два она као жалостію нѣкомъ обузета мѣста Раваница и Язакъ чрезъ нѣколико веѣь столѣтія содержаваю у себи найдрагоцѣннія цѣлогъ Сербскогъ рода сокровища, Св. Лазара сирѣчь „Князя“ и праведногъ Уроша Цара Сербскогъ. Отъ овы мѣста далѣ све єднако узъ гору идуѣи што се виде као тамомъ нѣкомъ покрывенни столпови, єсу тако исто на славу всевышнѣмъ Творцу установлѣнни храмови, гдѣ цѣлый предѣла овогъ народъ молитве своє къ небесномъ отцу приноси, и гдѣ многи Богу угодивши мужева тихо почиваю кости. Перво се отъ ньи зове Бешеново, коє у себи мощи СС. ММ. Кирика и Юлите сохранява, за ньимъ слѣдує Шишатоваць съ тѣломъ Угодника Божія С. Стефана Щиляновича, мало далѣ Кувеждинъ Св. Савви первомъ Архіепископу и Просвѣтителю Сербскомъ посвеѣеннъ, и найпослѣ у почетку величественны овы гора Привина Глава къ чести и слави небесногъ Божіегъ служителя Св. Архистратига Гавріила основанна є. На другой пакъ овой перстомъ показуюѣій ю, страни леже, говораше ми далѣ Раковаць и „Беочинъ“ монастыри, отъ кои первый Божіимъ угодницыма Косми и Даміану а другій Вознесенію Искупи-

пителя человѣческогъ посвећенић є. Свію овы домова Божіи опредѣленіє є велико и важно: и хотя да ій кадкадъ колебаюћасе времена, кадкадъ невѣрніи и немирніи человѣчества членови, кадкадъ невѣжество или неосторожность народня а кадкадъ и гдѣкоя дѣдѣтинствуюћа мечтанія отъ цѣли своє нечувственно удаляваю: ничимъ манѣ часови благостоянія человѣческогъ срећніи, вѣрніи светынѣ народнѣ хранителъи, истинно народно просвѣщеніє и миролюбива ревность опредѣленію ѝ своимъ первобытномъ благомъ рукомъ срећно приводе. У свима овыма Божіимъ домовима светыня народня почива: у свакомъ отъ ньи цѣлый овай народъ, као у найчистіємъ огледалу познає найвѣрнію истоветность свои праотаца, ньіову любовь и почитаніє къ Богу, ньіову приверженость вѣри и закону, ньіово непоколебимо постоянство, природный ньіовъ характеръ и народный духъ: слѣдователно найискреннію и найдостаточнію повѣстницу свои предкова. Истина да кадкадъ найблагодатнія заведенія и установленія, коя су найдостойніи имена человѣческа членови основали и установили, у нѣкій родъ безчеловѣчности и найсвирѣпіє бѣсноте превраћаюсе, а кадкадъ и у найнижу, съ опроверженіємъ самогъ имена и достоинства человѣческогъ пропасти дубльину обараюсе: но свакій є щастія или нещастія своегъ виновникъ. Сви ови (све редомъ перстомъ опетъ показываюћій ми храмови Бо-

жіи,

жіи, єсу обще народнѣ сокровищнице и найвѣрніи памятницы и толковательи праотечески дѣла: слѣдователно и найбодріи измеђ' цѣлогъ народа хранителя потребую. Побожны и миролюбивы, примѣрны и родолюбивы, изображенны и вѣрны, трудолюбивы и бодры хранителя народня ова светиня ишпе, да тако текъ бытіе своє къ чести и достоинству человѣчества, къ слави народной продужи и овѣковѣчи! Съ чувствителніимъ израженіяма ове изрекшій рѣчи, окрене се къ югозападу, и опетъ продужи бесѣду свою запыштавшій ме: видимъ ли пространно оно покрай текуће оне рѣке лежеће мѣсто, и познаємъ ли га. Я му отговоримъ да видимъ, но да га ни мало не познаємъ. То є, настави онъ далѣ, родолюбіємъ отликующійсе садъ градъ Дмитровица, достойный унукъ славномъ Сурміума, но іошть блистателніи памятникъ настоєће просвѣщенія Сербскогъ повѣстнице за будуће цѣлогъ предѣла овогъ потомке. Восточносѣверно отудъ лежећа она два мѣста Рума и Иригъ, и при почетку овы гора Шидъ, Илокъ и Вуковаръ єсу тако исто отликующасе Сербска поселенія. Съ мало живльимъ родолюбіемъ іошть бы блистателнія ньіова имена была. — Овдѣ ондѣ по цѣломъ овомъ предѣлу разасута общества Сербска, као Каменица, Черевичъ, Дивошъ, Лежимиръ, Сланкаменъ, Пазуво, Нови Карловцы, Башайница, Купиново, Лаћаракъ и друга мѣста кадъ бы Богиньи просвѣщенія Сербскогъ ро-

до-

долюбивіє жертве приносили, чувствителнію бы іошть человѣчеству отраду, блистателнію роду славу, вѣчу и превосходнію отечеству корысть, и имену своме важнію цѣну прибавила. Я му съ найтопліимъ благодарности сузама на нѣговомъ усердію благодаримъ, и за тымъ на ново молећій запытамъ га: о благодѣтелный Хранителю, а какови су ово са сви страна насъ окружаваюћи предѣли. Онъ почемъ дуго поћути, трогателнымъ гласомъ почне опетъ овако говорити. Сви тіи на све стране граничећи насъ предѣли, єсу поселенія ваши праотаца. Народи у гдѣкоима садъ живећи єсу сасвимъ, а у гдѣкоима по већой части роћенна браћа ваша. Жаркость све вышше къ небесномъ своду восходећегъ сунца, коя твомъ сложенію тѣла вредителна слѣдствa принети може не дозволява намъ, дуго на овомъ мѣсту бавитисе, съ кога се сви граничећи насъ предѣли прегледати могу, зато ћу ти за садъ само назначити имена овы предѣла, и у ньима отличнія мѣста. — Сѣверный овай предѣлъ, кога величественна ова рѣка отъ насъ разставля, называ се Бачка, украшенна съ многолюднымъ старіимъ и новіимъ Сербскимъ населеніяма. Новый садъ є найблистателнія Бачкогъ предѣла точка. Сомборъ, Бая, Бечей и Титель єсу нѣна украшенія. Футокъ, Паланка, Сента, Сенѳомашъ и многа друга мѣста отлично съ многолюдствомъ преимущество Бачкой даю. Съ родолюбіемъ по нѣ-

ки

ки мѣсти вечимъ, ясніе бы се цѣла прадѣдова ньины народность любопытномъ зрителю представляла. Восточно далѣ (показуюћій рукомъ) онай отъ насъ лежећій предѣлъ, есть отъ старина тако названный Банатъ, важностію сбывшисе у нѣму приключенія отликуюћійсе. По найважніимъ гдѣкоимъ предѣла овогъ Сербскимъ поселеніяма народность є праотеческа у найновіимъ временма нѣка искушенія претерпѣла. Темишваръ — найважнія сокровищница Племенородія Сербскогъ, но при томъ и — — (овдѣ съ особытымъ нѣкимъ и отвечь соболѣзнователнымъ гласомъ изговори ми нѣколико рѣчій, но коє я нисамь разумѣти могао: затымъ опетъ ясніимъ гласомъ далѣ говорити започне) Вершацъ, Панчево, Арадъ, есу найотличнія у овомъ предѣлу Сербска населенія. Бечкерекъ, Перлезъ, Кикинда, Чаково, Лугошъ и Бѣла Церква немалу важность овомъ предѣлу придаю. По гдѣкоимъ отъ овы мѣста, виде се нѣка отступленія отъ первобытногъ родолюбія праотаца ньіовы, безъ чега сва ньіова найпревосходнія дѣла истинне свѣтлости отъ себе дати не могу. —

Кадъ ово Хранитель народныій изговори и примѣти да топлота сунчанна све вышшемъ степену ступа, рекне ми: предѣли южно и западно отъ насъ лежећи есу тако исто Сербске домовине: но мы ѝ засадъ изоставити морамо, ово топлоте ради ове то-

бомъ

бомъ вѣчь несносиме, ово пакъ да што скоріе у онай великолѣпный храмъ (рукомъ показуюћій га) приспѣмо, кои у прелестной оной са сви страна съ густымъ шумама обузетой долини лежи, и у комъ насъ высоки нѣки духови Сербски очекиваю. Чувства моя, чувшу ми ове рѣчи, съ єдне стране жалость обузымаше, што іошть и друге Сербске предѣле познати немого: но съ друге опетъ стране утѣшавало ме єго нѣгово извѣстіе, да ћу сирѣчь, што скоріе саме высоке духове очима видити. Садъ Хранитель узме ме за руку, и као нѣкомъ волшебномъ силомъ за нѣколико магновенія на мѣсто пожелаємо приведе ме. Текъ што величественность храма у свѣтость нѣку обученногъ угледамъ предъ собомъ, а оно радостотворно нѣко страхопочитаніе душу мою обузме. Ништа мысліо самь я у себи, ни є природа съ художествомъ дояко силама своимъ соразмѣрніе отъ овогъ храма учинила. Овдѣ се мени чинило, да самь первый путъ опазіо измеђь двѣ ове горде сопернице у покушенію найпревосходніи свои сила найстрожію бывшу борбу и съ найблагодатніимъ успѣхомъ окончанный миръ. Текъ што къ дверма Храма приспѣмо, а оне се саме о себи отворе. Благовоніе, коє се изъ храма на насъ на єданпутъ проспе, буде іошть убѣдителніе за душу мою обаяніе. Висећи по свимъ стѣнама божественногъ храма овогъ образи буду перв[и]

за дерктаюће любопытство моє предмети. Съ десне стране лежаше єдно отвеће велико кньигохранище, коє ми се чиняше, да свію вѣкова и народа умне производе у себи содержаваше. Хранитель ме приведе къ нѣму ближе. Я опазимъ три главна отдѣленія. Надъ первымъ, коє се као найстаріє бытии чиняше, съ велики словы написанно бяше: Сокровищница умны производа свію восточны народа. Приступимъ и другомъ отдѣленію, коє и величиномъ и больимъ расположеніємъ перво превосхоћаше. Блистателна слова, коя преко цѣлогъ отдѣленія начертанна бяху, іошть ме ближе къ кньигохранилищу примаме. Надписъ быо є слѣдующій: Собраніе Грчки, Латінски, Нѣмецки, Французски, Енглезски, Италійски, Спански и Португалски умны производа двадесеть и петосполѣтногъ простора. Садъ за Геніомъ приступимъ къ трећемъ къ верху храма приближаваюћемсе отдѣленію: Рѣчь „Славенство.“ съ велики златны словы художественно на сред' отдѣленія начертанна, чиняше ми се, да є за свакогъ, кои у храмъ овай улазаше, найтрогателнія представница. Исподъ ове, коя свакогъ зрителя оволшебствоваше, рѣчи, опазимъ іошть многе друге. Съ десне стране съ пламенновидны писмены написанно бяше: Русска — Сербска — Бугарска; а са лѣве: Польска, — Чехска, — Краньска сокровищница. У среди стояше Рватска, будући да отъ части къ єдной а

отъ

опъ части другой страни принадлежаше. Я замолимъ народногъ Хранителя, да бы ми єдну кньигу изъ Сербскогъ отдѣленія показао. Онъ таки приступи ближе, извади єдну стару малену кньижицу, и рекне ми отворившій є да є читамъ. Я таки на первомъ листу почнемъ читати слѣдующе: „Благочестиваго и Хрісполюбиваго Македонскаго Царя Стефана Сербскаго, Болгарскаго, Унгарскаго, Арбанскаго, Угровлахискаго: и иимъ многимъ предѣломъ и землямъ Самодержца. Сущаго милостію вышняго Бога Іисуса Хріста. Законъ и уставъ поставленный въ лѣто 6757 Индикціонъ 20 въ праздникъ вознесенія Господа нашего Іисуса Хріста Мѣсяца Маіа 27.“ Почемъ нѣколико листова изъ ове кньижице съ найшріятніимъ чувствованіяма прочитамъ, онъ ми поднесе другу подъ именемъ Родословъ“ Даніила Архіепіскопа Сербскогъ. Почемъ и изъ ове кньиге нѣколико листова као изъ найвѣрніегъ Сербске истоветности подлиника прочитамъ, поднесе ми іошть нѣколико већи и маньи кньига, у Милешеву, Скопю, Цетиню, Бѣограду, Римнику, Москви, Кіеву, Млѣткама, Лайпцігу, Бечу, Будиму и по други мѣсты печатанны. Стары Евaггеліа, Апостола, Псалтира, Осмогласника и Мінеа покаже ми множество. Затымъ повѣстне отрывке Дометіана Хилендарскогъ, Царославникъ, Бранковича Деспота, Юлинца, Раича, Давідовича и Магарашевича повѣстнице: Досіѳеєве

Басне,

Басне, Стойковича Єстествениицу, Терлаича, Орфелина и Вуяновскогъ нѣка дѣла, Мразовича Краснорѣчіє, Кенгелца Єстествословіє, Болича, Мушицкогъ, Исаиловича и Берича сочиненія покаже ми. Поднесе ми и нѣколико части Сербскогъ Лѣтописа, коє самь я съ особытимъ задовольствомъ овдѣ ондѣ прочитао, а особыто 16-ту частицу, гдѣ е зачатіе Матице Сербске описанно. Садъ къ лѣвой страни поведе ме Геній. Таки при жертвенику покаже ми скиптръ Неманьинъ; вѣнацъ первовѣнчанногъ Краля; Хоругву Душанову; Крваву Урошеву багряницу, и Обиличево Коплѣ. Са страхомъ и удивленіемъ сматрао самь я све то. Зато поѣмъ за ньимъ мало и далѣ, гдѣ ми нѣколико Сербски Царева, Кралѣва, и Деспота новаца покаже. Послѣ свега овогъ рекне ми: да стѣне Церковне прегледимъ. Текъ што я то учинимъ, опазимъ многа изображенія, коя храмъ онай у нѣку свепиню облачаху. Я га на ново замолимъ, да ми нѣколико таковы изясни. Онъ (пружившій руку на перво изображеніе) почне ми слѣдующимъ рѣчма толковати: Множество оно народа, предъ коима се онай вождъ на коню види, єсть представленіе пришествія Сербскогъ у време Ираклія цара Грчкогъ у Сербію. Премноги они посленицы, кои се съ онымъ грднымъ каменѣмъ муче, представляю зиданѣ града Сербице. У бѣгающемъ ономъ човеку изражавасе изъ робства Бугарскогъ побѣгшій обновитель

тель Кралѣвства Сербскогъ Чіеславъ. Безчисленна она боренія, и кровопролитія означаваю оне рапове, коє су предцы ваши съ Грцыма, Маћарима и другима околнымъ народима имали. По найвећи оны берды, мѣрећи, умствуюћи и овдѣ ондѣ копаюћи люди представляю у време Сербскогъ Краля Владислава откровеніе богатыи рудокопныи по Сербіи. Далѣ ми покаже Уроша великогъ бѣгаюћегъ отъ сына Драгутина: Стефана Дечанскогъ отъ отца Милутина и сына Душана гонима; Косовску битку, Лазареву, Југовича, и три найглавнія войводе за вѣру и отечество смерть, и паденіе кралѣвства Сербскогъ. У другомъ реду представи ми єдногъ Бранковича у Смедереву, а другогъ у Єгри, у Маћарской, Бакича Кнеза, Якшича Димитріа, Деспота Змая Вука, Георгіа Скендербега, Рашковиче, Чарновиче и Георгіа Церногъ. Ниже овы стояла су изображенія многи славни мужева Сербски, као: Сечуйца, Зорича, Милорадовича, Шевича, Давідовича, Милутиновича, Ракичевича, Міхалѣвича, Ст. Стоичевича, Гавріиловича, Сечанца, Паликучевногъ, Сервіискогъ, Раича, Обрадовича, Терлаича, Стойковича, Соларича, Орфелина, Везилича, Жефаровича, Новича, Велька и многи други. Ниже свега овога стояо є подписъ овай: Трудомъ Чешляра Живописца Сербскогъ. Радостне и найчувствителніє сузе текле су ми низъ образе, и зато хотѣвшій я народномъ Хранителю благодарити, текъ што се окре-

немъ

њемъ мѣсту, гдѣ се онъ садъ налазаше, угледамъ єданъ чепвероуголанъ столъ, за коимъ нѣколико особыте важности лица сѣдећи, о нѣкимъ важнымъ, као што ми се чињаше дѣлма разговарахусе. Хранитель народный почемъ узевшій ме за руку къ узвышенномъ єдномъ на десной страни храма лежећемъ мѣсту приведе, ове ми послѣдне изговори рѣчи: къ мѣсту опредѣленія твогъ привео самъ те: време є садъ нашегъ растаяня приспѣло; прешедша не заборављай, настоећимъ внимай, єръ ни су недостойна твога внимања. Я у намѣренію будући благодарити му, поклонимъ му се: но нѣга на єданпутъ нестане. Почнемъ се на ново дивити чудесномъ томъ приключенію, и погледамъ послѣ дугогъ ћутаня къ ономъ мѣсту, гдѣ самъ преће оне важне мужеве видіо. Приближившій се мало ближе съ первымъ погледомъ опазимъ два сѣдинама и важностію украшенна старца и єдногъ средовѣчногъ мужа. Перву двоицу таки познамъ отудъ, єръ самъ пре овогъ времена нѣколико већь путій ньова лицеизображенія съ подписима („Іоаннъ Рачь, Архімандрітъ, славный Богословъ и Историографъ Сербскій“ и „Досіѳей Обрадовичь, славный Філософъ Сербскій“) између найславніи у Мађарской мужева у народномъ Пештанскомъ Музеуму съ найлюбопытніимъ окомъ и найрадостніимъ чувствованіяма смотрао: а послѣдный ми се изъ овы рѣчій, кое самъ перве изъ досадашнѣгъ

ньіовогъ разговора разумѣти могао „А ни самь ли, я због тогъ, да отчевини моіой помогнемъ, Петерсбургъ и оставіо. Ахъ! Харкове“ лако познати дао. Съ друге стране сѣдила су друга три съ особитомъ важностію украшенна мужа. Рѣчи первогъ и другогъ: („Дакле Косово є опетъ у Сербскимъ рукама“ и „И то є, велишъ на твоє очи ове године у Цариграду признанно!?“) коє самь я пре овогъ времена имао срећу познати, даду ми разумѣти да є треће лице, на коє они вопросе управляху, Д. Д. Съ особытомъ нестерпѣливостію очекивао самь я садъ, тко ће отъ ньи започету продужити бесѣду. И заиста послѣ нѣколико магновенія Раичь започне ю овако: Дакле єли то истина, да Сербльи већь по свимъ скоро предѣлима ревностнымъ коракомъ слѣдую другима изображеннімъ народима?

Л. М. єсть неоспорима истина.

М. С. Єръ кромѣ толики за духовенство, као у Карловцы, Вершцу, Пакрацу и Карловцу Горнѣмъ, важны завденія, Карловачке кпоме и Новомсадске Гумназіе, изъ кои су многи примѣрни и изображенни пастыри народньи, многи съ пространнымъ и отличнымъ вѣжествама украшенни за сва званія мужеви произведенни, налазесе и друга многа по многимъ предѣлима Сербскимъ заведенія, гдѣ младежь силама своима доста соразмѣрно пріима воспитаніе.

Д.

Д. Тако већь имаю Сербльи и друга какова маня, кромѣ прѣже именовани вышши училища.

Д. Д. Имаю заиста. У Срему мѣста нема гдѣ не бы таковогъ было. Тако є и у Бачкой и у Банату. У пограничнымъ тіи предѣла окружіяма съ єдне стране власть духовна а съ друге опетъ воинственна доста отмѣнне трудове полаже, да нужди просвѣщенія народногъ подпомогне. Ревность окружіемъ Панчевачкимъ управляюће воєнне Господе и верховногъ свію училища у окружію томъ Надзирателя важне напредке младежи Банатске свакимъ даномъ све веће и веће указую

Т. А како се друга войничка окружія владаю?

М. С. Дмитровачко се у Срему съ тымъ испымъ поносити може. Изъ Градишкогъ, Ђурђевачкогъ, хотя да є тамо и число Сербаля манѣ, найрадостніи не долећу гласови. Мужеви, отъ кои бы се образованіе народно съ правдомъ очекивати могло, манѣ су народномъ просвѣщенію приверженни, нежели што бы дужность нѣгова изыскивала. Рватски шесть воєнны окружія, већь се починю блистателнымъ озаряваги свѣтомъ. Духовни народа Предстоятельи отъ овы окружія непонимаєме труде и подвиге као найчистію на жертвеникъ просвѣщенія народногъ приносе жертву.

Т. А како она мѣста, коя воєнномъ правленію нису подложна?

Д. Д.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА БЕОГРАД

Д. Д. У Срему съ доста добрымъ успѣхомъ; у Славоніи и у Рвацской съ отвеѣь малымъ, чему бы се многи узроцы навести могли.

Д. А како се Банатска невоєнна окружія владаю?

Л. М. Доста добро, а тако исто и Бачка, а то све благомъ надзирателству Первопредстоятеля просвѣщенія народногъ благодарити имамо.

Продолженіє слѣдує.

Б. МЛАДЫЙ СВЕТОЛЮБЪ.

У садашньой Сербіи, у єдной преѣе толико тысяща годица съ густымъ шумама обколѣнной долини, на кою є природа сву свою щедроту излыла была живіо є єданъ отвеѣь малый народъ нѣжанъ, прелстителанъ и духовима подобанъ, изъ самогъ женскогъ пола состоєћій се, подъ именемъ Лѣпойки. Вождъ нѣкій сѣверный Боривой чувшій за овай чудесный народъ, зажели га видити. Поведе дакле неброєнно число себи подчинѣнногъ народа и преко многи земаля гора и рѣка прешавшій доѣе на мѣсто желаємо. Како се звукъ оружія новы пришелаца чує, лѣпе жительнице принуѣенне буду са сузама оставити прадѣдовину свою и у другій спокойніи предѣлъ преѣи. Само єдна измеѣ' прелестны

шіи

тіи жителница, не могавшій се отъ своґъ милоґъ дрвета, на комъ є обытавала растати, усудисе у томъ предѣлу задержати, и верхъ своґъ милоґъ дрвета за свое обыталище избрати.

Међ' дворяныма вышшереченноґъ вожда налазіо се єданъ младый служитель именемъ Светолюбъ, пунъ храбрости и живости, благообразанъ, лѣполикъ и здравоґъ сложенія тѣла. Овоґъ є младића сва дужность у томъ се состояла да яшаће конѣ Кралѣве у шуму на пашу изводи. Онъ є често подъ онымъ дрветомъ оппочивао, и Лѣпойка га є отозго съ особытомъ дражестію гледала. Она є овомъ странномъ, кадъ бы годь онъ преко ноћи подъ дрветомъ спавао, пріятне сне наводила, и кадъ бы му годь каковый конь у шуму заишао быо, она бы му у сну показывала оно мѣсто, гдѣ бы онъ изгубленноґъ коня своґъ наћи могао.

Што су се вышше нови пришелцы по овомъ предѣлу распространявали, то су се све вышше къ обыталишту Лѣпойкиномъ приближавали: зато она предвидившій скоронастоећу опасность, заключи да свою тугу своме миломъ и любезномъ госту открые. При пріятной єданпутъ вечерной мѣсечини гоніо є Светолюбъ предъ собомъ стадо свое, доніе мало, нежели што є досадъ обычествовао у оборъ, и итіо є къ высоколистнатомъ расту къ своме ноћишту. Путъ нѣговъ кривудао є покрай єдноґъ рибобогатоґъ по-

точића, у когъ се сребрнымъ волнама позлаћенный мѣсецъ у подобію єдне блистаюће се кугле огледаше. На другой страни преко жуборећегъ овогъ поточића подъ єднымъ чбуномъ између растова опази онъ нѣко женско подобіе, коє се чиняше, да се по прохладителномъ пруду шеташе. Ово появленіе младогъ Светолюба удиви; откудъ ова дѣвойчица мысляше онъ у себи, тако сама у овой пустиньи по тако великой ноћной помрчини? Но ово привидѣніе опетъ вышше га є себи примамльивало, нежели што бы га плашило, да стварь точніе не испыта. Онъ садъ усугуби своє кораке, не губећій дѣвице испредъ очію, и берзо къ ономъ мѣсту приспѣ, подъ распъ, гдѣ ю є найпре угледао! Овдѣ се садъ укаже нѣму то видѣніе, да є вышше сѣнка нежели тѣло, и онъ се іошть већма зачуди. Но мало затымъ чуе онъ нѣкій умилный гласъ, кои му ове рѣчи шапуташе: Приступи ближе о драгій Пришелче, ни мало се не страши; я нисамь никаково привидѣніе, нити лажльива сѣнка: я самь чуварица ове дубраве и жителница овогъ раста, подъ коимъ си ты често проспавао; я самь ти сладке и радостворне санове наводила, и предсказывала самь ти будућа приключенія. Награди ово моє благоволеніе съ взаимномъ услугомъ, кою я отъ тебе иштемъ: буди хранитель овогъ дрвета, коє те є толико путій отъ припеке сунчанне и отъ кише сачувало, и сачувай га да

га безчеловѣчіе твое браће, коя ове шуме све выше и выше опустошава, не уничтожи.

Младый Светолюбъ благомъ овомъ бесѣдомъ одушевлѣнъ отговори іой: Богиньо или смертна дѣвойко, была ты коя му драго, не ишти оногъ отъ мене, што ти учинити не могу. Я самь отвећь малый човекъ изъ могъ народа, могъ владѣтеля, могъ вожда слуга. Кадъ мы онъ сутра или данасъ заповѣди: овамо или онамо ићи ћешь на пашу, како бы онда я твое дрво чувао у овако пространной шуми? Но будући да си ме тако яко обвезала, то ћу я оставити мою службу, доћићу подъ сѣнку твогъ раста, и чрезъ цѣлый мой животъ чуваћу га отъ свакогъ нападенія. Добро дакле, учини то, рекне Лѣпойка, нећешсе каяти. Кадъ ово изговори, на єданпутъ изчезне. Светолюбъ є стаяо іошть нѣко време возхищенъ чудећійсе небесномъ появленію коє му се садъ показало. Тако нѣжно женско створенѣ, гибкогъ струка и нѣжне благопріятности нигда ни є онъ међу старооптическимъ растовима виђао. Напослѣдку простре се онъ на мегку маовину хотя да му санъ и ни є на очи долазіо; зора га поздрави съ найслаћимъ чувствованіяма, коя су тако странна тако нова была, као што є нова сунчанна луча у отвореннымъ очима слѣпороћенногъ дѣтета. Онъ таки отиде къ вожду, изиште свой отпуст, скупи свой пртлягъ и пође съ пуномъ главомъ мечта-

танія къ новомъ свомъ обиталищу съ живльимъ коракомъ.

Међу тымъ докъ є онъ отсутствовао єданъ воденичаръ идућій по шуми и тражећій дрво за вретено воденично згодно, наиђе на обиталище Лѣпойкино. Дрво буде нѣговомъ намѣренію сходно, и зато га онъ съ свои помагачи почне къ земльи обарати. Тужна Лѣпойка уздысала є, тражила є са высине своґъ вѣрноґъ чувара свуда, но нигдѣ га ни є наћи могла.

Светолюбъ у то исто време приближаваюћійсе къ позорищу жалостноґъ овоґъ догађая, чує на єданпутъ шумъ сѣкуће шестере, заключи да ово ни на каково добро не слути, полети тамо, и издалека опази, шта се съ дрветомъ, коє є нѣговомъ защищенію препорученно, случава. Као люпый рысъ скочи онъ съ своимъ ражнѣмъ и мачемъ у руцы на дрвосѣчце, и растера ій отъ предузетоґъ дѣла; єръ они су нѣга за каковоґъ горскоґъ духа держали, и у найвећой смутньи на све стране разбѣгли се. Рана дрвета на срећу не буде велика, и краста за нѣколико пролѣтія са свимъ зарасте.

У перво Светолюбова пришествія вече, кадъ є онъ мѣсто за своє будуће обиталище тражіо, укаже му се Лѣпойка на брегу поточномъ, и съ найлюбезніимъ гласомъ почне му говорити: Благодаримъ ти любезный страниче, што си отъ насилственне нвоє браће ово дрво сачувао, съ коимъ животъ мой у со-

ѭзу стои. Ишти отъ мене награду тогъ твогъ благородногъ дѣла, откры̀й ми желю твогъ сердца, и све ће ти се, као што желишъ, испунити.

Светолюбъ ћуташе. Взоръ прелстителне Лѣпойке вышше є впечатлѣнія на нѣму чиніо, нежели нѣна бесѣда, отъ коє є верло мало разумѣти могао. Она узме єдну суву пирску, преломи є на три части и рекне му: избери єдну отъ овы, или узми єдну безъ избора. У первой є честь и слава, у другой богатство и разумно тога уживанѣ, у трећой любовь. Младый Светолюбъ обори очи на землю и отговори іой: О Кћери неба! Кадъ ты хоћешъ желю сердца могъ да испуничшъ, то знай, да се она у тымъ трима частима не содержава; сердце моє тежи къ нѣкомъ већемъ награжденію. Што є честь нежели гордости подпала; што є богатство нежели коренъ лукавства, и што є любовь нежели клоня страданя, коя благородну сердца свободу хитро прелщава. Испуни ми желю съ тымъ, да подъ сѣнкомъ твогъ раста отпочинемъ, и да изъ твои сладки уста мудрости науку слушамъ, не бы ли тако могао и тайне будућности прорицати. Твоє є захтѣванѣ велико, рекне му Лѣпойка, но и твоя заслуга ни є маня, некъ ти дакле буде, што си моліо. Завѣса некъ ти се скине съ тѣлесны очію, да можешъ сакрывенне тайне мудрости смапрати. Узми садъ и чашу ову: Єръ само се мудрецъ богатымъ назвати

мо-

може, будући онъ вышше нетреба, нежели што му є нуждно, и вкуша Нектаръ любови, не труюћій га съ своима нечистымъ устнама. Кадъ ово изрекне, пружи му іошть єданпутъ три струка трске, и изчезне испредъ нѣга.

Младый пустиньикъ простре се на маовину подъ растъ, съ найживльимъ воображеніяма заспи, а съ таковымъ се и пробуди. Како сване первый данъ направи себи колибу, послѣ нѣколико дана ископа вертоградъ, пресади у нѣга руже, смилѣ, босилякъ и друге благовонне цвѣтове, запымъ разсади купусъ и друга зеля, и напуни найпослѣ вертоградъ свой съ различнымъ воћемъ. Лѣпойка свако вече посѣщавала га є по сумрачку, обучавала га є тайнама природе, наставляла га є о постаню вещій испытателству и изображавала є простогъ войника за єдногъ Мудролюбца.

Послѣ нѣкогъ времена кадъ се у обхожденію съ лѣпымъ подобіемъ чувствованія младогъ мужа облагороде, нѣжный видъ Лѣпойке све вышше почне се уподобляваши смертнымъ людма. Нѣна перса добыю вышше ватре и живота, нѣне церне очи почну яче горешти и она напослѣдку почне осећаши чувствованія єдне младе дѣвице. Они се све болѣ и ближе познаваши стану, и по кратком времену у истой планини вѣнчаю се. Лѣпойка обрадує свогъ Светолюба съ трима кћерима на єданпутъ, отъ кои отацъ перву назове Лѣпославомъ, другу Видославомъ а

най-

наймлађу Мирославомъ. Оне отрасту, не имавши никаковы незгода на путу као друга мала дѣчица, на њима се развію дарованія матере њіове, да могу сирѣчь сакривенне вещи погађати и будуће догађае прорицати.

Светолюбъ тако исто постане тайновѣдацъ и будући прорицатель; чрезъ то нѣгова слава пукне по цѣлой Сербіи, и народъ са сви страни къ нѣму поврви. Съ народны даровы онъ се обогати, сазыда себи многе дворове и палате, и прибави себи многе њиве, шуме и ливаде, накратко рећи, єданъ отъ найбогатіи людій постане.

Послѣ нѣколико лѣта приспѣ време да се Лѣпойка отъ миле своє домовине на вѣки растане. Она да нѣжнымъ кћерма мудрый совѣтъ, опростисе са Светолюбомъ, излюби дѣцу свою, и съ горкимъ съ обадве стране чувствованіяма вѣчно отъ њи разстависе. По смерти Лѣпойкиной гласъ о Лѣпослави Видослави и Мирослави пукне по цѣлой Сербіи, и зато найбогатіи найразумніи и найлѣпши младићи почнусе опимати о ове три дѣвойке.

У то време Боривой вождъ, кои є народъ цѣлый у Сербію довео, умре, не оставившій по себи наслѣдника престола своґъ. Садъ се изъ цѣле Землѣ Боляри и Племићи скупе, да новоґъ вождa изберу. Буде перво собраніє, и никаково разумно рѣшеніє неиспадне. Скупе се и по другій путъ, и согласе се да таковоґъ вождa изберу, кои не треба да є най-

мо-

могућніи, найхрабріи и найбогатіи, но кои се найразумніи нашао буде. Народъ то одобри, избраніе буде: множество гласова падне на мудрогъ Светолюба. Пошлю се къ нѣму народни посланицы, и онъ благостоянія само народнѣгъ ради, пріимисе тогъ высокогъ званія. Съ великимъ торжествомъ приспѣ онъ у престолный градъ державе, гдѣ га народъ съ особытымъ восклицаніемъ поздрави.

Нѣгово мудро законодателство и правдолюбіе прочуесе по свима околнымъ земляма. Сва граничећа владѣнія по нѣговомъ су мудромъ совѣту своимъ народомъ управляла. Светолюбъ снабдѣвшій державу свою съ мудрымъ законима, окончавшій многе ратове, установившій многа общеполезна заведенія, даровавшій терговини свободу и облагородившій народъ свой приближи се ко концу живота своѓъ. Заповѣди отъ оногъ раста сандукъ себи направити, на комъ є Лѣпойка нѣгова кадгодь обытавала, за тымъ умре спокойно, оплаканнъ отъ свои кћерій, оплаканнъ отъ цѣлогъ у Сербіи живећегъ народа.

В. БОГАТЫЙ и СИРОМАХЪ.

У єдномъ знатніемъ Бачкогъ предѣла мѣсту прећашнѣгъ столѣтія живила су два Сербска млада Племића, Самолюбъ или као што нѣки казываху Сребролюбъ, и Братолюбъ.

Само-

Самолюбъ по смерти отца своѓъ Миловука наслѣди сва она добра коя є мати отцу нѣговомъ са собомъ донела, и на коима є онъ послѣ двадесетъ година проживіо. Цѣла га є околина за трудолюбивогъ домаћина держала. Ютро га є свагда къ послу будило, и онъ є скоро свагда у послу време проводіо. Све што є годъ нѣговомъ домостройству нуждно было, учіо є свойски. Све своє послове съ особытомъ ревностію оправляо є и тако отъ дана на данъ све вышше и вышше богатіи є бывао. Прекуплявао є отъ сиромаха віограде, воћняке, ньиве и ливаде: и тако за двадесетъ година умножіо є своє наслѣђенно добро съ друга три на ново добыєна села. Онъ нигда никога ни є обтерећивао, своє є посленнике исправно исплаћивао и церкве є по своима селма радо украшавао. Ново звоно, нова свештеническа одежда, или каковъ за церкву сосудъ, коє є онъ найвећій покровитель и Господаръ быо, было є за нѣга отвећь мало дѣло учинити. Онъ є быо гостолюбивъ, но то само ондѣ, гдѣ є знао да ће се нѣгово гостолюбіє доцніе трогубо наградити. Нѣгова є трапеза отвећь лѣпо намѣштенна бывала, само да бы су очи нѣгове лѣпымъ изгледомъ наслаждавале се. Онъ скоро нигда ни є излазіо у ловъ, у шетню, или у каково веселѣ, єръ му се чинило, да бы му се тако найбольи часови подкрадали, коє бы онъ на што полезніе употребити могао. На єдномъ мѣсту съ великимъ тру-

домъ

домъ и зноємъ найзапушћенніе пустыњ приводіо є онъ у найплодніе ньиве, съ кои є велике приходе добывао: на другомъ опетъ изтраживао є простране каменнокопнћ на своимъ Банатскимъ добрама, коє су га отвећь обогаћавале: и зато га є сва околина за єдногъ измећ' найсрећніи людій держала.

Пакъ отъ цћлогъ овогъ Самолюбовогъ живота шта бы се могло казати? Заиста не шако много као што се чини: єръ изъ свега се види нћко нћгово особыто намћреніе. А коє є то? Зашто онъ живи? Зашто се толико труди и зашто непрестанно зноi се? Може быти да и онъ самъ то ни є знао! Тамно нћко, коє є онъ имао о срећи чувспво, управляло є съ ньимъ; зато се и поносіо што є свагда вышше нежели други люди пословао, и што є вышше нежели други, добара имао. Но єли то опредћленіе человћческо? И живимо ли мы због нога на овомъ свћту. Заиста не.

Но ако хоћемо управо да познамо, єли Самолюбъ срећно поживіо, то да га посмотримо на нћговой смертной постельи. Онъ є умрео, као притяжатель отъ шесть добара. Но єли при томъ онъ умрео као человћколюбацъ, као покровитель свои подданика и благодћтель бћдны сиромаха. Онъ є бывао раденъ, но зашто? Само богатымъ да постане. Было є уредногъ живота, зашто? Да дуго поживи, и као здравъ да бы послове своє уредніе и точніе оправляти могао. Онъ

є

є на кратко рећи єднако живіо само за себе а нигда за другогъ. Онъ є само свое корысти ради, изключаваюћій добродѣтель испредъ очію двадесеть лѣта поживіо. — Заръ Самолюбъ, ако є хотѣо да разумно поживи, морао є главну цѣль своегъ опредѣленія заборавити. Заръ онъ ни є могао знати да є душа нѣгова благороднія нежели тѣло, да су добра свойства сердца нѣшто выше нежел' што су найвећа имћнія. Заръ ни є быо кадаръ познати, да бы паметніе было такова добра стећи, коя и послѣ смерти остаю нерушима, нежели онакова, коя у нѣколико часова, у нѣколико дана, но да рекнемо и у нѣколико година са свимъ пропадну. Ни є заръ могао дознати да є то выше и достойніе човека, кадъ се благодѣтелніимъ и общеполезніимъ, нежели кадъ се найбогатіимъ у цѣлой земльи назове. Или заръ ни є могао знати, да точно упражненіе дужностій срама сочеловѣка има превосходнію цѣну, нежели найревностніе упражненіе у свима струкама самолюбногъ и корысполюбивогъ домостроительства.

Браполюбъ є скоро тако иста добра отъ отца своегъ Благоя наслѣдіо. И онъ є трудолюбивъ быо: но притомъ сматрао є трудолюбіе као божественно нѣко позываніе себе и друге обдержавати, себе и друге спокойніимъ и срећніимъ учинити. Нѣгова є главна цѣль была, да само толико богатства себи прибавити смѣ, у колико му дужности

нѣ-

нѣгове спрама Бога и спрама людій дозволяваю. И онъ є свако ютро рано устаяо: но перво нѣгово дѣло была є ютренія къ Творцу молитва. Онъ є быо трудолюбивъ, но што су нѣгови млађи извершити могли, у то се онъ ни є уплетао. Онъ се старао за благостояніе свои поддаика, прилѣжне є сиромахе подпомагао, а лѣниве є съ вѣштымъ примѣромъ къ трудолюбію побуждавао. Самолюбъ є церкве украшавао; то є и Браполюбъ отвеђь ревностно уза савъ животъ чиніо, но притомъ зидао є и училища по своимъ селима, и многу сиротиньску дѣчицу каковомъ добродѣтелномъ и изображеномъ мужу на воспитаніе давао. Браполюбъ є и гостолюбивъ быо, но кромѣ пріятеля, вѣрни нѣгови изслуженни слуге, немоћни старцы и просяцы бывали су нѣгови наймиліи гости. Свагда є онъ по єдногъ честногъ служителя держао, преко когъ є за непознату сиротиню распитивао, и ньой изъ треће руке помоћи шиляо. Ако є кадгодь какову стаю или штогодь другo зидао, то є онъ зато чиніо, да бы лѣнштине лакше къ послу привикао, а раденыма да бы посла прибавіо. При раздаваню благодѣянія свои бывао є предосторожанъ, а кадкадъ съ благостію своіомъ и строгъ. Кадкадъ є найпеже послове свои поддаика сматрао као безъ и найманѣгъ сожаленія, но мало доцніе умѣо є онъ то ньово горко стање єдиомъ съ новцемъ, другомъ съ раномъ, а трећемъ опетъ

съ

съ отпуштеннымъ данкомъ ублажити. Онъ є быо домаћинъ и примѣръ своегъ дома и свію нѣговы подданика; и нѣгова є найвећа брига была у томъ, да се може у вѣкъ благимъ Господиномъ называти. Онъ ни є имао никакове дѣце, но зато є опетъ по нѣколико сродника или други добры сирота, у Пешту у Пожунъ или у Сегединъ на воспитаніе о своемъ трошку шиляо. Колико ѝ є было коима є поне за обыталище у Пожуну постарао се, или у Пешти съ угрѣянномъ пећію колико ѝ є снабдѣо? Колико є пута приличну часть прихода свои годишньи къ общенародным заведеніяма прилагао? — Слуге є свое мудростію и благостію своіомъ къ благоправію привикавао, отвраћао отъ лѣности и порока и примѣромъ своимъ распальивао у ньима любовь вѣри и закону. Овако є Братолюбъ двадесетъ година проживіо, никаковы добара не прибавившій: ни є ли дакле онъ много вышше учиніо, нежели Самолюбъ? Онъ не само што є свое домостроителство мудро управляо, него іошть свое имѣніе на свою и други людій срећу употребити знао є. О како є добродѣтелань по притомъ како є и рѣдакъ єданъ Братолюбъ! Тко є дакле отъ ове двоице богатіи тко ли є сиромашніи быо?

Б. ОРІГІНАЛНА СОЧИНЕНІЯ ПОЄТИЧЕСКА.

а) Божидаръ Войвода.

У држави Краля Драгутина,
У држави у сред' равногъ Срема,
Живіо є у граду Дабрацу,
Та поносной Кралѣвой столицы,
Живіо є Божидаръ Войвода,
Честь и дика Кралѣвства Сремскога,
Ясна звѣзда народа Сербскога,
Живіо є к'о Кралѣвъ Совѣтникъ,
Пунъ мудрости, пунъ небесне правде,
Пунъ искуства и пунъ човечности,
Као витезъ, отацъ и судія,
Славећійсе и поносећійсе,
У држави свога Государа,
У држави и изванъ државе:
Живіо є са своіомъ супругомъ,
Са супругомъ и четыри сына,
Та са своя четыра сокола,
Съ Боголюбомъ и са Славолюбомъ,
Съ Братолюбомъ и са Чедолюбомъ:
Богу, Кралю, Отечеству служећ',
А роду своmъ добротворећ' свагда,
Добротворећ' седамдесетъ лѣта.

Кадъ

Кадъ настаде осма десетина,
Тіи нѣговы лѣпы годиница,
А нѣгова сва четыр' сокола,
Почну другу брояти десетину,
У наруч'ю свога родителя,
Родителя, Войводе Сремскога,
У крыоцу миле своє майке,
Миле майке Светичке Косаре
Та нећаке великогъ Уроша:
Кадъ насташе те важне године,
Важне отцу, важне и матери,
Но важніе сивымъ соколовма,
Кликну отацъ изъ юначкогъ грла,
Кликну юнакъ у сред' бѣлогъ двора,
Пакъ дозывлѣ вѣрну свою любу,
Вѣрну любу Светичку Косару:
Ой Косаро! моя вѣрна Любо,
Ходи Любо, любовь т' моя зове,
Любовь моя и любовь дѣтиня.
Како га є Люба саслушала,
Скочила є на ноге лагане,
Скочила є к'о да є невѣста,
Опъ осамнаисть ил' двадесеть лѣта,
Поипила своме Господару,
Господару Дабрачкомъ Войводи:
Ево мене мой премилый друже!
Ево мене как'ве ћешъ послуге.
Говори іой Божидаръ Войвода:
Ой Косаро! моя вѣрна Любо,
Послушай ме шта ћу т' говорити,
Ево има четрдесеть лѣта,
Съ благословомъ откако смо Божіимъ,

 Све-

Свето бреме супружства понели,
Данцы перви нашега састанка,
Нису за насъ были прерадостни;
Єръ немасмо ни как'вогъ порода:
Али Отацъ, кой насъ съ неба гледи,
Кои ведри и кои облачи,
Дарива насъ подъ сѣде године,
Дарива насъ съ велики дарови,
Дарива насъ съ четыри порода,
Та съ четыри прекрасна сокола,
Себ' на славу, нама на утѣху.
Садъ є Любо! дошло оно време,
Гдѣ с' познає родительска цѣна,
Ево Любо! мы смо дочекали,
Сва четыри да намъ садъ сокола,
Вечь наступе другу десетину,
Десетину нѣжны свои лѣта:
Богъ намъ, Любо! и законъ налаже,
Краль, природа, дужность родительска,
Да отъ милы наши соколова,
Богу рабе, Кралю служителѣ,
Нам' подпору за будућа лѣта,
А миломе отечеству нашемъ,
Воспытамо найболѣ сынове.
Свакогъ Любо! по своіой природи
Отредити мыслимъ да й найболѣ:
Боголюбъ є отвечь мирногъ духа,
Благе нрави, сердца побожнога,
Све єднако свето писмо чита,
Писмо чита, а у церкву иде;
Кадгодь поис' у храму Божіемъ,
Ил' ютреня, вечерня ил' служба,

Све

Све б' єднако узъ друге пояо;
Съ свештеницы найрадіє с' мѣша,
И съ ньима се радо разговара.
Мыслимъ да бы по найболѣ было,
Да онъ служи Творцу всевышнѣму,
У нѣговомъ светоме олтару,
И изъ нѣга закону Божіемъ,
Обучава милу свою браћу,
Милу браћу све сынове Сербске.
Да г' пошлѣмо Даніилу Владики,
Кой у граду живи Неродимльи,
Кодъ Сербскога Краля Милутина,
Єръ є Даніилъ пастыръ отвећь ученъ,
Отвећь ученъ, и отвећь разуманъ:
Ту ће Любо! добро научити,
Толковати цѣло свето писмо,
И Божію с'вершивати службу,
Као што мати церква заповѣда.
Славолюбъ є дѣте огнѣвито,
К'о да су га змаєви родили,
Хитаръ, крѣпакъ, духа свободнога;
Радо слуша новине войничке:
Єднак' бы се рвао ил' терчао,
Ил' са браћомъ ил' са дѣцомъ другомъ,
Вышше б' пута к'о каковъ Войвода,
Многу дѣцу око себе скупляо,
Дѣліо б' ѝ, као как'ву войску,
Садъ бы мале правіо градове,
А садъ бы ѝ силомъ отимао:
Нѣга, велимъ, да пошлѣмо сада,
Ил' у Мачву ил' у Браничево,
Владимиру, Мачванскомъ Войводи,

Ил'

Ил' Војводи храбромъ Гребостреку,
Кой границе бранећ' отъ Бугара,
Съ цѣломъ Сербскомъ заповѣда војскомъ;
Кои поби силне Персіянце,
У Асіи и подъ Цариградомъ;
Кой отъ Грка Струму и Христополь,
И іошть многе придоби градове,
И Шишмана Видинскогъ Војводу
К'о што и я Дубровникъ побѣди.
Ту ће Любо, нашъ Светолюбъ моћи,
Изучити, што Војводи треба,
У сред' рата као и у миру.
К'о што любовь рода, вѣра ште.
А Братолюбъ наше треће дѣте,
Разликує с' отъ обадва брата,
И съ природомъ и съ даровма ума;
Све се види, да нѣшто купує,
Ил' отъ браће ил' отъ друге дѣце;
Пакъ то опетъ другимъ препродає:
Свакой ствари онъ бы цѣну давао,
Єднак' бы се ондѣ налазіо,
Гдѣ се стока, пшеница ил' віно
Препродає, ил' роба купує;
Єднак' мотри терговачке ствари:
Зато Любо, дай да и овогъ сына,
У Дубровникъ, ил' Млѣтке пошлѣмо.
У Млѣткама й перва терговина,
Измеђ' свію Европе држава.
У Дубровникъ ако га пошлѣмо,
Као Краля Сербскога державу,
Да г' пошлѣмо Срећковича Рельи,
Кой тергує по цѣлой Асіи,

По Асіи и по полъ Афріке,
У Европи когъ свака держава,
К'о великогъ познае терговца,
Єръ є кадаръ съ неброєннымъ благомъ,
Свакомъ Кралю у помоћь притећи,
Кадъ Кралѣвма до неволѣ буде.
Ту ће Любо, себи прибавити,
Сву науку терговачки знаня,
Коя й нуждна да держава расте.
Остае намъ садъ милый мезимацъ
Найнеячій измеђ' свое браће,
Онъ ни єдномъ брату неналичи,
Єръ бы свое по найвышше време,
Проводіо съ вредны посленицы,
Ил' кодъ куће или у сред' поля,
На коситби ил' на плавой жетви,
На угари или на сѣяню,
Ил' у берби ил' куплѣню шльива:
Ораче бы често запыткивао,
Како валя съ плугомъ управляти,
Или землю мершаву дубоко,
Колик' валя цертало да сѣче,
А раоникъ за ньимъ да подсѣца;
Как' волове зашпедити валя,
Кадъ с' ледина иловача оре;
Коя земля добро жито дае,
И на как'вой кукурузи роде,
Зобъ и ечамъ, грахъ, пасуль, куделя,
Сиротиня съ коіомъ се одѣва:
А кадкадъ бы (све у нѣкой игри)
Жетеоца младогъ поправляо,
Како валя влаће съ серпомъ жнѣти,

Да

Да с' по њиви зерна не просиплю;
Често б' и самъ серпъ у руке узео,
И постапь бы пре истер'о свою,
Отъ вершняка ил' отъ дѣвояка,
За удаю коє се спремаю.
Често б' опетъ кадъ є бербе време,
Съ берачима и съ берачицама,
Котарице на руку носећій,
Забавляо с' съ пѣснама берачким';
А кадкадъ бы и съ нашимъ овчарма,
Или нашимъ ил' наши сосѣда,
К'о у шали, у нѣкій разговоръ
Завеосе, што с' оваца тиче:
И многе бы домаће послове,
Надгледао к'о каковъ домаћинъ.
Све су ово о Косаро знацы,
Кои нама ясно показую,
Да премилый овай нашъ мезимацъ,
По природи по найвышше й склонѣнинъ,
Домоводацъ у кући да буде,
И хранитель сви наши добара,
Што имамо у сред' Фрушке горе,
На віновномъ берду Теочину,
Вышше Язка вышше Ремегице,
Преко горе измеђ' Каменице,
И оближнѣгъ села Лединаца;
Раковчкомъ берду Салаксіи,
На комъ роди оно руйно віно,
Коє с' піє за столомъ Кралѣвымъ,
Краль Мађарскій, Господа Млѣтачка,
За предраге што г' купую новце:
Што имамо далѣ у Матѳею

Віно-

Віограде ниже Карловаца,
Край дворова Краля честитога,
И вышш' старогъ мѣста Сланкамена:
Сви тіи наши добара да буде
Управитель у старости нашой;
И съ орађимъ нашима земляма,
Измеђ' Руме измеђ' Пупинаца,
Коє ми є Краль нашъ поклоніо
Кадъ протера она два зликовца,
Кудельина и бѣсна Дрмана;
Съ ливадама ниже Бешенове,
Отъ старина што с' Вышнѣвцы зову;
Измеђ'Войке и измеђ' Пазуве,
Ярковачко полѣ плодовито,
Што граничи съ селомъ Голубинцы,
Гдѣ є стало сто хиляда войске,
Са Мађари кадъ смо воєвали:
Да управля съ свима тымъ земляма,
Да управля и съ нашимъ шумама,
Коє леже око Купинова,
И маленногъ села Випоєвцы;
Са Живачомъ рыбопуномъ водомъ,
Међ' Прогарма и међу Болѣвцы,
(Што граничи съ „Фенекъ" монастыромъ)
Отъ Кралѣвства коюно самь преће
Прекупіо на десеть година.

Продолженіэ слѣдує.

6.) ОДА ДУХУ МАГАРАШЕВИЧА.

Даница зашто тако данасъ судбо!
Излази поздно вѣнца безъ ружичногъ,
Царъ неба сунце, зашт' надъ Новымъ Садомъ,
Природу мѣня?

Сѣверни вѣтри зашт' съ так'вымъ силама,
О Фрушку силно удараю гору,
И Дунавъ рѣка, зашто тако грози
Сосѣдномъ Граду?

Цѣлу садъ Бачку са Парнассомъ Сремскимъ,
Как'ва то тама на єданпутъ покры,
Съ храмова Божіи зашт' с' тако разлежу
Жалостни гласи?

Тужнымъ са лицемъ зашто данасъ старцы,
Прелазе строгне шогъ пространногъ града,
Мужеви, жене и дѣца невинна,
Зашт' то уздышу?

Зашт' Сремско-Бачкій Геній са Богиньомъ,
У углю шужанъ подъ хоругвомъ церномъ,
Међ' храмомъ Божіимъ и међ' храмомъ Муса,
Сѣтує горко?

Кипресса стручцы зашто с' надъ домов'ма,
Народньи Муса шако рано вію,
Зашт' Учишельи съ ученицы горке,
Там' лію сузе?
Как'ве су судбо што жалосшне пѣсне,
Свудъ по цѣломе шшо с' пѣваю граду,
Как'ва є шуга шшо шолика сердца,
Садъ обузыма?
Бози да как'ви за пороке людске,
(Подъ небомъ чесшо бываю погрѣшке)
Цѣломе Роду садъ с' не оптмасћую,
Съ жесшокимъ гнѣвомъ.
То є. — Ахъ Творче! шша рече уцвѣлѣнинъ
Ты садъ Геніе? (Вы о злобне Парке!)
Жершву ми дакле шу сшрогу покажи,
Да проспемъ сузе.
Сынъ ошечесшва и человѣчесшва,
Другъ, Благодѣшель, Пріяшель, Учишель,
Хрісшянинъ, Супругъ, Родолюбацъ, Мудрецъ,
Умре Георгій.
Умре Демосѳенъ Сербскій и Ѳуцідідъ,
Смошріискій, Пушкинъ, Востоковъ, Карамзинъ,
Чесшь рода, дика вѣка, сшолпъ киижесшва,
Промѣну быш'є.
О горке вѣсши природе невѣрне,
О грозногъ суда пакосшны Богова!
Ахъ и жалосши скоро не виђенне,
У Новомъ Саду.
Тужнымъ са лицемъ садъ поиши душе,
Къ жалосшномъ, грозномъ, рода позорищу,
Там' гдѣ садъ Мусе, гдѣ цѣлогъ народа
Духови плачу.

Там'

Там' гдѣ Богови, гдѣ жестоке Парке,
Строгогъ се свога рѣшенія стыде.
Гдѣ брашъ, супруга, пріятель и други
У перси с' бію;

Гдѣ свеша Церква, Служишельи нѣни,
Судія, Воинъ, Художникъ, Земледѣлъ,
Гражданинъ, Отацъ, Сынъ и Маши съ Кѣер'ю
У шуги спое.

Къ гробу поиши, гдѣ с' мили останцы,
И тлѣнни ако (судъ Богова шай є)
Народномъ сузомъ окроплѣнни чистомъ,
Тужно полажу.

Ту Рода, Муса, Геніа у кругу,
Сердцемъ и сузомъ стани съ благодарномъ,
И гласомъ шуге, грозномъ дану сходне,
Оплачи Мужа.

Заръ ни є могла Богиня Народня,
То грозно жреб'е удалиши ошъ насъ?
Ахъ дану грозный! заръ си мало суза,
Пріимio ошъ насъ.

Милуновъ пређе а доцніе Стойшичь,
Вишковичь юче, как'ве Рода гране,
Єдна за другомъ у хладне гробове,
Сиђоше рано.

Та докле ћеше рец'ше пусше Парке,
Домове наше пустошиши шако,
Заръ ниш' съ Лугошкомъ ниш' съ Падуйскомъ жершвомъ,
Іошшь ниспе сыше.

Ил'

Ил' злоба ваша къ домовини нашой,
Покоре єднак' чиниши с' заклела,
Те зашо рано и Магарашевичь,
Оспави Родъ свой.
Ахъ докле ћеше шако насъ цвѣлиши;
Дѣла су ваша пакостна и грозна:
Съ народомъ вышше шак'вы горки казній
Терпиш' не могу.
Съ невиннымъ свагда у борби су Бози,
Народу храбру, праведну, освешу
Небо и земля заръ отрећи може,
Кадъ ише правда.
Суза вышш' наши видиши нећеше,
Георгій умный чиспъ у вѣчносшь преће,
Смерпь дакле шша є храбру заслуженну,
Неба любимцу? —

ПРЕ-

ПРЕВОДИ ПРОСТИ.

ЖИВОТООПИСАНІЯ.

А. Евѳумія Барона Любибратича, Генерала.

Евѳумій Баронъ Любибратичь вукао є порекло своє отъ благородне и верло старе Сербске фамілиє. Предцы великогъ овогъ Сербскогъ витеза, по достовѣрнымъ свидѣтелствама живили су іошть око 1010 године у Далмаціи подъ именемъ Графови отъ Любибратичь. Гдѣ є се пакъ, кадъ, и отъ кога се онъ родіо, мы досадъ іошть нисмо могли дознати. Слѣдуюћій стопама свои предкова, кои су скоро сви безъ изятія чрезъ толика столѣтія войничкомъ званію животъ свой посвећавали, по полученномъ нуждномъ изображенію 1730 лѣта као кадетъ ступи у воєнну службу, и то у Сербскій пѣшачкій Полкъ, у комъ є и корпоралъ постао. Преће затымъ као Стражередовникъ (Wachtmeister) у Сербскій Коняничко - Хусарскій Полкъ, гдѣ є вышше година съ особытомъ ревностію къ найвећемъ задовольству свои старіи провео. Но кадъ се Аустріа съ Француомъ и Пруссіомъ завади, и онъ у походима

ма воєнныма налазећій се почемъ при Цетенбергу у Силезіи, затымъ при повторителномъ покоренію главногъ града Лінца, а тако исто и при Хехштету и Лауингу своіомъ храбростію особенне заслуге покаже, постепенно и по мѣри заслуга и вѣжества своегъ, приспѣ онъ до степена дѣйствителногъ Сотника (Hauptmann). Храбрость се нѣгова отсадъ іошть съ блистателніимъ оружія нѣгова отблесцыма траюћу овомъ рату на полю Марсовомъ у Італіи заблиста. Съ предводимымъ собомъ отдѣленіемъ коняничкимъ одушевляваюћій га и мудро съ ньимъ управляюћій отликуєсе онъ при Монастыру Монте Кално. Ту съ двадесетъ и петъ коняника на непріятельскій отъ 400 людій удари станъ: много ѝ зароби, много выште побіє, а проче у бѣгство обрати. При продолженію съ Пруссіомъ рата Любибратичь ревность и вѣрность свою усугуби. У Моравіи при Сеницы съ 600 свои на цѣлый напріятельскій Мерінгско-Хусарскій удари Полкъ, двѣста отъ нѣга душа отъ части потуче, отъ части у робство отведе, а проче растера. Нѣговъ таки затымъ найпре при Лашку а послѣ при Кенигсгрецу мудрымъ и предосторожнымъ уредбама на непріятельскій станъ учинѣнный жестокій наступъ сплете му лаврове вѣнацъ. Онъ велику часть непріятеля и овдѣ побіє, већу іошть зароби, нѣколико топова и друге воєнне муніціе освои, и сотымъ непріятелю отвећь великій ущербъ принесе. Му-

дрымъ

дрымъ своимъ управленіемъ и расположеніяма, коя є онъ у ратно и у мирно доба у Маћарской, Силезіи, Баваріи на Райни и у Италіи своимъ подчинћнным давао, прибавіо є онъ любовь, почитаніе и повћреніе свои войника и безчисленне благослове оны предћла, у коима є годь съ своимъ отдћленіемъ пребывао. Єданайстъ нћговы у войни отечественной добыенны рана съ толикима другима заслугама не остану не награћенны. Онъ 1753 лћта наименованъ буде Подполковникомъ, (Obriſtleutenant) а 1758 Полковникомъ Градишкогъ Полка дћйствителнымъ. У новомъ овомъ званію какове су быле нашегъ Ироя заслуге найвћрніи су свћдоцы истогъ Полка Лћтописи. Многа къ благостоянію цћлогъ, къ полку овомъ принадлежећегъ окружія клонећасе дћла нћгова, коя се и данъ данашньій іошть видити или мећ' сваріи чути могу, овћковћчаваю нћгово име. Блаженнопочивша Маріа Терезіа Императріца, умћюћи награждавати заслуженне отечества сынове и познаваюћи учинћнне Любобратичемъ нашимъ заслуге благоволи му 26 Януар. Римск. 1760 лћта Баронство съ придаткомъ отъ Требинћ дароваши. Нћгова далћ отъ тогъ времена до смерти нћгове дћла са свимъ су намъ непозната. Као Генералъ умрео є; но како годь што намъ є роћеня нћговогъ време и мћсто неизвћстно, тако є и смерти. Послћ себе у колико до садъ знамо, оставіо є два сына и єдну кћерь. Єданъ се называо

зывао Міхаилъ, кои є $182\frac{8}{9}$ лѣта као Полковникъ Опочкогъ Полка никаковогъ неоставившій наслѣдника умрео. Другій є до достоинства Маіора приспѣо но при Мантуи (или Падуи) изгубившій руку умрео у Коморану оставившій послѣ себе наслѣдника єдногъ, кои данасъ у пѣшачкомъ Мађарскомъ Полку (Мечери) као Порутчикъ (Fähnrich) служи и на комъ кончина или возобновленіє славногъ овогъ и древногъ Сербскогъ вѣнъ 320 лѣта траюћегъ колѣна почива.

Б. Генерала отъ Кавалеріє и разны Ордена Кавалера, Барона Иліє Міхаиловича, Дуке.

Баронъ Иліа Міхаиловичь родомъ є Сербинъ. Онъ се родіо у граду Акену отъ благородны родителя, коима су предцы полезныма отечеству заслугама велико име и славу прибавили. Оставшій у малолѣтству по смерти отца своегъ, дошао є онъ у Руссію найближемъ по матери сроднику, кои є знаменито добро у Малоруссіи имао; ту є изображеніє получіо и 1776 лѣта 15 Маія у Нашебургскій пѣшачкій полкъ за фуріра опредѣленъ быо. Ту є служіо онъ до Обер-Офіцірскогъ чина и 1783 лѣта налазіосе у походима противъ Польски мятежника. Усердномъ службомъ обратіо є онъ на себе внима-

ніе Началства, збогъ чега є и назначенъ Генерал-Адюпантомъ за штабъ Генерала Шевича, произведенъ порутчикомъ (лайтнантомъ) 1788 л. отредисе за походъ Кубаньскій, и за откритіе турске крѣпости (Festung) Анапе, тако исто и горски народа. У продолженію друге Турске войне при Екатерини великой Императрицы, онъ се находіо у свима сраженіяма, како противъ овы послѣдны, тако и противъ Турака. Октовріа 14 при Анапи 18 при сѣоцу Салтанской Сагака необыкновенну храбрость у обоимъ сраженіяма показао є. Послѣ тога преведенъ є у Острогожскій Лакоконьичкій полкъ, 1790 л. Окт. 3 и Ноємв. 5 при осади и взятію крѣпости Килиє буде, потомъ налазіо се при Генералу Шевичу у дужности Дежур-Маіора и 1794 л. у Польской. У овомъ блистателномъ Суворова походу, кои є быстротомъ Европу изуміо, Дука се находіо у сраженіяма Септ. 6 кодъ Крупчице 8 кодъ Бреста Литовскогъ, Окт. 15 кодъ села Кобильке, 24 на крававомъ приступу Варшавскогъ предградія Праге, гдѣ є отъ непріятеля „знамя“ (барякъ) отео. Те године Окт. 28 при узыманю Варшаве и послѣдованію непріятельске войске находіосе. Овдѣ є положіо Дука пвердо начало оной воинской слави, коіомъ є у послѣдствію наслаждаваосе съ взятіемъ у плѣнъ Началника Войске Генерала Ваврженкогъ са свима нѣговима Адютантима и Чиновницыма. Ноємв. 8 посланъ є быо као Куриръ тога Генерал-Фелд-

мар-

маршалу Графу Суворову, а отъ нѣга оправлѣнъ къ Императрицы. Нѣно величество, за отлично мужество и искусне уредбе произведе га 1 Януар. 1795 л. за Ріттмайстора а Юніа 25 те исте године за Маіора.

Імператоръ Павелъ I, комъ є Руссіиска Кавалерія обвезанна због садашнѣгъ своѓъ реда и цветуѣегъ стаия познавшій способности Маіора Дуке 1799 л. Септ. 20 преведе га къ Тѣлохранительству (Лейб-Гвардіи) у Хусарскій полкъ съ произведеніемъ за Полковника; 1806 л. Окт. 11. помилованъ буде за Шефа Малоруссіискогъ Кирасирскогъ Полка. У Австріискомъ и Бохемскомъ походу отъ 17 Окт. 1805 до 9 Януар. 1806 находеѣійсе у Австріискимъ владѣяніяма, было є у разнымъ дѣлима, противъ Француске войске, а 1805 л. Ноєм. 20 при Аустерлицу, због чега є награѣенъ орденомъ Св. Владиміра 4. Степена съ пантльикомъ. 1806 л. отъ 30 Ноєм. налазіосе у Праизской съ Малоруссіискимъ Кирасирскимъ полкомъ и противъ Француске войске Дек. 4 при мѣсту Голомину, зашто є и награѣенъ шпагомъ за храброст; 15 было є при мѣсту Макову. 1807 л. Ян. 9 при сѣоцу Локау, 21 при Аленштайну; 22 при Янкову; 25 при Лансбергу, гдѣ є са своимъ полкомъ оттео уваѣена непріятелѣмъ два топа; а 26 и 27 при Прайзиш-Айлау. Због рѣшителны и несреѣны за врагове нападенія, ньимъ у овомъ сраженію произведенны, нападенія, коя ни

 су

су мало помогла къ одержанію побѣде, предъ очима Главноуправителя Руссіиске Арміе Генерала Бенингсена учинѣнны, получіо є онъ Орденъ Св. Великомученика и Побѣдоносца Георгіа 3 степена, а Маіа 4 произведенъ є быо за Генерал-Маіора. Ласкателне ове ради воина почести даду му нову бодрость къ новымъ подвизима: Маіа 24 онъ се яви съ предводимомъ собомъ коньицомъ при Ломотину, 29 отликуесе при Гайлсбергу, гдѣ є у отчаянномъ удручению и изручномъ бою у бокъ ранѣнъ быо: драгимъ каменѣмъ украшенный мачъ (шпага) была є достойна награда достойному. Кромѣ храбрости и умѣшности, придобыти себи слѣпу довѣреность свои подчиненны онъ за примѣръ служіо є свима Началницыма коньичны отдѣленія, содержаваюћій у исправности конѣ, у овако изслабляваюћемъ зимнѣмъ походу, у комъ су и люди много отъ глади претерпили. 1808 Дек. 6 и 1810 г. Ноємв. 26 обявлѣнно є Генералу Дуки высочайше благоволеніе, за приведеніе Малоруссіискогъ Кирасирскогъ полка къ требуємой исправности. У 1812 л. Генералъ Дука, управляюћій 2-гомъ Брігадомъ 2-гъ Кирасірскогъ отдѣленія отъ 19 Маіа до 10 Августа сакрывао є отступленіе Руссійске войске у дубльину Имперіе а послѣ смерти управляюћега Дівізіонера буде Началникомъ овогъ отдѣленія. Нѣгово отдѣленіе особито се отликовало у сраженію Авг. 4 подъ Смоленскомъ, и покрыло є себе незаборавлѣн-

влѣнномъ славомъ 24 и 26 подъ населеніемъ Богородинымъ, гдѣ понавляюћи непрестанно нападенія, отузело є отъ непріятеля петь топова и изгубило три четверти людій. Офіціри нѣгови были су скоро сви убієни или ранѣини. Генералъ Дука награђеннъ є Орденомъ Св. Анне 1-огъ Степена. Шестонедѣльно спокойно расположеніе подъ Москвомъ при неутрудимой дѣятелности, дало є Генералу Дуки моћь, да допуни ущербъ людій и коня, и на удивленіе свима онъ се опетъ яви на воєнномъ поприщу Окт. 6 подъ Тарутинымъ, 11 при маломъ Ярославцу, 22 при Вязми, Ноємв. 5 и 6 при Красномъ, гонећій, поражаваюћій и истребляваюћій непріятелѣ. По ходатайству умѣвшегъ цѣнити заслуге къ отечеству Княза Кутузова онъ буде награђенъ Орденомъ, Св. Владіміра 2-гъ степена. Нуждно є быти очевидцемъ, да бы се умѣла представити тегоба удовлетворенія у земльи двапутъ веће непріятельске войске походомъ разоренной, и да бы се отдала Генералу Дуки пуна справедлъивостъ. Онъ ни корака отъ Француза ни є остаяо, и ухватіо є отъ Москве до Нѣмена десетъ путій вышше плѣника, нежели што є у нѣговомъ отдѣленію войника было. У 1813 л. Януар. 6 Дука ступи у Прайску и у Силезію, Юніа 14 учинѣнъ буде Началникомъ 3-гъ Кирасирскогъ отдѣленія и по пришествію у Саксонію находіо се у сраженію подъ Дрезденомъ Авг. 15, а 16-гъ

при

при повратку у Аріергарди Корпуса Графа Вітгенштайна. Нѣгово искуство съ коимъ є наступаюћегъ многочисленногъ непріятеля задержавао, и отдохновеніе пѣхоти и артілеріи оногъ Корпуса прибавляо, комъ є самъ принадлежао, позна Імператоръ Александеръ — и Септ. 15 Дука произведе се за Генерал-Лайтнанта. При премѣни отступателны дѣйствія у наступателна, буде му повѣренна Авангарда. Было є у биткама Окт. 1. при мѣсту Мельбуа, 2 близу Лайпціга 4 подъ Лайпцігомъ, гдѣ є и танетомъ у главу ранѣнъ было. Овдѣ по другій путъ получіо є златанъ мачъ (шпагу) съ драгимъ каменѣмъ украшенъ и због леченя ране отпуштенъ къ мінералнымъ водама. По издравлѣнію, 21. Дек. прешао є Райну, налазіосе при блокади крѣпости Бельфорске 26 и 27, а потомъ у сраженію при мѣстанцу Шатобріану, Февр. 11. при селу Мальмезону, Мар. 8 при Бар-Сюр-Обу, 19 при узыманю Паріза, а отъ 21 до 31 Мар. у Авангарди противъ Французске войске до села Флери. У овомъ походу Аустріискій Імператоръ помиловао га є 16 Юліа 1814 л. Командиромъ Ордена Св. Леополда, а Краль Праизскій орденомъ Красногъ Орла 1-ве классе. Совершаваюћій священну отечественну войну 1812, войну за независимость Германіе 1813 и походъ у Француску 1814 л. окончавшійсе воцареніемъ Бурбона, отреченіемъ похитителя Престола и повраткомъ Европи свободе,

про-

просвѣщенія и перговине, Генералъ Дука отвео є своє отдѣленіє натрагъ у Руссію.

По мирнымъ Квартірима онъ є усердно занимаосе установленіємъ воинске подчинѣноспи, исправлянѣмъ людій, заведеніємъ внутреннѣгъ домоспройства, войномъ у нѣчемъ изслаблѣнны. За примѣрно урежденіе 3-гъ Кирасирскогъ отдѣленія буде му обявлѣнно высочайше благоволеніе, 1816 Окт. 13, а 1817 Марта 29 всемилоспивѣйше помилованъ буде Арендомъ. Те године Септ. 30 обявлѣнно му є высочайше задовольство за маневре, а 1820 Юліа 27, тако исто за маневре всемилоспивѣйше помилованъ є съ златномъ, бріллiантима богато украшенномъ „табакеркомъ“ съ образомъ „Государя Імператора;“ 1823 л. Септ. 5 и 6 за осмотрѣніе и маневре подъ градомъ Орломъ изяви му се высочайше благоволеніе а 8 именованъ буде Командиромъ 2-гъ Ресервногъ Коняничкогъ Корпуса. Дука произведенъ буде за Генерала отъ Каваллеріе 1826 л. Авг. 22. а 1827 Февр. 5 на свою молбу добые отпустъ до излѣченія болесни. У настоећемъ 1830 л. Февр. 16 овай доспойный мужъ отъ тежке и продужителне болесни у 63 отъ роѣеня години Курске Губерніе Обоянскогъ Уезда у селу Ивну скончаосе на рукама добродѣтелне своє супруге.

Генералъ Дука быо є мужествень у ратy, другъ поредка у дане мира, къ себи спрожіи нежели къ другима, благодѣтелань,

коє

кое доказую многе сироте, опъ нѣга призрѣнне и о нѣговымъ трошковима воспитанне. Добаръ слуга Цару, добаръ домаћинъ, добаръ Христіанинъ; онъ є по себи оставіо прекрасно воспоминаніе у воєнной повѣстницы и у сердцама ньимъ обвезанныма.

ПИСМА ЗНАТНЫ СЕРБАЛЯ.

I.

СЛАДКА СЕШАНА.

Данаске имаде срећу швою другу книгу примипи, кою си писала 29 га Априла, а я самь шеби досаде 6 книга посло, и одъ шебе неимамъ више него 1. одговоръ, що самь ши изъ Беча посло. Мени е за велико чудо, куда мое книге допадаю. Съ данашномъ пощомъ пишемъ и обрсшлайтнанту нину, ако онъ добие, а ши недобиешъ, шо валя да неко фата мое книге. пиши ми одъ саде у немску овако како ши мой атресъ шилемъ. и яви ми за све колико си моие книга примила и есили све примила що самши избеча посло и они мой дрвени сандукъ изъулмица що самь посло и щое било усандуку и кошуле и друго кое ща есили изъосиека примила и модроцъ избае одъ павыяновића свеми яви да знамъ одъавде не знамши друго ща явишь

него

него досадесмо уморави били, а саде маши-
рамо упемску. и по свои прилики бишиће
рашъ. Зашоши ово шалемъ мои шастаменшъ
ако буде божія воля да морамъ умреши или
погинуши да имашъ мою последню волю
имисо писмено у рукама дасе знадешъ влада-
ши богусе молиши децу како маши и ошацъ
пазишь у ристъянскомъ закону воспишаваш
нанауку даваш колико више морешъ акоимъ
ништа изашебе неостане када буду научени мо-
ћиће живишь. и оваки испи какогодь те-
би шилемъ шастаменшъ подъ истимъ датум-
момъ имамъ іоще єданъ кодмене пакћуга
послашь урегеменску касу подъ печашомъ
данезнаду щое унутра шамо увинковце са-
моће озгоръ стояши дае мои шастаменшъ
али прие нећу шиляши негосе зарати и тебе-
ћу явишь када пошлемъ. и послашићуши
шпецификацию одъ свега що имамъ кодсебе
дазнадешъ онда када будесе рашъ започео.
сати незнамъ друго ща писашь него моли
обрстлайтнанта нина даши даде оне ливаде
покосиши щое шузенъ косіо ше приправи до-
ста сиена и зоби ако небуде рата даимаду
кони ща есши ерећу радиши довесши лепи ко-
ня. милостивной госпои сестри целуемъ дес-
ницу тебе иполексию здецомъ целуемъ.

У Мариши трибао 1778. июния: 7. га: понашемъ
иостаемъ твой верни другъ досмрши.
Милорадовићъ
Маіоръ. с. р.
п.

п. ш. писамь мого послати измариши трибао ересамь морао нагло одавде. 9 июнія 1778 изкинигъраца. исутра маширамъ крозденофъ уорнафу

Ево и Адресса препорученногъ: An den Kais: Königl: Brooder Herrn Obristwachmeister und Commandanten von den Slav. Scharfschützen v Milloradovich unter Commando des H. G. M. Grafen v: Dönhof

per Wien a

Königratz Smircsicz. Hauptquartier

2.

Любезный Пріятелю!

У вашемъ последнѣмъ писму ишпете, да на све тамо изложене вопросе ма найкраће отговоримъ. То ћу ево и чинити, хотя да су сви такови, да бы о єдинственымъ много и здраво много писати требало. — Вукъ и Тиролъ могу быти Граммапіцы, ньіове у томъ труде похвалюемо; но резулта-та ньіовогъ никадъ се держати неће онай, кои што о езыку, како валя мыслити уме. Што выше, я се тако увѣравамъ, да ће и они сами отъ свои пріпціпія временемъ одуспати, као што се већь видило изъ последнѣгъ Забавника Вукова, кои се знатно отъ свое друге браће, у граммапическомъ смыслу, разликуе. — Праведно се сви ту-

жити

жити морамо, што Граммаtіке досадъ немамо, ако и есмо подпуно увѣрени, да основана не бы быти могла. Но найвећа штета нама есть та, што отъ оногъ доба, откако е Великій-Досіѳей писати започео, никаквогъ нисмо имали досадъ Філософическогъ Філолога или у Філологіи Філософа, као што ћу се я у моима Писмама Філосербскима обстоятелніе изразити. Дилетанти у каквомъ художеству нису никадъ то исто художество къ совершенству довели. За то се изыскуе што выше и много выше, нег' што су дилетанти у стању испунити и одержати. — Што се мене тиче я у овомъ призрѣнію ни дилетантъ нисамь; єрь не могу да се овымъ предметомъ толико занимамъ, колико бы требало. Светићь и други зарь ће своимъ временемъ чинити, што ће намъ полезно быти. Међу тымъ нека я какоћу, штоно велите. — — — — —

Я Господина М – ъ верло добро познаемъ; и зато скоро ни найманѣ надежде немамъ, да ћемо икадъ штогодь выше отъ нѣга добыти; развѣ кадъ бы тко съ найбольимъ намѣреніемъ у к р а о *) нѣгове рукописе и на свѣтъ издао. Чини ми се, да бы се овай поступакъ извинити могао, хотя да Моралисте веле: Der Zweck heiligt nicht die Mittel! — —

Ваше родолюбіе како годь што вама чести служи и утѣхи; тако бы требало да мно-

*) Ово е могъ на нѣга управлѣниогъ пре писма израженіе. Сочин.

многима примѣромъ подражанія достойнымъ буде. —

Грамматіка Русска отъ *Тапе* есть у многима Гуверніяма одређена Schulbuch. Славенска пакъ опликуе се нарочито *Пухмаера* и *Пенинскогъ*. Філософіа *Кругова* мыслимъ, да е за садъ найполезнія. — Што се пиче новина учены у Руссіи; ше се отвећь тежко могу добыяши. Познатіе су: Сѣверна пчела, Телеграфъ Московскій. Препоручуюћій се есамь

вамъ

У Н. Саду 8 Дек. 1829.

искренній
Магарашевичь.

П. П. Хотѣо самъ о овыма последньима ствармa іошть выше писаши, ал' ми управ' дође една візіта, отъ кое се опростиши нисамъ могао. —

---

2. СЛОЖЕННИ.

а). Свадба (Удая Варне)

Руссъ нашъ пошао за себ' просит' Варну,
И Балканской говоріо моми:
„Поглед' како й грозанъ станъ Руссіискій!
И предайсе о горда Туркиньо!
Дружелюбанъ Царъ є нашъ, разуманъ!
И Руссія свепа к'о свекрва,

Подъ

Подъ свой покровъ тебе ће узети,
Као свою отличну снашицу.
Гласъ ће пући о той нашой свадби,
По народма и по пустыняма,
Гдѣ й свѣта край, гдѣ с' леденне горе,
До могуће найпослѣ Хинезске.“
Али Варна съ гнѣвомъ отговара,
Задрмавшій са высокомъ чалмомъ,
„Я ћу с' преће са кугомъ сродити,
Нег' сродница быт' невѣрной Москви.
О Москалю! Заръ те ни є слава
Научила, да грозный Владиславъ,
Што й к'о и ты руку мою искао,
Оставіо м' рад' спомена кости? “...
Но Руссъ даромъ не губећій рѣчій,
Садъ приведе богате сватове,
И съ батер'я оправи спроводе,
Пакъ опали по Руссіиски огань.
Отимали с' жарко за невѣсту,
Пиръ є быо шуманъ и великій;
И Руссіиски с' цѣливали щипи
Съ закаленнымъ Турскима сабляма.
Сви су с' вили око дѣве Варне;
Но Варна се садъ преда Пашама,
И са смѣхомъ нама отговори:
А погибель исподъ землѣ кралас'....
Садъ с' затресе, подъ ньомъ се провали!
И алмазна запалисе чалма!
Она с' собомъ сама садъ заперчи,
И преда се Руссима у руке....

6). Молитва Русса у предѣлима земногъ раја.

Заплавила зора, на востоку
И дальноме засвѣтліо пожаръ;
Заблистао, заискріо с', и путъ свой
Вел'колѣпный сунца шаръ предузео.
По верхов'ма острогъ мінарета,
И по щита Тульскога странама,
По Руссіискомъ польскоме намету
И по лицу твомъ „священа" рѣко,
О Евфрате! чести и красото
Ты красото прославлѣногъ краја!
Са небеса, коя с' не познаю
Съ полноћныма сѣдыма тучама,
Преламлялис' сяйни сунца зрацы. —
Руссъ чувствама пламтећь свете любве,
И са своіомъ к'о изумлѣнъ судбомъ,
На границы старой земногъ раја
Ову къ Творцу пѣвао є молитву:
Цар' и Отче таинственнъ природе!
О ты кои всемогућимъ гласомъ
Узбунюєшъ и миришъ народе!
Куда си насъ куда ты довео?
Већь далеко й прекрасна Европа,
Већь сѣвера заборавили смо
Рођеннога хладъ, и Арарать
Многобрдный, гдѣ э ковчегъ стао,
И потопа гдѣ є разливъ пао,
Ни є твоє задержао слуге:
И ты с' дао намъ смиреннымъ славу,
Распространити „Креста" державу,
И предъ Римске изыћи орлове.

Пра-

Правосудне! Ты, караюћь враге
Не упуштай насъ, већь насъ подержи!
Земногъ раја дао си намъ предѣлъ
Да видимо дай намъ и небесногъ!..
Ни є злата жеђь, нити суєта,
Насъ довела у ове краєве,
Доспигли смо къ бреговма Ефрата,
Туђе землѣ штедећи сынове,
Све штедећи и милујући и.
Тако се Руссъ пламенно моліо,
Душа й у нѣм' играла дѣтински;
Бой с' родіо, небо с' задимило
И са войскомъ изышао Паша,
Рикали су предъ чопорма Хани,
Волновале с' чалме и бунчуцы...
Бой се сверши, наши „барабани" (добоши)
Торжественно садъ по пустыняма
Пустыняма загрме Асіискимъ!...

КРАТКІЙ ПРЕГЛЕДЪ ПРАВОПИСАНІЯ СЕРБСКОГЪ У НОВЫМЪ КНЬИГАМА.

Ако су рѣчи не само знацы, но и нѣки застирачи, у коима мы мысли наше взаимно себи изражавамо: то мы съ Хердеромъ цѣлый єданъ єзыкъ, као єдно неизмѣримо полѣ пуно понятія смапрамо. Толики прошавши

вѣко-

вѣкови полагали су у нѣга све свое добро или зло скроєнне ідеалне производе: новія столѣтія вышше и вышше кроили су новіи ідеа, прекроявали, умножавали: свака найманѣ мыслећа душа полагала є и отровъ и медъ свои производа у нѣга, свакій изобрѣтатель цѣлость свои мыслій къ нѣму є приносіо тако, да послѣ толики премѣна єзыкъ постане найпослѣ єдна такова сокровищница, коя добро и зло у себи содержава, коя є богата и убога, и коя є тако дугимъ временемъ съ єдне стране яко обогатиласе а съ друге много добра своєъ изгубила. Таковый дакле єзыкъ представлямо мы себи као єданъ пространнъ вертоградъ насаћеннъ свакоякимъ воћемъ и свакоякимъ былѣмъ. У нѣму се отровны и цѣлишелны, питателны и непитателны, завидъ, за слухъ, за вкусъ и обоняніе са сви страна и са свимъ бояма како дрва тако и трава налази.

Свакій народъ таковый єзыкъ има, кои се, будућій да се народъ съ ньимъ послужує, народнымъ єзыкомъ называ, и будући да свакій отъ свои родителя као каково наслѣдіе пріима, именуєсе и отчинымъ или матерньимъ єзыкомъ. Што є вышше простіи, неизображеніи и дивіи єданъ народъ, то му є сиромашніи, ограниченніи и грубіи нѣговъ єзыкъ, што є пакъ каковъ народъ вышше изображенніи и воспитанніи, то му є вишчіи, богаторѣчивіи и изразителніи єзыкъ вели славанъ єданъ новіи єзыкоиспитатель. Зато и

брои-

броимо изображенне и неизображенне єзыке. Што вышше каковъ народъ брои изображенны членова, што му є све вышше єзыкъ изображенніи; єръ свака душа єдногъ и истогъ народа не говори свой єзыкъ добро: изображенніи говори га чистіє, благогласніє, и са свима є нѣжностима и танкостима єзыка своґъ познатъ, на противъ пакъ неизображенніи говори суровымъ и оскудныимъ єзыкомъ. Мы овако мыслећи раздѣлюємо єзыкоупотребленіє на изображенно и неизображенно, и изъ ображенногъ текъ єзыкоупотребленія а не изъ простогъ производимо мы писменный или кньижевный єзыкъ. Єръ бы ли икадъ вѣрніи и искусніи єзыкоиспытатель допустити могао, да изъ єзыкоупотребленія простогъ, quem penes arbitrium est et jus et norma loquendi єзыкъ кньижевный производисе, хотя да є и онъ на нѣкимъ скоро неразабранныма правилама, коя ни у єдномъ кньижевномъ Европейскомъ єзыку мѣста немаю, жалостно и бѣдно основанъ. Овдѣ ће се многима, кои о овомъ предмету нису имали времена разсуждавати, са свима противно учинити. Но мы видећи изъ предна-веденны веће рѣчій, да се свакій єзыкъ слѣдователно и Сербскій кньижевный, текъ онай нареће може правилно, кои се изъ изображенногъ народногъ єзыка производи, усуђуемо се верло на кратко и Сербско правописаніє, кое се отъ нѣколико година између Сербски списателя употреблява съ най-

чистіимъ и найвѣрніимъ окомъ прегледати. Прелазећи оно време Сербскогъ бытія писменногъ као нама отвеђь мало познато, коє су Сербльи пре Кѵрілла и Меѳодіа преживили наилазимо текъ око 870–880 год. на Славенску Азбуку по Грчкомъ начину за Славенска колѣна скроєнну. Истомъ Азбукомъ цѣло свето писмо и многе Церковне кньиге съ Грчкогъ преведенне налазимо на Славенскій єзыкъ. На пытанѣ оно єзыкоиспытателно, на каковый є сирѣчь єзыкъ, или болѣ рећи нарѣчіє Славенско была преведенна перва Славенска Бібліа, много є веђь пута дояко отъ ученны мужева и єзыкоиспытателя отговоренно было, тако да се найдѣятелніи и найсрећніи Славенски и странни Єзыкоиспытатели у томъ соглашаваю, да є Славенска Бібліа Кѵріллomъ и Меѳодіємъ съ Грчкогъ єзыка преведенна или єднымъ южнымъ Славенскимъ нарѣчіємъ, или Бугарскимъ или самыъ Сербскимъ. Мы ограничаваюћи се просторомъ дѣла нашегъ сва други изображенны мужева како у мудролюбномъ єзыкоиспытателству тако и у повѣстницы Славенской отликуюћисе за другу удобнію прилику оставляюћи наводимо овдѣ само нѣколико рѣчій изъ славнѣйшегъ єзыка и повѣстииспытателя Карамзина, когъ се повѣстница по цѣлой ученной Єѵропи съ неописаннымъ похвалама увѣнчава, и коя ће и нама Сербльима ова два вопроса разрѣшити: да є сирѣчь свето писмо, коє се и данасъ кодъ Русса, Серба-

ля, и Бугара у своіой истоветности, гдѣгдѣ шекъ измѣнѣнной сохранява, Сербскимъ наръчіемъ съ Грчкогъ преведенно, а друго да по мнѣнію славногъ овогъ Славенскогъ єзыкопознавателя кньижевный єзыкъ Руссіикій онымъ списателыима Руссіискима свое изображеніе приписати има, кои су се оногъ єзыка держали, коимъ є Біблія преведенна была. Да наведемо саме рѣчи нѣгове: „Вообще языкъ нашъ отъ 13. до 14 вѣка приобрѣлъ болѣе чистоты и правилности. Оставляя употребленіе собственнаго Русскаго необразованнаго нарѣчія Писатели тщателнѣе держались Граммаціки церковныхъ книгъ, или древняго Сербскаго, коего памятникъ єсть наша Біблія, и коему слѣдовали они не только въ склоненіяхъ и въ спряженіяхъ, но и въ выговорѣ или въ изображеніи словъ: однакожь подобно Лѣтописцу Нестору сшибались иногди на употребленіе; отъ чего въ слогѣ нашемъ закоренѣла пестрота, освященная древностію, шакъ, что мы и нынѣ въ одной книгѣ на одной страницѣ пишемъ *злато* и *золото*, *градъ* и *городъ*, *младость* и молодость.“ Како се ове рѣчи допадаю онымъ нашимъ списателыима, кодъ кои се по глави єднако верти ово: Пиши као што говоришъ (простонародно разумѣваюћи), а читай као што є написанно. Разумѣду ли овогъ заглавія бранителыи, шта значе ове рѣчи Карамзинове: вообще языкъ нашъ приобрѣлъ болѣе чистоты и правилности. Болѣгъ ради разу-

 мѣ-

мѣнія, ни мало се не сумнямо да ће намъ тко отъ наши читашеля замерити, кадъ мы ове вопросе Карамзину разрѣшенія ради предложимо: Кадъ сирѣчь, откудъ, и како языкъ Русскій приобрѣлъ болѣє чистоты и правилности запытамо? Ево намъ таки отговара: Оставляя употребленіе собственнаго Русскаго необразованнаго нарѣчія, (чуйте) Писатели пищателнѣе держались Граммашіки церковныхъ книгъ или древняго Сербскаго (чуйте добро), коего памятникъ єсть наша Біблія, и коему слѣдовали они не толко въ склоненіяхъ и въ спряженіяхъ но и (шта, шта?!) въ выговорѣ или въ изображеніи словъ. А шта на ово пытанѣ отговара намъ: отъ чего закоренѣла пестрота освященная древностію въ слогѣ Русскомъ, и когда? Ево кадъ: Єгда, (исти Писательи) подобно Лѣтописцу Нестору сшибались (audiatur et altera pars) иногда и на употребленіе.

Предпоставивши мы и то найвышше да бы нѣке наше Сербске Списателѣ мало предосторожніе учинили великогъ овогъ Руссіискогъ Лівія мнѣнія, а и сами ньима слѣдуюћи опетъ се враћамо къ предузетомъ предмету. Отъ Кѵрілла и Меѳодіа до Досіѳеа, Сербльи, кои су отъ други просвѣщенніи были, послуживали су се у писаню съ отеческимъ, то єсть садашньимъ церковнымъ или као шпо га нѣки называю Славенскимъ єзыкомъ, простій пакъ и неизображенніи будући мѣшовитымъ, т. є Славено-Сербскимъ. Досіѳей є

пер-

первый тако названнымъ простымъ єзыкомъ Сербскимъ започео писати желећій тако пречимъ путемъ просвѣщеніе у народъ увести. Онъ є сотымъ много учиніо. Но єли мудролюбствующій єзыкоиспытатель съ овымъ задоволянъ? Заиста ни є. Какова чувствва мораю обузимати нѣгову душу кадъ єданъ погледъ не велимъ у Досіѳеєво, но у настоєће правописаніе и крой или болѣ рећи Хаосъ єзыка Сербскогъ, а другій опетъ на друге изображенне народе бацы и помысли у себи, да већь и половина XIX столѣтія концу своимъ безъ икакове у єзыку Сербскомъ сталне промѣне приближава се. Треглавный бы требао съ умомъ и мышицомъ и новый Александеръ да успане, кадъ нѣки народньи членови скоро никакове любови къ просвѣщенію не осѣћаю, да сталне по нѣчемъ законе садашнѣмъ нашемъ єзыку онакове да, као што већь многи други изображенніи народи отъ немалогъ времена имаю. Но међу шымъ, очекујући мы тогъ великогъ пресудителя, кои бы по Хердеру Мудролюбацъ, Повѣствователь и Єзыкоиспытатель быти морао, съ найрадостніомъ добродошньицомъ, судимо да прегледавши настоєће правописаніе Сербско и наша мнѣнія читателыима нашима на кратко спріобщимо.

Послѣ дерзновенногъ Досіѳеєвогъ отваженія Списатели Сербски како у прочимъ частима тако и у правописанію поколебаю се. Нѣки су задержали Славенско, т. є Церковно

пра-

правописаніе, кое нѣкимъ прекроєннымъ рѣчма ни є сасвимъ соотвѣтствовало. Други су у прекрояваню нѣки рѣчій Славенски отвеђь не предосторожни были, хошѣвши и̃ са свимъ посербити. Єдни су како слогъ цѣлый тако и правописаніе Славенско чисто задержати хотѣли, а други на противъ желили су то са свимъ избацыти. Ова раннія несходства буду іошть вешима у Грамматіки поздніой раздорима и препираніяма поводи. Новине Сербске прошастогъ десетолѣтія Г. Давидовичемъ издаванне то свѣдоче. Г. Меркаилъ, а послѣ нѣга Г. Караджичь стану се старати, како ће се веђь єданпутъ єзыкъ Сербскій отъ Славенскогъ сасвимъ отдѣлити, но ни єданъ къ пожелѣнной цѣли до данасъ срећно не доће: но шта выше поводомъ буду, да се различне секте доцніе у правописанію Сербскомъ изроде. Тако данашнѣ правописаніе Сербско могло бы се на отвеђь многа отдѣленія разложити, но мы ограниченни простором кньиге принуждени смо за садъ у пространномъ смыслу то на три главна отдѣленія раздѣлити.

Перво се отдѣленіе на друге две манѣ части дѣли. Къ первой отъ овы по нашемъ мнѣнію принадлеже, Мушицкій, Давідовичь, Магарашевичь, Ѳеодоровичь, Бибичь, Иліичь Сев. Живановичь, Чикошъ, Видаковичь и Арсичь: а къ другой, Светичь, Г. Гершичь, Лазичь, Е. Іоанновичь, Аѳанацковичь, Беричь Іоаннъ, Стефановичь, Матѳичь, Поповичь С.

Міхаиловичь, Е. Пеичъ, Чокерлянъ І. и Вас. Іоанновичь. Къ другомъ главномъ отдѣленію причислили бы мы Вука, Берича П. Коларовича, Поповича Евѳ. Лазаревича Л. Неофутовича, и іошть нѣколико. Треће бы се отдѣленіе изъ слѣдующи списателя состояло, као што су Павловичь, Бранковичь, Пеичичь, Лазаревичь Георгій, и нѣколико други. Приклада ради мы ћемо навести овдѣ нѣколико Славенски рѣчій, да видимо какова є разлика између Славенскогъ правописанія и сва три ова новія, и коє се отъ овы изображенніємъ начину писаня найвышше приближуе.

Славенски.	Перво отдѣленіе		Друго отдѣленіе.	Треће отдѣленіе.
	1.	2.		
Адъ, трапеза	адъ, трапеза	адъ, трапеза	ад, трпеза	ад, трапеза, трпеза.
Бытіе, питіе	бытіе, питіе-ће	бытіе, пиће	биће, пиће	биће, пиће
Востокъ, внукъ	востокъ, унукъ	востокъ, унукъ	исток, унук	восток (ис) унук

Славенски	Перво отдѣленіе		Друго отдѣленіе.	Треће отдѣленіе.
	1.	2.		
Ноготь, ногти	нокатъ, ногти, (г)	нокатъ, ногти (г)	нокат, нокти	нокат, нокти
Дѣдъ, дѣтя	дѣдъ (а) дѣте	деда, дете	ђеда (дје) дјете	деда, дете (ђ)
Сербинъ, верхъ	Сербинъ, верхъ	Сербинъ (Срб.) верхъ врхъ	Србин, вр	Србин, вр, (верх)
Жажда, вождь	жеђь (д) вождь	жеђь (д) вождь (ђа)	жеђ, вођа	жеђ, вожд, ђа
Изселеніе	изселеніе	изселеніе	иселење (из)	изселенѣ
Рай, свойство	рай, свойство	рай свойство	рај, својство	рай свойство
Віно, Ніколай	віно, Нікола, и	віно, Никола	вино, Никола	вино, Никола
спасеніе, благій	спасеніе, благій	спасеніе, благій	спасење, благи	спасеніе, благи
Сладкій, людскій	сладкій, id.	сладкій id	слатки, љуцки	сладки, људски
Ракъ, потокъ	ракъ, потокъ	ракъ, потокъ	рак, поток	рак поток

Славенски	Перво отдѣленіе		Друго отдѣленіе.	Треће отдѣленіе.
	1.	2.		
Столъ, свобода	столъ (своб)	сто (лъ) сл.	сто слобода	сто, слобода
Громъ, домъ	громъ, домъ	громъ, домъ	гром, дом	гром, дом
Поклонъ	поклонъ	поклонъ	поклон	поклон
Кровь	кровь (крвь)	крвь	крв	крв
Страстный	страстный	страстный	страсни	страстни, страсни.
Страхъ грѣхъ	страхъ, грѣхъ	страхъ (а) грѣхъ	стра, грей, (к)	стра (х) грей, ех, ѣх
Гость, постъ	гостъ, постъ	гостъ, постъ	гост, пост	гост, пост
Кость, часть	кость, часть	кость, часть	кост, част	кост, част
Дымъ, ты	дымъ, ты	дымъ, ты	дим ти	дим (ы) ти
Сѣмя, тѣло	сѣме, тѣло	семе, тело (ѣ)	сијеме, тијело	семе тело (ѣ)
Тихій,	тихій	тихій (іи)	тији	тихи, тіји
Червъ черный	церный, червъ	црный, црвъ	црни, црв	црни, црв
Ягода	ягода	ягода	јагода	ягода

Славенски	Перво отдѣленіе.		Друго отдѣленіе.	Треће отдѣленіе.
	1.	2.		
Югъ	югъ	югъ	југ	юг
Сонный	санный	санный	сани	сани
Гроздіе	грозѣе (дье)діе	грозѣе, дье	грожѣе	грожѣе
Храбрый	храбрый	храбрый	рабри	рабри (х)
Конь, пень	конь, пань	конь, пань	коњ, пањ	коњ, пањ
Учитель, земля	учитель,земля	учитель,земля	учитељ, земља	учитель, земля
много	много	много (л)	млого	млого

Изъ овогъ кратког посмотренія видити се може да є перво отдѣленіє найближе праотеческомъ єзыку, зато и мы слѣдующи исто отдѣленіє на кратко излажемо оне узроке по коима се перво отдѣленіє вышше означенногъ правописанія держи.

1. Писмо самогласно *е* задержава у свима скоро Славенскима рѣчма, коє се са Сербскимъ кроємъ рѣчій слажу, као у *Сербинъ*, *сердце*, *верхъ*, *смертъ*, и пр. перво, єръ правилность праотеческогъ єзыка съ тымъ себи присвоява:

друго благогласія и пѣснословства ради: пре-
ће єръ и найсродніє нама колѣно Славенско,
Русси (40 мілліона!?) не само што тако
пишу, но шша выше тако исто и произно-
шаваю.

2. Писмена *ѣ* употребленіє у рѣчма *вѣра*,
лѣпъ, *сѣно*, *дѣте*, *смѣхъ* и пр. съ слѣдующима подкрѣпляваше: перво што су Славенске рѣчи, што пѣснотворство съ тымъ вышше пута подпомажесе, што и Русси тако и пишу и говоре, а чепвертo найпослѣ, што и половина може быти Сербаля тако ѣ произноси.

3. Зашто се пакъ рѣчи *сынъ*, *дымъ*, *быкъ*, *выдра*, *высота*, *дыня*, *бытіє* и пр. са *ы* а не са *и* пишу узроцы су ови: а) Славенске су рѣчи: б) што ѣ тако не само Русси, но и Поляцы и Чеси пишу, а по свой прилицы и произношаваю. Види Lehrgebäude der Böhmiſchen Sprache von J. Dobrovsky и Bandtkes Polniſche Gramatik).

4. Што се писмо *ъ* употреблює при концу рѣчій, коє се са согласнымъ писменемъ окончаваю, и *ь* у женскогъ рода рѣчма као радость, страсть а тако исто и у нѣкима мужескимъ као учитель пань, слѣдующи су узроцы: а) єръ се у испымъ случаєвма и у Славенскомъ єзыку тако употребляваю. б) Што іошть ни єдну версту отъ первогъ до послѣдногъ Руссіискогъ Списателя узымающи кодъ Русса нисмо дояко нашли, коя бы ова два слова изъ себе изключавала, у вышшере-

чен-

ченнымъ случаєвима. в) Шшо съ овыма словима не само страниый но и Сербскій ученикъ точніє и берже познає, коя имена окончаваюћа се на коє му драго согласно писмо принадлеже мужескомъ роду коя ли женскомъ, а сопымъ се лагше упознаю млади ученицы са самымъ имена существительны склоненіяма. г) Шшо и ово разсудити морамо, да Кѵріллъ и Меѳодій, кои су тако згодна за Славенске рѣчи писмена измыслили ни су писмена ова ъ и ь нехотице и случайно текъ, но съ нѣкимъ као и сва прочa писмена намѣреніемъ произвели.

5. Писмена *ю*, *я*, є употребляваю се као сложена писмена изъ *і* и *у*, *і* и *а*, *і* и *е* не само у Славенскомъ него и Руссіискомъ єзыку, и ни єдномъ отъ Руссіиски толики славны списателя не паде дояко на умъ да ова писмена са ј писменемъ замене. Или валя да кодъ Русса друго шшо значе ове рѣчи *піяница*, *ясность*, *югъ*, *юница*, *єжъ*, *єленъ* и пр. нежели кодъ нѣки Сербски списателя, кадъ ѝ єднако желе са писменемъ ј замѣнути? Међу тымъ мы све ревностне писмена ј бранителѣ молимо, да бы у будуще съ мало прилѣжніимъ увомъ гласъ писмена *ј* саслушали, откудъ, као шшо смо сами увѣренни, увѣриће се и они да є писмо ј тако, како годь є, я, ю, сложенно писмо, посмотривши на нѣгово первоначално произношеніе, откудъ надамо се даће намъ свакій безпристрастный читатель одобрити, шшо съ овымъ вопро

сомъ

сомъ кратkій овай прегледъ нашъ засадъ заключавамо: По каковомъ бы се праву писмо j, писмо туђе, у єзыкъ нашъ уводило, и зашто, кадъ већь и у Славенскомъ и у Сербскомъ єзыку тогъ истогъ гласа, силе и важности писмена већь отъ толико столѣтія налазесе.

(Продолженіє слѣдує)

ВЛАШКІЙ ЄЗЫКЪ и ЛІТЕРАТУРА, у Мађарской и Єрделю. *)

Прегледъ Влашке Літературе у Мађарской и Єрделю заслужує, да се єдно историческо посмотреніе о почетку Влашкогъ народа и нѣговогъ єзыка предпостави, будући да о томъ различна мнѣнія и наликистине владаю, и да Влашкій єзыкъ, коимъ у Єvропи 5 Міллiона душа говоре не само што є за повѣстницу Латінскогъ и Славенскогъ єзыка, него є іошть и за всеобщу повѣстницу южновосточне Єvропе отъ велике важности; кое су кадгодь велики и славни повѣсти испытатељи Тунманъ и Шлецеръ припознали были.

Различна мнѣнія и наликистине о происхожденію Влаха и ньіовогъ єзыка єсу слѣдуюћа:

1)

*) Види Смѣсице.

1) По мнѣнію многи повѣсти испытателя и всеобщи доказыванія Влашки, Власи су чисти потомцы римски колонія, кое є Царъ Траянъ по завоєванію Дакіе тамо преселіо, и кои су доцніе отъ Цара Аѵреліана отъ части у Мѵсію премѣштенни, отъ части ондѣ задержанни. Овамо принадлеже Грізеліни, Сочинителъи „Supplex Libellus Valachorum Transilvaniae;“ Георгій Конст. Рожа; Петръ Маіоръ и Д. Ѳома Костинъ.

2) По Фр. Іосифу Сулцеру данашньи су Власи потомцы Ѳракіиски, кои су отъ римски колонія многе Латінске рѣчи изъ простачкогъ єзыка (lingua rustica) узели.

3) Іоаннъ Христіанъ отъ Єнгелъ, производи Власе у Дакіи отъ єдногъ Ѳракіискогъ народа, кои се Румуньи называо, и когъ є Бугарскій Князъ Крумъ побѣдіо и као воєнне робове у Молдавію и Влашку преселіо.

4). По Тунманну; Лудв. Албр. Гебхарду; Шлецеру; Фелдмеру; Карлу Едеру, и Швартнеру Власи у Ерделю, Мађарской, Влашкой, Молдавіи, Буковини и Бессарабіи єсу потомцы поримлѣны Гета или Дака єдногъ Славенскогъ колѣна.

5). По Вілліаму Мартіну Леаке єсу управо Власи (у Влашкой Молдавіи и проч.) или Даковласи потомцы римски населѣника подъ Траяномъ у Дакіи; Македо-Власи или Куцовласи тако названни Цінцари єсу потомцы римски населѣника у Мѵсіи и различнымъ Ѳракіискимъ горскимъ предѣлима подъ Ца-

ремъ

ремъ Траяномъ населѣнныма, отъ кои су послѣ многи по Македоніи, Θессаліи и по Романіи населилисе.

6) По Копітару Даковласи су смѣшанный народъ изъ римски населѣника подъ Траяномъ съ роѣеннымъ Дакима, а Македовласи или Цінцари у Θракіи и Македоніи смѣшанный народъ изъ римски населѣника роѣенны Мvса и други Θракіиски народа. Ово зачатія влашкогъ произведеніе по нашемъ признанію єсть найправилніе, повѣсти, и єзыкоиспытателству найсходніе.

Мы ћемо само на крашко овдѣ ове различне наликистине испытати, и послѣдню потвердити.

1). Премда се Власи съ мнимымъ своимъ происхожденіемъ коче, и сами себе Римлянима называю, то имъ се опетъ мора ово чисто римско зачатіе, ако ћемо безпристрастно мыслити, отказати; єръ хотя да мы съ нѣкима не потверђавамо, да є Царъ Траянъ год. по X. 105, 106 само єдну малу колонію Римляна у Дакію преселіо, а іошть найманѣ не признаємо, да є Аvреліанъ све Римске колонисте изъ Дакіе у Мvсію премѣстіо, или да и є верло мало ондѣ оставіо, то опетъ было бы пропивъ сваке вѣроятности, кадъ бы смо отъ Римски Траяновы Колониста, или іошть отъ заустављѣны у Дакіи отъ Цара Аvреліана остатака єданъ тако многочислѣнъ народъ, као што су Власи у старой Дакіи производити хотѣли. И

како

како бы могла ова шака Римляна многима варварскимъ народима, кои су Дакію отъ єдногъ края до другогъ опустошавали сама пропивуспати, да не изчезне, кадъ су и сами многи такови побѣђаваюћи варварски народи съ временомъ са свимъ изчезли. Име Римляни (Romani или Romeni) кое Власи себи придаю, ни мало не показуе ньіово происхожденіе; они су то или због тогъ добыли, што є єзыкъ ньіовъ съ Римскимъ сроданъ, или због тога, што су сви Римски подданицы Римлянима се называли, због тогъ су и Грцы као Римски подданицы име *Ρωμαιοι* (Romani) добыли, и до данашнѣгъ времена, у комъ опетъ спаро име Еллина присвояваши починю, задержали.

2). Сулцеръ грѣши, кадъ Власе у Ерделю, Мађарской, Влашкой и Молдавіи изъ Θракіе производи, откудъ су по опустошенію Мађарске, Ерделя и т. д. чрезъ Монголе у 1240 год. Θракіиске Колоністе съ условіяма непресѣчногъ подчиненія позвани тамо дошли. Истина да є и у Θракіи Влаха было, али зашто се не бы болѣ Власи у пређашньой Дакіи отъ Дака, нежели отъ сродны ньима Θрака производили, кадъ имамо тогъ времена историческа доказателства, да є іошть подъ Хунима и доцніе Влаха ту было.

3). Енгелова хуподеса, да данашньи Власи у Мађарской, Ерделю и т. д. отъ воєнны робова Бугарски, кои су ове преко Дунава превели, происходе, есть са свимъ непре-

правилна. Енгелъ наводи Штритерове рѣчи; но сасвимъ неправилно. Вообще Енгелъ пише о породи Влаха весма тамно и смешенно.

4). Хотя да хуповеза, да Власи отъ єдногъ Славенскогъ народа происходе, много вѣроятности има, то опетъ, будући да є у влашкомъ єзику найвеће число латінскогъ єзикобогатства, а не Славенскогъ, Власи съ ньимъ выше мораю се за смѣшанный народъ изъ Римски Колоніста, Дака и Θракіиски народа держати.

5). Мартінъ Леаке грѣши у своимъ драгоцѣномъ дѣлу отвећь яко, будући да Влахе за чисте потомке Римски Колоніста у Дакіи, Мусіи и т. д. держи, мѣсто што бы требало да ѣ съ Копітаромъ за смѣшанный народъ изъ Римски Колоніста съ Дакима, Мусима и Θракима произнесе.

6). Копитарово потвержденіе єсть найправилніе, Исторіи найсходніе, зачатіе и образованіе Влашкогъ єзыка найзадовольніе показуюће. По нѣму є сирѣчь Влашкій єзыкъ найстарія кћи Латінскогъ єзыка, но притомъ отъ первогъ брака са Θракомъ између 100 год. пре и 100 послѣ Христа, а по времену текъ, између 500 — 700 по Христу западно - Римски отъ другогъ брака са Нѣмцемъ родесе, кои су између себе рођенна браћа, но съ Влашкимъ само полубраћа или нерођенни: отъ єдне матере, но отъ различны отаца.

Истина да нѣкима Влашкимъ наученицыма ни є по вольи ово дворoдно прихождение; они бы радіе Римляни были, и то изъ самогъ града Рима изышавше Колоністе, єръ су посредствомъ Єутропіевы рѣчій: Rex Latinus, qui latinam linquam correxit єдну хѵпоѳезу узели о двогубомъ Латінскомъ єзыку, о Латінскомъ сирѣчь кои се у киьигама содержава, и о простачкомъ коимъ є народъ говоріо и кои се кодъ Влаха налази. Но у смотренію послѣдиы наилазе они на Італіане, кои ово просполатінство себи присвояваю. Али критическій єзыкоиспытатель мора се сверху обадва изреченія смѣяти, а понайвыше доказываню Влаха, да су н. п. слова (orationes) Ціцеронова къ Квіріпима, као што ѝ мы имамо само равновременни преводи съ Влашкогъ подлиника.

Тако є исто безосновно предложеніе Влаха, да су они до собора Фрорентіискогъ (1439) свой єзыкъ съ латінскимъ писменима писали были, и да су текъ отъ то доба преваромъ Грчке церкве къ Кѵрілловой Азбуки обраћенни были. Гдѣ се налази ма найманьій знакъ отъ тога, да се Влашкій єзыкъ съ Латінскимъ писменма икадъ писао быо преће, нег' што є 1677 изсланникъ О. Пілутій Белларміискій Катіхісісъ како тако съ ньима издао?

Тако морамо и преводъ Св. Писма отъ 1688 старіи, за вещь, коя существовала ни є, держати.

Ка-

Како годь што списатељи о породи Влаха у своимъ мнѣніма раздѣленни су, тако су исто разны мнѣнія и о произведенію имена „Влахъ“ Найправилніє се производи име Влаха, кадъ съ Копітаромъ попверди се, да є Влахъ коренна старокелтическа рѣчь, коя Славенску форму Нѣмецкогъ Валхъ, (Walch) сирѣчь Велшеръ (Wälscher) то єсть, Римлянинъ или Італіанацъ има.

Како годь што се не може доказати, да су се Власи у Влашкой, Молдавіи, Ерделю и Маћарской съ Латінскомъ Азбукомъ у писаню своґъ єзыка послуживали, тако є исто неосновано, да су се восточне церкве поглавари збогъ тогъ запезали пріимити опредѣленія собора Флорентіискогъ, што су се страшили, да Власи чрезъ ньіово Римско порекло ньіовъ сродный єзыкъ и ньіову Латінску Азбуку, западньой се Цркви не склоне, збогъ чега су Марко Епіскопъ Ефесскій и Епіскопъ Влашкій Θеокшістъ Князеве Влашке и Молдавіє наговорили, да мѣсто Латінске Азбуке Кѵріллову уведу. Двѣста година бьо є Славенскій Церковный єзыкъ при Богослуженію кодъ Влаха у употребленію: год. 1644 Ердельскій Князъ Георгій Ракоцій учини што, да се Влашкій єзыкъ при Богослуженію употреблява, и отсадъ се започне као писменный єзыкъ употребляваши, хошя да се у Ерделю год. 1580 нѣколико Влашки кньига съ Кѵріллові словы печатало. Садъ текъ започну се по Ерделю, затымъ у Молдавіи, а

 най-

најпослѣ у Влашкой Влашке Књиге, но съ Кѵріловы словы печатани. Кѵріллова Азбука заостане мећ' Даковласима у писму и у печатньи до нашегъ времена владаюћа. За нашегъ времена, многи су Влашки научѣницы у Маћарской, Ерделю, особыто соединѣне Церкве (von der unirten Kirche) едно због тога, што они Влахе за чисте потомке Римске держе, а друго да бы се и чрезъ писмо отъ несоединѣне (von der nicht unirten. Hört!) Влашке церкве отдѣлили, предложенія учинили, и отъ части по списаніяма наводили, да се Кѵріллова Азбука избацы, и Латінска уведе, као што є Клайнъ, Шинкай, Керешій, Колосій, Маіоръ, Рожа и Бояджій. Но съ правомъ опровергао є то любомудрствующій єзыкоиспытатель Копітаръ у Бечу, будући да Влашкій єзыкъ, много себи само собствены гласова има, за кое у Латінской Азбуки никаковы прости знакова нема, но напротивъ пакъ по већой части у Кѵріловой. Копитаръ праведно говори (што бы требало да и Маћари казати допусте у смотренію своегъ єзыка и отъ ньи узете Латінске Азбуке у своіой Рецензіи дѣла Рожининогъ у Лѣтописима Аѵстр. Літературе 1812 Маіа, Стр. 222. „Писмена треба да простый гласъ говора представляю, слѣдователно мора и толико у Азбуки єдног народа быти, колико нѣговъ єзыкъ прости гласова има. Што су простія ова гласоозначенія, и што се вразумителніе измећу себе разликую,

што

што су лакша слѣдователно за читанѣ и писанѣ, то є совершеннія Азбука.“ Ктому придодае „Заръ є Г. Рожа хотѣо свой народъ, кои є доста срећанъ быо, већь по себи богашу Кѵріллову Азбуку съ прибавленіемъ два нова знака у духу Кѵріловомъ свима гласовима своѓъ єзыка угодити, ове небесне ясности лишити и у западно-Еѵройпейскій Хаосъ стрмоглавце свергнути?“ Међу тымъ весма бы добро учинили Власи, кадъ бы су пріятнію форму новіи грађански Руссіискіи и Сербски слова пріимили.

Мы судимо неимаюћій овдѣ простора да и наша о овомъ предмету примѣчанія и мнѣнія назначимо, да съ овымъ малымъ изводомъ, онымъ нашимъ читателыима, коима су манѣ или вышше позната новіи нѣки Влашки наученника, или као што и Г. Копитаръ именує, надиркньига, неоснованна, подла, пристрастна и дѣпинствуюћа нѣка шумараня, нећемо тако непріятна, но шта вышше угодна изложенія представити, очекуюћій угодну прилику, да ревностнымъ нѣкимъ Влашкимъ заблюђенницыма и други велики мужева изложенія о Влашкой породи, и кньижеству као найчовечніи отзывъ ньіовомъ, само отечество безчестећемъ бозобразію, и найгрубіой продерзльивости, сообщимо.

НАД-

НАДПИСИ.

1. Карловачкомъ Крітіку.

Ни є т' по вольи, што пишемъ?
Напиши болѣ, да с' учимъ.

2. Пакостномъ Учителю.

Ни мало се не срамотишъ шу читати кньигу,
Твой ученикъ што є бывшій сочиніо юче?

3. Совѣшъ.

Списашель быти не можешъ?
Плат' само другомъ, поспаѣешъ.

4. Поздно раскаяніе.

Заръ с' опешъ познае, шко й писао;
Та зашш' самъ плаѣао съ дукатлы?

5. Принуѣенъ издатель.

Хвала ти Милько на пѣсни:
Не мени браше, но овомъ.

6. Оправданіе.

Зашш' пишешъ шо дѣло о Влайко?
Пишемъ га ахъ браше за новце.

7. Молба сребролюбивогъ Родолюбца.

Любовь рода Родолюбе, заръ толико важи,
Новцы да є шако лако сребрны претегну?
Само нико нек' не чує тогъ покора лютогъ,
Опрости ми узећу се у паметь ошяко.

8. Неродолюбу.

Немашъ кньиге ни єдне Сербске,
Међ' лѣпымъ тымъ кньигама твоим'?
Шта ће ми кадъ мале су цѣне.
Вѣруємъ, кадъ не люби шко родъ.

9. Мршаво хитроуміє.

Да чудне мѣре за кулу!
Насмѣйтес' дѣцо „Протаку“
У рукам', глави, невѣшта,
Страдаю рѣчи сироте.

10. Славенско-Сербскомъ Граммашіку.

„Први“ ил' другій толков'о „пут“,
Славенскій єзыкъ Сербскій за родъ:
Мала ти хвала туђомъ съ мукомъ,
Пре єръ рече „Славенски не знамъ“

11. Преводишелю К.

Име и предлогъ, глаголъ и союзъ
Познай кодъ куће, пакъ онда преводи:
Найбржа єръ є безъ овы издая,
Невѣштогъ, слабогъ ума и нера.

СМЬ-

СМЬСИЦЄ.

1. Мы читаюћи первy и другy часть Лѣтописа Ческогъ отъ 1830 године, кои подъ овымъ именомъ „Časopis společnosti wlastenského museum w čechách“ отъ 1827 л. на свѣтъ изылази, не можемо пропустити, да изъ обадве части по нѣшто нашимъ читашельима не сообщимо. Међу поетическимъ сочиненіяма у первой частицы на страни 37 до 44 стои и стіхотвореніє довольно већь познанногъ Славенскогъ Літератора Іоанна Колара подъ именемъ „Slavy Dcery Zpěw IV Lethe.“ Да наведемо нѣшто изъ нѣга: Подъ числомъ 275 као продолженіє овако се починѣ:

Abys wědĕl co zde na wýsostech
Dělám, wzatá z počtu žitelů,
W gakowém se spolku přátelů
Nacházjm a při gakowých hostech:
W kterém mjstě, w gakých blaženostech.
Kdo tu z wěrných Sláwy ctitelu? и т. д. Подъ числомъ 276. овако Поета продолжава пѣсну свою:
Nad bránami nebe strjbernými

Prů-

Přičelj se bjlé zdwihuge,
Kde se nápis tento spatřuge
Literami psaný kyrilskými:
Tuto Sláwa se ctiteli swými
Dcerami a syny trůnuge, и пр. Подъ числомъ 278 овако пѣва:
W prwnjm mistě slawských nebeštanů
Tu gest Nestor s českým Wáclawem
Lazar, s tjm co zabit od Prušanů;
Newský, Gljeb a Boris Rossianů,
Polský Kazmir serbským se Sawem и пр.
Stanislaw se těšj w Nepomuku и пр.
Uroš spolu s Wladimjrem ruku;
Ruská Olga, s polskau Bronislawau;
Anděliná serbska s Přibislawau,
Milica pak s Mladau seděgj,
Gako sestry sobě howěgj,
Ljbagj se s uprjmnostj prawau; Подъ числомъ 281, 282, 286 и 288 стою слѣдующи стіхови:
Žižka, Dušan, Želislaw a Chrobrý,
Swarun, Suwarow, pět Chorvatů, и пр.
Miloš Obilič Amurata zkatil. Далѣ у осмомъ содружеспву представля Стіхотворацъ осимъ многи Славенски ученны Мужева, Гундулича, Качича, Державина, Мушицкогъ и друге многе. Надамо се да ни єдномъ отъ наши читателя нећемо отвећь несносни быши, што предлагаюћи родолюбивогъ овогъ Славенина истиншу любовь къ свима безъ раздике Славенскимъ Колѣнима, опомињемо и

вни-

внимателне чинећи съ овымъ Сербске наше списателѣ, желимо, да бы су и они што вышше ступаюћій у свешый овай Славенолюбія союзъ утѣшителніе жертве на олтаръ Богинѣ просвѣщенія Славенскогъ по обстоятелствама владаюћисе, приносили. Честь и благодарность буди оваковымъ Філославеномъ! Овако текъ цѣлый Славенскій народъ (70,000.000) славніимъ све вышше и вышше постае!!

У другой Частицы на стр. 143 налазимо єдну простонародну пѣсну нашу „Kralewič Marko a Wjla“ на Ческій єзыкъ Челаковскимъ преведенну. Мы ограничаваюћійсе просторомъ настоећегъ нашегъ дѣла, отлажемо шшогодь и изъ овогъ превода читашельима нашима сравненія ради сообщити на друго време, гдѣ ћемо пространніе о томъ говорити моћи.

Тако исто у II Части на стр. 231 стои подъ заглавіемъ „Literuj zpráwy“ Z polednich Uher. (Ze dwogiho psanj p. P. I. Safařjka na počátku b. r.)

Да шшогодь и изъ овы важны писама наведемо у преводу: Овако починю: Што ме за Маппу Сербіе и Болгаріе, и за собраніе найстаріи Сербски писменностій пыпаше, не могу Вамъ засадъ ништа на то отговорити. Я самь о свему іошть пре осамь година почео за топографіческу исторію полуденодунавске крайне сбырати, и починяюћій отъ найстаріи вѣкова до нашегъ времена све на ве-

великой деветолиственной мапи слагати, но страдавшій пре две године не безбрижно на очима, морао самь се отъ тога свега оканути. и пр. пр.“

„О Сербской нашой літератури забаве.

Издаватель (Учредникъ) Часописа Сербскогъ подъ именемъ Лѣтописи, Проф. Магарашевичь 18. Ian. (6) настоєће године умрео є. Часописъ є тай досадъ доспа слабъ (?!) (chatrny) быо, и у слогу и у ствари; отсадъ ће га издавати Г. Іоанъ Хаджичь, Докт. права и Адвокатъ у Новомъ Саду, тай истый, што є досадъ подъ именемъ „Светичь различна списанія издавао. Епіскопъ є Мушицкій за Поезію и Літературу већь са свимъ мертавъ: жалостно є што своя разасута поетическа сочиненія ни є собрао и самъ не издао. Онъ садъ међ' Рвашима славно господствує и има друге бриге. Найбольій Сербскій Стіхотворацъ, Сумеонъ Милутиновичь, садъ у Церной Гори, чуємо, да є собрао тамо громаду народны пѣсана за купца Миловука у Пешти. Милутиновичева природна цѣсословна сила съ дивлячеством (divokostj) и бездѣланост'ю смѣшанна зазрачно на читателѣ дѣйствує. Вукъ Стефановичь вратіо се у Крагуєвацъ. Содружество Терговачко у Пешти „Матица Сербска“ коя о своимъ трошку Сербске кньиге печатати дає, отвећь є похвална, съ тымъ выше, што то са своіомъ штетомъ чини. Лѣтописи Сербске н. п. ни є нико хотѣо куповати, а прећe су ѝ печатали, сваке године по двѣста фор.

у сребру штетує се. Друге књиге, и подліє, лѣпо пролазе. Немаю Сербльи добры Списателя, а народъ (люди) радо купує и чита. О кадъ бы наши Словацы потрудили се о томъ, да подобно Содружество и капіталъ соберу.“ и пр. пр.

Мы ћемо первомъ приликомъ посредствомъ Сербскогъ Лѣтописа наша сверху ова два важна писма примѣчанія нашимъ читателима спріобщити, єръ се у њима налазе нѣка мѣста, гдѣ се мы съ нашимъ премногоуважаємымъ Г. Пр. Шафарікомъ засадъ согласити не можемо, а гдѣгдѣ бы као за добро нашли и саме нѣгове рѣчи съ малымъ изясненіємъ изложити, надаюћійсе да нећемо сопымъ ни єдномъ Філославену, особито опомъ, кога політическій союзъ съ нама не веже, и комъ є манѣ нег' што бы онъ желіо, станѣ наше Літературе познато, ништа не повольно, на што вышше угодно што учинити.

2. У Бечу изышла є 1830 л. књига подъ именемъ „Historisch – ethnographische Übersicht der wissenschaftlichen Cultur, Geistesthætigkeit und Literatur des œsterreichischen Kaiserthums nach seinen mannigfaltigen Sprachen und deren Bildungsstufen, von Dr. Franz Sartori, k. k. Regierungs-Secretær etc. etc. Мы смо на кратко Влашку Літературу изъ ове књиге извели. Література пакъ Сербска коя као четверта на реду стои и коя се отъ 63—74 стр. описує, по нашемъ мнѣнію, отвећь є несовершена: єръ очевидно се примѣчава, да є Г. Сартторій на вышше мѣста

отъ рѣчи до рѣчи Г. Шафарика Исторію Литературе преписао: особито пакъ, гдѣ Г. Ш. Списателѣ Сербске изчислява. Кодъ нѣга „Георг. Магарашевичь до 1830 год. ни є вышше но само 3 Части“ Сербске Лѣтописи издао, а II Часть Ческогъ Часописа у Прагу, мало далѣ отъ Беча печатанногъ на стр. 232 подъ примѣчаніемъ овако вели: „Giřj Maĝarašewič, professor, Letopisů srbskych od r. 1824 do 1829 widal 19 swazků; 20tý w rkp. před smrtj do Budina zaslal.“ Овай смо єданъ прикладъ само зато навели, да покажемо, како су достовѣрни страни Референти, и коима нимало ни є было тежко, да своє предисловіе съ овымъ рѣчма: „Seit dreissig Jahren beschäftige ich mich ununterbrochen mit der österreichischen Literatur“ започну.

3. У Будиму, у Кр. Печатньи изышла є вечь чрезъ Лѣтописа Сербск. Часть II обявлѣнна кньига подъ именемъ „Rozprawy o gmenach počátkách i starožitnostech národu Slawskecho a geho gmenů od Jana Kollára cjrkwe ew. Pešt. Bud. Kazatele etc. Rozprawa II о имену Србъ обузима просторъ ове кньиге отъ стр. 137—180. Мы засадъ ништа другого о овомъ Славенскомъ дѣлу рећи нити можемо нити хоћемо, но то єдно само да смо примѣтили, да трудъ Г. Ауктора оптвећь великъ иначе и претежакъ, помоћію єдногъ Карамзина, Добровскогъ, Суровѣцкогъ, Юнгманна, Раича, Сярчинскогъ а особыто Шафарика неће се пристойне цѣне и награжденія достойногъ лишити.

Главніи у Мађарской и принадлежећимъ предѣлма торгови.

* Звѣздицомъ означаваюсе торгови у Банату, Срему, Славоніи и Рватской.

Араду. 1. Марта 29. Іун. 1. Авг. и 4. Ноемвр.

* Бабской на Браш. и 8. Септ.

Баи. 24. Апр. 22. Іуліа. 21. Септем. и 6. Дек.

Бачу перве нед. вел. поста 1. Маіа. о Духови. 15. Авг. и 28. Окт.

Бечею Серб. 3. Іул. и 17. Окт.

* Бечкереку о Спасову дну и 12. Окт.

* Броду 10. Ian. 14. Апріліа. 10. Іул. и 8. Октовр.

Будиму 1. Мар. 27. Іуніа. 14. Септ. и 30. Ноемвр.

Вацу 25. Февруаріа на єданъ данъ предъ цвѣти, 2. Іуліа, 16. Октовріа и нед. дана предъ Рожд. Христ.

* Вершцу. На цвѣти по н. к. и 28. Октовріа.

Вес-

Весприму 9. Іануар. 12. Мар. 10. Авг. и 6. Декемвр.

* Вінковцы 22. Іан. и 22. Іул.

* Вуковару 1. Маіа.

* Градишки н. о рож. Бог. по н. к. и 15. Октовр.

* Градишки ст. 20. Септ.

Дебрецину 6. Іан. 24. Апр. 15. Авг. и 9. Октовр.

Єгри 10. Іан. 12. Маіа 29. Іун. 7. Іул. и 29. Септ.

Еперђшу 27. Іануаріа 10. Августа и 30. Ноемвр.

* Земуну 24. Февр.

* Иригу. На Θеод. Суб. 24. Іуніа 15. Августа и 14. Октовріа по нашему Календару.

* Илоку 13. Іуліа 2. Августа и 23. Октовріа.

Каньижи 1. Маіа и 19. Септ.

Кезмарку. У перву недѣлу вел. поста, 3. Маіа, 14. Септ. и 13. Декем.

Кечкемету 12. Мар. 10. Августа 28. Септ. и 25. Ноем.

* Кикинди. о рожд. Бог. по нашему Календару.

Коморану 1. Маіа 29. Іуніа 4. Окт. и 30. Ноемвріа.

Кремницу 4. Маіа 2. Авг. и у четврт. по Михолю.

Левчи 1. Іануар. 25. Іул. и 16. Окт.

* Лугошу 10. Фев. 10. Маіа 2. Іул. и 21. Окт.

* Ми-

* Митровицы. У недѣлю Цвѣтну; о Спасову и Петрову дну и 8. Септ. 18. Окт. сви по наш. Кал.

Мохачу 25. Фев. 17. Април. 24. Ноемв. и 21. Декемвріа.

* Ораховицы 3. Маіа, 14. Септ. и 25. Ноемв.

* Осѣку 20. Іануар. 24. Апріліа и 30. Іул.

Осиротону 12. Марта 25. Маіа 10. Августа. 1. Ноем.

* Панчеву 29. Іуніа и 8. Септ. по н. Кал.

* Петроварадину 22. Фев. и 29. Іуніа.

Печую 2. Февр. о Духови, 27. Август. и 25. Ноемвріа.

Пешти 19. Марта 8. Іуніа 29. Август. и 16. Ноемвріа.

* Пожеги 17. Іануар. на Цвѣти. о Духови 23. Іуніа 10. Авг. и 15. Окт.

* Руми у нед. Цв. о Спас. дну 29. Іун. и 29. Септ. по наш. Кал.

Сегедину 14. Април. 31. Іул. 29. Септем. и 30. Ноемвріа.

Сент-Андреи 5. Маіа 1. Август. и 20. Окт.

Сенти 17. Август. и 19. Ноем.

Сомбору 25. Марта о Спас. дну и 15. Авг. по н. Кал. и 25. Ноем. п. р.

Столн. Бѣограду у 1 нед. четыр. 24 Апр. 24. Іун. 24. Авг. и 26. Окт.

* Темишвару 19. Мар. 1. Іун. 29. Септ. и 15. Декем.

Токаю 25. Марта 24. Іуніа 26. Іуліа и 26. Октовріа.

Турск. Бечею. На Цвѣти. 7. Август. и 3. Октовріа.

Трнави 22. Ian. 24. Апр. 15. Іун. 20. Окт. и 9. Декемврiа.
* Фіуми 15. Іуніа.
Фунюку 5. Апр. 25. Мар. 26. Маіа, о Духови и 29. Іун. по наш. Кал.
* Чакови 30. Мар. 29. Септ. и 11. Ноем.
Шиклошу У нед. пр. Троице и 20. Ноем.
Шопроню 1. Маіа 13. Іуліа 6. Аvгуст. и 19. Ноемврiа.
Ђуру у др. нед. четыред. у среду по Благов. 22. Іул. 8. Септ. и 19. Ноем.

Теченіе Будимске Поште.

Свакій данъ отлази пошта у 11 час. пре полдне, и иде преко Коморана Ђура и Пожуна у Бечъ и преко Беча: преко Єгре, Токая, Кашове у Лембергъ; а преко Ваца у Гачь и Рожнаву свакогъ втори. и суббо.

У Четверт. и недѣлю пре полдне у 11 час. преко Сегедина, Темишвара отлази у Сибинь; и преко Суббопице у Петроварадинъ и Земунъ, ктому у Ст. Бѣоградъ, Веспримъ и Кермендъ, и преко Яроша у Рватску: шако исто и преко Солнока и Дебрециna, Клаузенбурга, В. Варада и Арада, како годь преко Мохача у Печуй и Осѣкъ, у Градацъ, Фіуму, Трієстъ и Венецію.

По вседневно долази пошта изъ Беча послѣ полдне: изъ Сегедина, Темишвара и Сибиня шако исто изъ Осѣка и Печуя у втори. и петакъ; изъ Клаузенбурга В. Варада, Де-

брецина и Арада у среду и суббоиу; изъ Земуна, Петроварадина, Сомбора, Бає и Суббопице у пешакъ и понедѣли: какогодь изъ Столногъ Бѣограда, Весприма и Рваиске. Изъ Гача преко Ваца у вшорн. и субб. а изъ Кашаве, Токая и Єгре у понед. и четв: а опъ свуда у зиму єднымъ даномъ доцніе.

ИМЕ-

Имена Г. Г. предчисленика.

АРАДЪ.

Послани отъ Г. М. Бабича, Терг.

Пречестн. Г. Моусей Манойловичь М: Ходоша Архім: Ч. Конс: сл: Ком: Арад: и Чанад: Асс: — Преч: Г. Іустінъ Іоанновичь, М. Безд: Архім: и Чест: Конс: Темишв: Ассес: — Пречест: Георгій Петровичь, Протопресв: Ч. Конс: и С. Ком: Арад: Ассессор. — Высокор: Г. Савва Текелій отъ Кевермешъ К. Конз: Злат: надпеш: Кав: и свію пр: Док. — Бл: ГГ. Василій Петровичь Гражд: Суд: — Іоаннъ Крестичь Мед: Докт: — Георгій Міхаиловичь Сенаторъ и Г. Кап: — Лазаръ Міхаиловичь Обер - Нот: — Емануилъ Наннъ Сенат: — Благор: Гжа Еvсѳахіа отъ Арсичь. — Почтеннород: ГГ. Іоаннъ Алексіевичь, Шпанъ у Менешу. — Хрістофоръ Дука изъ Грабца терг: — Ніколай отъ Продановичь, Св: АА. Петра и Паvла Церк: тут: — Марко Бабичь терг: — Георгій Иліичь Штадт - Каммереръ и Гр. Капетанъ. — Петаръ Маринковичь — Дим: Станковичь. — Василій Крестичь дрвопродавцы. Ки. 20.

БАЯ (у Бачкой) Общество Байско 15.

БЕЛОВАРЪ. (у Славоніи) Послании отъ Преч: Г. Іоанна Раичевича Протопр.

Пречестни Г.Г. Іоаннъ Раичевичь Протоп: СѢв: Пар. Писан. Ч. Конс. Пакр. СосѢд. и Ц. К. Златне

Граж-

Гражданско - Почестне Мед. Притяж. — и Василій Раичевичь Протопр. Нартянскій, Пар. Бел. и Ч. Конс. Пакр. Сосѣдатель. — Честнѣйша ГГ. Лазаръ Акмамъ, Нартянскій; Стеф нъ Цвіановичь, Ператовичкій; Стефанъ Раданчевичь, Зденачкій; Андрей Бирачь, Ступовачкій; Авраамъ Раичевичь, Миклеушкій; Самуилъ Драговвичь, Сѣвер.; Іоаннъ Вуичь, Барнанск.; Міхаилъ Боичетичь, Турчевичпольскій, Пароси — 10.

БЕЧЕЙ (старый у Бачкой).

Посланни отъ Почтен. Г. Анастасіе Стояновичке.

Честн. и Высокоуч. Г. Аѳан. Влаховичь, Філ. Докт. и Пар. Честн. Г. Самуилъ Бранковичь, Пар. Благородна ГГ. Іоаннъ Петровичь. К. Дішт. Кассаперц.; Трѵфонъ Іойкичь, Закл. Адвок.; Александеръ Дудварскій Дишпр. Комиссаръ. Благоразумна ГГ. Ааронъ Поповичь, Учитель и Давідъ Вукосавлѣвичь Д. Стражм. Благородн. Г. Георгій отъ Чокичь, Мудрол. Слыщ. Благонадежи. Василій Пекаровичь, Нотар. Благор. ГГ. Екатер. Гагичь, Сенаторов. и Анастасіа Стояновичь, Удова. Почтеннородни ГГ. Братія Дражичь, Павелъ Єлчичь, Даніилъ Спаичь, Димитрій Пепковичь, Василій Поповичь, Іоаннъ Станиміровичь, Терговцы; Ѳеодоръ Бошковичь и Максімъ Єлчичь, Кроячи; Павелъ Матѳичь, Бріячъ, и Кѵріллъ Влашчичь, Шпанъ. — 21.

БЕЧКЕРЕКЪ (великій, у Банату)

Посланни отъ Бл. Г. Дим. Деметровича, Діурніспе.

Пречестн. Г. Лазаръ Поповичь, Протопр. В. Бечкеречк. Честнѣйша ГГ. Іоаннъ Сумоновичь, Георгій Ніколичь за кѣрь Іудіпу, Петаръ Цвепковичь за кѣрь Екатеріну, Пароси Емануилъ Бакаловъ, Діаконъ и Учитель. — Благородна ГГ. Евѳатій Міхаи-

Міхаиловичь, Адвок. Маћ. и Бировъ. Міх. Аѳаназевичь, Сенат.; Констант. Неранжичь подст. Обер-Нот. Аѳан. Сумоновичь, Контролоръ; Іоаннъ Іоанновичь, Закл. Адвок. Высокоученна ГГ. Констант. Обрадовичь Кр. Т. З. Нот.; Ааронъ Шайнъ, Патвар.; Гавріилъ Георгіевичь, Діурніст. Димитрій Црнянскій Канцел. Надзыратель. Почтеннородни ГГ. Несторъ Деметровичь, Петръ Деметровичь, Кирилъ Димитріевичь, Конст. Георгіевичь, Григорій Чокерлянъ, Іоаннъ Печеновичь, Лазаръ Георгіевичь, Димит. Кордованжій, Георгій Печеновичь, Петръ Хаджичь, Ніколай Хаджичь, Георгій Нікифоровичь, Сумеонъ Марковичь, Сум. Іанковичь, Петръ Нікифоровичь, Міхаилъ Димитріевичь, Димитрій Жикичь, Игнат. Вуковъ, Братія Павловичь, Хранимиръ Купусаровичь, Андрей Поповъ, Павелъ Кокичь, Анастасій Георгіевичь, Іоаннъ Стеичь, Владиміръ Табаковичь, Ѳеод. Живановичь, Господичне: Персіда Дуякова и Александра Новаковича. Почтеннородни Г.Г. Александръ Паучкій, Алекс. Бачкаличь, Іак. Стакичь, и Прокопій Гаћанскій Граждани, Стефанъ Стоичь Хірургъ, Евѳ. Рашковичь и Петръ Матѳеичь Кроячи, Григ. Бедричь Коларъ, Іоаннъ Велисављевичь Терг. Георгій Поповъ, Живописацъ, Іаковъ Димитріевичь за сына Петра, Арс. Митричь, Георгій Вуковъ, Іоаннъ Вуковъ и Андрей Сумоновичь Чизмари; Григ. Ціфрічь, Сапуиж.; Матѳей Димитріевичь, Терг. Алекс. Вуковъ, Кожухаръ. Гжа Анна Рацковича; Вукъ Воиновичь, Гражд. Марко Завишичь Терг. изъ Добрице, Марко Поповъ изъ Ѳомашеваца Терг. Іоаннъ Паничь изъ Ишебеа Терг. Сумеонъ Стаичь изъ Неузина Терг. Милошъ Стояновичь изъ Торка Терг. за сына Георгіа, Василій и Іоаннъ Димитріевичь изъ Ечке Терг.; Макс. Димитріевичь Шпанъ у С. Петру, Ѳеодоръ Маноиловичь изъ С. Петра Терг. Сумеонъ Табаковичь Ћурчіиск. Реда; Крспа Гердановичь, декр. Salz-Verschleiszer. — 72.

БУДИМЪ (у Мађарской).

Посланни отъ Почтенн. Г. Ѳоме Пантазича Терг.

Преосвященнѣйшій и Высокодостойнѣйшій Г. СТЕФАНЪ СТАНКОВИЧЬ, правосл. Епископъ Будимскій, Сент-Андрейскій, Пештанскій, и проч. Пречестн. Г. Емануилъ Малешевичь, Протоп. Буд. и Ч. Кон. Буд. Сос. Высокоблагородный Г Ніколай отъ Темешварій, прив. Конс. Секретаръ и проч. Благородна ГГ. отъ Ассимарковичь, Біхар. Варм. Асс. Іоаннъ Игнятовичь Сенат.; Іоаннъ Беричь, Філос. Докт. при Деп. Шк. Актуаръ; Пав. Недоклянскій, при Депут. Шк. Кассенерц. и Сум. Іановичь Адвок. Почтеннородни ГГ. Лазаръ Стефановичь, предградія Табана Судія, Нес. Давідовичь, Чл. Комун. Самуилъ Марковичь, Димитр. Саввичь, Evo. Продановичь Терговцы и Марко Карпузъ Терг. Vorsteher. Благородна Гжа Софіа Пантазичь и Почтеннородне Г.Г. Наталіа Белецкій и Єлена Стояновичь. Гдична Єлена Міхаиловичь и Г. Георгій Константіновичь, Ђурч. — 18.

БѢОГРАДЪ СЕРБСКІЙ (Сербія).

Посланни отъ Почтеннород. Г. Георгіа Милушиновича, Церногорца.

Пречестн. Г. Марко Міхаиловичь Протопр. Бѣоградскій. Благор. Г. Аѳанасій Димитрієвичь, другій Поліцай Бѣоградскій. Почтеннородни ГГ. Милушинъ Радовановичь за себе и за сына Константіна 5; Емануилъ Стефановичь, за сына Стефана; Міхаилъ Попъ Стефановичь за сына Светозара; Марко Радовановичь, за сына Радована и кћери Любицу и Василію 3; Христофоръ Дам. Милушичь за себе, супругу Елісавету и сына Петра 5; Конст. Голубъ Христовичь за себе и супругу Елісавету рожд. Лазаревичь. Георгій Главиничь, род. у Мостару за себе и за сына Димитріа 2; Димитрій Станоє-

Станоєвичь род. изъ Ниша; Ніколай Кошула; Хаджи-Іоаннъ Іанаћієвичь, род, изъ Ниша; Дим. Наумъ Ичко; Иліа Милосавлѣвичь; Ніколай Хрісшичь; Хрістофоръ Величковичь; Аѳанасій Бранковичь; Ніколай Хаджи Селаковичь; Анастасій Хрістодуловичь, род. изъ Ѳессаліє; Ніколай Стояновичь; Димитрій Радовановичь; Стефанъ Ніколичь; Ніколай Петровичь и Александръ Ѣерманичь Купцы и Жителы Бѣоградски.— Гжа Сарра Возаровичь; Почтеннородни Г.Г. Голубъ Марковичь, род. изъ Гургусовца; Павелъ Лазаревичь род. изъ Шабца, и Георгій Іоанновичь Абаджіе Бѣоградске. Константінъ Станоєвичь, Радославъ Івановичь, Іоанікій (Іанаћій) Іоанновичь, Купеческе Калфе и Вучко Георгій Петровичь Кроячкій Калфа. Сретенъ Поповичь III-ће и Анастасіа Саввичка друге Классе Ученицы. — 46.

БѢЛА ЦЕРКВА (у Банату).

Послании опъ Благораз. Г. Сумеона Журже совершен. Богослова.

Преподобнѣйшій Г. Исаіа Груичь Игум. Златичк. и Ч. Кон. Верш. Асс. Преподобна ГГ. Никифоръ Манчуловъ Намѣст.; Антоній Божичь и Макарій Кушевичь, Іеромонаси Златички. Честнѣйша ГГ. Вікентій Малетичь, Ясеновачк. и Міх. Ракичь, Дупляйскій, Пароси. Благородна ГГ. Живоинъ Поповичь, Капетанъ и Марко Крестичь Аудиторъ, и Еѵѳим. Варзи, Сенат. Почтеннородни ГГ. Христоф. Ристичь и Живко Радойковичь 2. Терговцы. Арсеній Протичь изъ Рама у Сербіи, Георг. Лупуловичь изъ Паланке, Алекс. Ніколичь изъ Бозовича Терговцы. Арс. Якшичь, Иконописацъ; Вікентій Іоанновичь К. Сол. Практ. Благоразумна ГГ. Нік. Петровичь бывшій Учитель у Б. Церкви; Живота Шаичь, Учитель; Александ. Поповичь, Лесковачк.; Іосифъ Радуловичь, Златич. Дим. Драганичь, Кусичк.; Іереміа Ѳошковичь, Врачевгайскій, Учителы. Г. Дим. Милутиновичь

и Θеод. Вучковичь, Терг. Калфе. ГГ. Георг. Иличь и Конст. Іованновичь, Кроячи; Георг. Вуличичь Сапунж.; Петръ Максімовичь и Рафаилъ Ешкуповичь Чизмари. Нік. и Іоаннъ Топаловичь; Іоаннъ Барбуловичь, Ученицы. — 34.

СЕРБСКО-ПОЖЕЖЕНСКА КОМПАГНІА (у Банат)

Посланни отъ Г. Ігнатіа М. Петровича Кр. Иберрайтера.

Честнѣйша ГГ. Иліа Нікадиновичь, Молдавск. Любомиръ Лазичь, Бѣлобрежачк.; Іоаннъ Стояновичь, Пожеженск. и Θома Богдановичь, Пароси: Сум. Стефановичь, Капел. Молдавск. и Адмін. Мачев. Благородна Гжа Ружа отъ Радивоєвичь изъ Молдаве. Благопочтенна ГГ. Іоаннъ Стоичевичь изъ Св. Єлене Иберрайтеръ, Нік. Еліасъ Reinigungs-Diener. Молд. Марко Доличь Страшм. Молд. Іак. Поповичь, Фрайрайтеръ изъ Нове Молдаве. Благоразуми. Г. Василій Крестичь, Учит. Бѣлобрежскій. Почтеннородни ГГ. Петръ Недельковичь, ст. Оршавск.; Анд. Богдановичь Радимскій; Даміанъ Богдановичь, Пожеженск.; Вукмиръ Ненадовичь, Нік. Деспотовичь, Іоаннъ Димитріевичь Молдавски, Стоянъ Димитріевичь Бѣлобрежскій Терговцы: Милошъ Крстичь, Сережанъ Бѣлобрежск.; Андрей Чонка Корпор. Молдавск. Міх. Петровичь Ћурчіа Радимск. и Нік. Богдановичь, Ћурчіа Пожеженскій; Елуссей Стефановичь, Писаръ. — 23. свега 57.

ВЕРШАЦЪ (у Банату).

Преосвящ. и Высокодостойнѣйшій Г. МАКСІМЪ МАНУИЛОВИЧЬ, правосл. Епіскопъ Вершачкій.

Посланни отъ Почтеннород. Г. Гавріила Обрадовича Терг.

Пречестни. Г. Пахомій Іованновичь Іером. Професс, Богословіе и Ч. Конс. Верш. Присѣдатель. Высокоуч.

сокоуч. Г. Василій Радакъ мудрол. Слыш. Почтеннородни ГГ. Дим. Балой; Сvм. Трvфоновичь; Сvм. Іорговичь и Григорій Мещеровичь, Членови общеспва: Ніколай Мещеровичь Віце-Дірект. Купеч. Савва Іоанновичь, Димитрій Шербанъ, Іосифъ Воиновичь, Іоаннъ Гавріиловичь, Андрей Димитріевичь, Іоакъ Манчука, Тимоѳей Владисавлѣвичь, Александ. Недельковичь, Тімоѳей и Ніколай Крестичь, Іоаннъ Шестичь, Іоаннъ Льота, Ѳеодоръ Кадичь за кћерь Драгиню, Ѳеофанъ Георгіевичь за кћерь Іулiану Купцы Вершачки: Димитрій Ошћанъ, Кущинск. Стоянъ Стояновичь, Избишк., Живота Мунћанъ, Загайскій, Купцы: Стеф. Мещеровичь, Сvм. Стояновичь и Нік. Ѳеодоровъ Купечески сынови, Аѳан. Лерра Купеческ. Калфа. Благоразумна ГГ. Димитрій Аѳанасіевичь I-ве Классе Учит. и Ніколай Міхаиловичь Учит. Петръ Радуловацъ С. Успенске Церкве Пѣвацъ. — Честн. Г. Живоинъ Стояновичь Пар. Павлишскій и Благораз. Г. Ніколай Стояновичь, Учит. Г. Сvмеонъ Буњинацъ. — 34.

ВРАНЬВО. (у Банату)

Посланни отъ Почтеннор. Г. Димитріа Сервинца, Терговца.

Честнѣйша ГГ. Александеръ Іоанновичь Пар. и Іоаннъ Гавріиловичь Діак. Почтеннородни ГГ. Марко Влашкаличь, Кассиръ. Іоаннъ Райковичь, Массе Кураторъ, Аѳ. Міхаиловичь и Лазаръ Поповичь Купцы; Наумъ Недичь, и Васіл. Поповичь Сензали; Алекс. Бранковичь, Ужаръ; Петръ Аѳаназевичь и Димитрій Бурковичь Кроячи; Ѳеофілъ Главашъ, Вр. Комес.; Димитрій Сервинацъ, жишель и Купецъ Вранѣвачкій, Граждан. Темишварскій 10. — 22.

ВУКОВАРЪ. (у Срему)

Послании отъ Почтеннород. Г. Іустіна Міхаиловича. Терговца.

Пречест. Г. Гавріилъ Поповичь Протопр. Вук. Варм. Срем. и Конс. Ассесоръ. Честн. Г. Петръ Кузмановичь, Пар. Вук. Благород. Г. Макс. Младеновичь, Кассе Перц. Благород. Г. Іоаннъ Пасковичь, Фішк. Спаинс. Благород. Г. Алекс. Гавриловичь, Адвокатъ. Благород. Г. Аѳан. Бирра Адв. и Благ. Г. Пав. Іоанновичь, Юратъ. ГГ. Конст. Марковичь Прів. Соларъ и Терг. изъ Дреноваца, Андр. Стаичь, Риста Міхаиловичь, Андр. Бакалъ, Васіл. Марковичь, Гавр. Романичь, Петръ Николичь, Петръ Вукашиновичь, Пав. Паничь, Дим. Поповичь, Ігнят. Игнятовичь, Георг. Бирра, Терговцы. Благораз. Г. Г. Евѳім. Поповичь, Георг. Степанацъ, Іоаннъ Митровичь, Арсен. Александровичь, ученицы. Благород. Г. Дим. Стаичь, Варош. Нотар. Благород. Г. Илія Обркнежевичь, Инжініръ. Господичне Катар. Манойловичь изъ Субб. и Анна Лазаревичь. Г. Г. Іоаннъ Лазаревичь и Гавр. Адамовичь, Казанжіе, Васіл. Костичь и Нік. Іоанновичь, Абажіе, Павелъ Іанковичь, Лебцелд. и Юстінъ Міхаиловичь. — 33.

ДМИТРОВИЦА. (у Срему)

Послании отъ Почтеннород. Г. Станоя Станковича.

Слав. Серб. Бібліоѳека. Пречестн. Г. Андр. Радовановичь, Протопр. Честн. Конс. и Слав. Коміт. Срем. Асс. Честнѣйша Г. Г. Ѳеофанъ Іоанновичь, Адамъ Мирковичь пароси, Василій Руварацъ, Діаконъ и учит. Благород. и Высокоуч. Г. Констан. Пеичичь, Мед. Докторъ. Высокоуч. Г. Петръ Вукеличь II-ре Немецке Классе наспав. Благопочтенн. Г. Г. Іаковъ Миловацъ, Waldbereiter, Паншел. Паичь, и Пет. Плавшичь, Ц. К. Форири, Евѳім.

ovm. Остоичь, Staabsschreiber и Урошъ Прокоплѣвичь, Postmeister. Почтенноброди. ГГ. Давідъ Конѣвичь, Стефанъ Міатовичь, Макс. Радосавлѣвичь, Стеф. Радовановичь, Конст. Георгіевичь, Братія Адамовичь, Братія Георгіевичь, Адамъ Адамовичь, Стоянъ Стефановичь, Дим. Сумичь, Дим. Костичь, Нік. Аѳанасіевичь, Кур. Милекичь, Братія Панаотовичь, Григ. Недельковичь, Анд. Димовичь, Пет. Чаничь, Єрем. Трифковичь, Іоаннъ Месаровичь, Іоан. Юришичь, Братія Баракъ, Анд. Станимировичь, Пав. Карамарковичь, Конс. Пейковичь, Стеф. Лазаревичь, Іоан. Аѳанасіевичь, Евѳ. Міхайловичь, Іоан. Іанковичь, Стеф. Путниковичь, Георг. Лукачевичь, Іоан. Димитріевичь, Дим. Г. Поповичь, Дим. Поповичь, Пав. Димитріевичь, Дим. Барунчичь, Мар. Георгіевичь, Георг. Шишатовичь, Іоан. Скакунъ, Міх. Іоанновичь, Іоан. Топаловичь, Іги. Іоанновичь, Стеф. Ганчь, изъ Шабца, и Спаное Станковичь, совокупитель Пренуме. Терговцы, Г. Ѳео. Чустичь, Скележія на Дми. изъ Сербіе. Г. Г. Арсен. Радовановичь, Стеф. Кранчиновичь, Нікол. Ніколичь, Гавр. Ніколичь и Міх. Ніколаевичь, Сапунжіе, Григ. Христичь, Тріф. Станаревичь, Ѳеодоръ Ніколичь, Єремія Стецчь, Обрадъ Антоніевичь и Лазаръ Анѣлковичь, Ћурчіе. Філіппъ Юришичь и Пав. Івковичь, Чаругжіе, Стеф. Крстоношичь и Алекс. Радовановичь, Лебцелдери, Іоаннъ Димитріевичь и Нік. Коянчь, Абажіе, Мойсейлило Іанковичь, Зидаръ, Григ. Калаинъ, Іоаннъ Видаковичь и Григ. Петричевичь, Кроячи, Тріф. Лаличь и Дим. Субботичь, Ковачи, Софрон. Дробацъ Капамажія, Стефанъ Ісааковичь и Вас. Ніколаевичь, Чизмари, Дим. Прокичь, Берберинъ, Стеф. Ніколичь, Касапинъ, Стеф. Лазичь, Стакларъ, Аѳан. Міхаиловичь, Молеръ, Стеф. Адамовичь и Дим. Божичь, Тер. Калфе. Почт. ГГ. Ѳеод. и Гавр. Поповичь Терг. изъ Лежимира, Пав. Бугарскій, изъ Дубринаца, Тімоѳ. Дражичь изъ Моровића, Пет. Ѳомашевичь изъ Кленка, Адамъ Колянинъ и Тріф. Петровичь, изъ Дмипр., Терговцы. Я Р А К Ъ.

Чеспи.

Честн. Г. Пав. Ѳомичь, Парохъ, ГГ. Василій Христичь и Георг. Милановичь, Терговцы, Аѳанас. Вуаковичь, Лебцелдери, Іоан. Стойшичь, Капларъ, Вукъ Сретковичь, Гефрайтеръ, ШАШИНЦЫ. Честн. Г. Сретн. Радосавлѣвичь, Парохъ. ЧАЛМА. Честн. Г. Алекс. Костичь, Парохъ, Евѳ. Ашарацъ, Postmeister, Пет. Захаричь и Міх. Димитріевичь, Терговцы. БОСУТЪ. Честн. Г. Іосифъ Філипповичь, Парохъ, Ѳеодоръ Буричичь, Терг., Георг. Дрмановичь, Шумаръ, МАРТИНЦЫ. Честн. ГГ. Ѳеод. Зикичь, Пар. и Честн. Конс. Асс. Міхаилъ Радосавлѣвичь, Савва Николичь, Пароси, Высокоуч. Г. Іоан. Будимъ, учит. ЯМИНА. Честн. Г. Іоан. Ненадовичь, Парохъ. ВЕЛИКІЙ РАДИНЦЫ. Честн. Г. Григ. Гавриловичь, пар. и Слав. Срем. Варм. Асс. Лазаръ Марковичь, Терг. ДИВОШЪ. Честн. Г. Аѳанасій Прокичь, Парохъ, Милошъ Поповичь, Нотар. Григ. Шевичь, Ѳеод. Поповичь и Сав. Капаничь Терговцы. ГЕРГУРЕВЦЫ. Честн. Г. Стеф. Іосичь, Пар. и Пав. Марковичь, Капеланъ, Георг. Іоанновичь Учит. Григ. Обрадовичь Кас. Стеф. Бещанскій, Сиротинскій Туторъ, Дим. Баракъ, Ѳеод. Субботичь, Конст. Георгіевичь и Васил. Стефановичь Терговцы, Іоан. Стефановичь земледѣлацъ. ЛАЋАРАКЪ. Честн. Г. Міх. Цикуша, Іоан. Коларовичь, Пароси, Іоан. Миричь, Учит. Нік. Антуновичь, Екон. Стражмештеръ, Лазаръ Мирковичь Абажія, Георг. Костичь Кроячъ, Георг. Сімеоновичь опанчаръ. ГРКЪ Честн. Г. Пет. Урошевичь Пар. Благород. Г. Моусей Івановичь отъ Колінесігъ, Ц. К. Лейтнантъ. Сум. Станишичь и Гав. Цикуша Терговцы. ЕРДЕВИКЪ. Честн. ГГ. Гавр. Радосавлѣвичь и Ааронъ Іванчевичь Пароси. ШУЛЯМЪ. Честн. Нікиф. Араницкій Адм. КУЗМИНЪ. Честн. Г. Пет. Рунянинъ и Сумеонъ Живковичь Пароси, Пав. Веровацъ Терг. РАЧА. Г. Георг. Івковичь, Надзиратель Армиціе и Анд. Станауловичь, Латовъ и Евѳ. Вуичетичь, Шумаръ. МОНАСТЫРЪ ШИШАТОВАЦЪ. Преподобнѣй-

добиѣйшій Г. Герасимъ Новаковичь, Игуменъ. Преподобна ГГ. Макс. Іоанновичь, заклетый Стар. Іларіонъ Миловановичь, Намѣстн: Філімонъ Гргуревичь, Іоасафъ Станковичь, Іеромонаси и Даніилъ Петровичь, Іеродіак: АДАШЕВЦЫ. Г. Ενθ. Колянинъ, Терг. ПЛАТИЧЕВО. Г. Ενθ. Поповичь, Терг. ЯЗАКЪ. Г. Стеф. Міяшовичь. Тер. — 160.

З Е М У Н Ъ. (у Срему)

1) Послании отъ Почтен. Г. Іоанна Петровича, Ков. Славено-Сербска Бібліоѳека.

Пречестн. Г. Ενθ. Івановичь Протопр. Ч. Кон. и Срем. Варм. Ассес. Честиѣйша ГГ. Лазаръ Савичь и Філіпъ Петровичь, Пароси: Авраамъ Живановичь, Свештеникъ. Благородна ГГ. Вас. Лазаревичь, Капет. и Градоуправитель; Станко Ранчь, пензіон. Лайтнантъ. Почтеннородна ГГ. Алекс. Киріца Aeusserer Rath, Вас. Васісліевичь, Пав. Лацко Терговцы: Стойко Пауковичь, Експед: Андр. Ѳомичь, Сап: Міх. Міхаиловичь, Чизм. Дим. Леко, Терг. Господична Маріа Р. Андреевичь, Почтеннородни ГГ. Пав. Іоанновичь, Стеф. Ог. Милутиновичь, за сынове, Лаз. Ил. Зубовичь, Георг. Алекса, Среброк; Ігняшій Ѳеодоровичь, Uiberreiter; Алекс. Марковичь, Ножаръ; Пав. Георгіевичь за сына Димитріа; Мовс. М. Лазаревичь 5; Ѳеодоръ Р. Ѳомичь; Радиславъ Ѳеод. Ѳомичь; Стеф. Тончевичь II Кл. Учен. Грч: Ѳома Іокичь, Тергов: Сѵм. Іоанновичь, Сурсабовъ; Пав. Станишичь; Міх. Іоанновичь, Алекс. Марковичь, Терг. Міх. Г. Катана, Трг: Конст. Г. Іанковичь, Живко. Ст. Ніколича сынъ, Стеф. Раевичь; Дим. Шпірта. Учен: Нік. Марковичь, Ковачь; Ѳеод. Неделковичь. Г. Сѵм. Ѳеодоровичь, Учитель; Петръ Випичь за сынове; Аѵкс. Лаушевичь; Петръ Меновичь, Ковачь; Спѵр. Андреевичь, Чим: Аѳан. Петровичь, за сынове; Петръ Стояновичь; Петръ Делигеоргіевичь Терг. изъ Белегиша; Міх. Димитріевичь

трієвичь; Стеф. Петровичь, Трг: Ѳома Стефановичь, Ков. Калфа; Стеф. М. Лазаревичь III Грчке Кл. и Марко М. Лазаревичь II Кл. Ученицы. — 54.

2) Послании отъ Почтен. Г. Димитрія Николича, Терг.

Благород. Г. Ігнятій Василѣвичь Ц. К. вост. єзыка Толмачъ и Петръ Стояновичь, Земун. Контум. Магазіонеръ; Марко Димчогличь Діурніста. Почтеннородни ГГ. Ѳеод. Хаджи Баичь за своя 2 сына Лазара и Милоша, Аѳан. Петровичь; Міх. Пачковичь; Паѳел. Стефановичь; Аѳоній Ѳеодоровичь; Алекс. І. Ѳеодоровичь; Алекс. Іоанновичь за сына Ніколаа; Міх. І. Зико; Григ. Веселиновичь, за сына Константіна; Міх. Мар. Іоанновичь; Конст. М. Іоанновичь; Іоаннъ К. Зико; Урошъ Лазаревичь; Георг. Мартіновичь; Паѳел. Ѳомичь; Міх. Філипповичь изъ Войке; Еманоилъ Кацанъ, Безсм: и Міхаилъ Димитріевичь, Терговцы: Рака Константіновичь, Oberzechmaister; Дим. Ніколичь Unterzechmeister и Ѳеод. Іоанновичь, Чизмари: Георг. Герекъ, и Марко Ѳеодоровичь; Лебцелдери: Лука Іоанновичь за брата Стефана; Петръ Марковичь, и Іоаннъ Живановичь; Сурсабови: Пав. Вуковичь и Георг. Костичь, Ћурчіѳ: Димитрій Ніколичь, Терговацъ. — 32.

КАМЕНИЦА. (у Срему)

Благораз. Г. Гавріилъ Іоанновичь, Пѣвацъ Ц. Будимске.

КАРЛОВЦЫ. (у Срему)

Послании отъ Почтен. Г. Ніколаа Милутиновича, Гражд.

Высокоученный Г. Іаковъ Герчичь Діректоръ Гумнасіалный. Макс. Папичь 1 Л. Богосл. и Георг. Милу-

Милутиновичь II Л. Мудр. Слыш. Благораз. Г. Исаакъ Облучаръ, Пѣснословія Слыш. Почтеннородни ГГ. Дим. Коларовичь Ландв. Оберлайт: Пав. Радовановичь; Георг. Стаматовичь; Іосифъ Ніколичь и Іоаннъ Аввакумовичь, Граждани: Іос. Сумеоновичь Strassenaufscher; Пав. Марковичь Сланкам. Терг. — 11.

КАРЛОЦЫ ГОРНЬИ (у Рватской)

Преосвященнѣйшій и Высокодост. Г. ЛУКІАНЪ МУШИЦКІЙ, православный Епископъ Карлштадтскій, Костайничкій, Личкій и Корбавскій. Пречестнѣйшій Г. Севастіанъ Иліичь, Епископскій Протодіаконъ и Ч. Конс. Нотарій. — 100.

Послании отъ Высокоуч. Георг. Мушицкогъ, II л. Мудрол. Слыш.

Чест. ГГ. Іоан. Діаконовичь, Намѣстн: Илія Войводичь, Доброселскій и Іосифъ Ѳеодоровичь Малоград. Пароси. Почтенноро.дни ГГ. Григорій Малешевичь, Міх. Медаковичь, Георг. Медаковичь, Іоаннъ Іанковичь, Андр. Куничь, Аѳан. Кушевичь, Ѳеод. Вуичичь, Іоаннъ Бошковичь, Терговцы. Гдчна Екат. Лаѣевичь, Пав. Граблянновичь и Дам. Груборовичь, Клиріцы. — 14.

КИКИНДА. (у Банату)

Почтеннор. Г. Георг. Руссу, Терг. — 20.

КОПРИВНИЦА. (у Рватской)

Послании отъ Высокоуч. Г. Стеф. Марковича, Учителя.

Преподобна ГГ. Алекс. Огняновичь, Іером. Лѣпов. Пар. Коприв. Анао. Іоанновичь Намѣстн. Лѣпов. и Ириней Хайдинецъ Закл. Стар. Лѣпов. Честнѣйша ГГ. Філиппъ Ягодичь, Плавшин. и Стеф. Станоєвичь В. Поганачкій, Пароси: Нікол. Херракъ, В. Поганачкій, и Георг. Станоєвичь, Куѣанскій у Славоніи, Капеллани. Благор. Г. Міх.

Стои-

Спиосавлѣвичь К. К. Капет. Бурѣ. Рег. Почтен. Г. Θеод. Бошнякъ, Терг. изъ Крижеваца. Благораз. Г. Спеф. Радмиловичь, Учитель у В. Мучни. Гдчна Христина Решковацъ Учен. и Высокоуч. Г. Спеф. Марковичь, Учитель. — 12.

КРАГУЄВАЦЪ. (у Сербіи)

Благород. Г. Моусей Іанковичь, нѣковгъ Сіятелства Княза отъ Сербіе Секретаръ.

НОВЫЙ САДЪ. (у Бачкой)

1) Посланіи отъ Почтеннор. Г. Георгіа Куріаковича, Терговца.

Честнѣйша Г. Данiилъ Іоанновичь Пар. Лед. и Срем. Варм. Ассес. Георг. Поповичь, Канижск. и Міх. Ференчевичь, Керскій, Капеллани. Іоаннъ Костичь Діак. Сивачкій. Высокоуч. Г. Тімоѳ. Милашиновичь, сирот. Отацъ; Аѳан. Ніколичь, Начерт. Учин. и Землем. и Гавр. Ползовичь Адв. и Иліа Радивоєвичь. Сл. Землед. Камен. Ренпмайстеръ. Почтеннородна ГГ. Θеод. Захаріичь, Макс. Бозда, Іоаннъ Політь, Тімоѳ. Димитріевичь, Георг. Спойковичь, Авр. Поповичь, Петръ Спояновичь, Аѳан. Георгіевичь, Іоаннъ Іанковичь, Братія К. Шиличь, Алекс. Нако, Спеф. Шевичь, Міх. Іанковичь, Ісаакъ Міодраговичь, Філіппъ Неделькович, Конст. Георгіевичь, Іоаннъ Богаричь, Марко Аѳанасіевичь, Нікол. Петракъ, Кузм. Шаличь, Іоаннъ Міхаиловичь, Тімоѳ. Ерковичь, Філіппъ Поповичь, Пецій, Аркад. Шикаровичь, Манойло Еѵѳичь, Макс. Петровичь, Еѵѳ. Димитріевичь, Петръ Костичь, Петръ Радосавлѣвичь, Петръ Марковичь, Іосифъ Мачванскій, Θеод. Дада, Георг. Кода, Трѵф. Чавичь, Терг. Θеод, Петровичь и Григ. Пеичь, Терговцы: Марко Георгіевичь Аренд. Пав. Лалошевичь, Жит. Моус. Димитріевичь, Калфа Адамъ Петровичь. З. Міх. Димитріе-

митрієвичь, и Дав. Косановичь, Винопродавцы; Макс. Марковичь, и Вас. Марковичь, Мужки Кроячи: Стеф. Станковичь, Женски Кроячъ: Стоянъ Ћорнагичь, Сурсабовъ: Вік. Лазаревичь, Лазаръ Тапавица, Чарупжіа и Лазаръ Нежичь, Корм. — 59.

Посланни отъ Госпд. Григоріа Андреєвича, Діакона и Учителя при Церкви С. І. Предтече.

Честнѣйшій Госп. Іоаннъ Иличь Парохъ Каѳедралне Церкве, и Честн. Конс. Предс. Честн. Г. Матѳеи Баяцъ Парохъ Н. Садскій. Честн. Г. Урошъ Романовичь П. Каѳедр. Честн. Г. Стеф. Петковичь П. Н. Садскій. Честн. Г. Іоаннъ Поповичь П. Н. Садскій. Честн. Г. Димитрій Раичь П. Футошкій. Честн. Г. Павелъ Белянскій П. Господьиначкій. Честн. Г. Стеф. Саввичь П. Байшанскій. Честн. Г. Тімоѳеи Бранковичь П. Кулпинскій. Чес. Г. Стеф. Ніколичь Адмін. Кисачкій. Честн. Г. Андрей Станимировъ Адмін. Гардинов. Честн. Г. Косма Сумичь Капелланъ Пирошкій. Честн. Г. Петръ Іанковичь Кап: С. Каньижскій. Честн. Г. Георгіи Вуковичь Священ. и Учит. Н. Садскій. Честн. Г. Петръ Веселиновичь Священ. Пирошкій. Честн. Г. Міх. Апичь Діаконъ и Учит. Кулпинскій. Честн. Г. Димитрій Іанковичь Діак. и Учит. Байшанскій. Честн. Г. Ефремъ Іанковичь Діак. Каѳедралный. Честн. Г. Григорій Андреєвичь Діак. и Учит. Благород. Г. Георгіи Нешковичь Учитель Врбашкій. Благор. Г. Іоаннъ Георгіевичь Учит. Ветхо-Каньижкій. Благор. Г. Міх. Іоанновичь Учит. Ветхо-Керскій. Благор. Г. Иліа Павловичь Адвок. Благор. Г. Іоаннъ Недичь закл. Юратъ. Бл. Г. Іоаннъ Іоанновичь закл. Юратъ. Благор. Г. Савва Радосавлѣвичь Сунт. Благонад. Г. Петръ Петровичь Поета изъ Купинова. Терговцы. ГГ. Дим. Адамовичь. Аѳан. Фрушичь. Сум. Стояновичь. Іоаннъ Дьомпаричь. Іоаннъ Миличь. Антон. Новаковичь. Іоаннъ Боличь. Петръ Іоанновичь. Георг. Сум. Вишновскій. Савва Груичь. Георг. Форовичь.

Васіл. Кандеморт. Григ. Костичь. Ант. Трифковичь. ПетръРадосавлѣвичь. Гжа. Агріп. Лаушевичь. Натал. Буличь. Г. Пав. Петровичь. Петръ Павловичь. Косма Малетичь. Георг. Димитріевичь. Даміанъ Ставроевичь. Георг. Іанковичь. Констан. Поповичь. Іоаннъ Георгіевичь Фракъ. Савва Кнежевичь. Іоаннъ Бурянъ и Петровичь. Георг. Димитріевичь. Пав. Продановичь. Петръ Абадичь. Петръ Ползовичь. Пав. Георгіевичь. Міх. Міхаиловичь. Кон. Дуза. Георг. Димитріевичь. Ѳома Ісаковичь калфа купечески.

Майстори Руфета Тьурчискаго.

Г. Г. Георг. Лубуричь Цехмайсторъ. Марко Мирковичь Апьам. Іоак. Бельанскій. Дим. Лубуричь. Петръ Живановичь. Кон. Мірковичь. Нік. Радовановичь и Житаръ. Георг. Радовановичь. Іоаннъ Камберъ. Міх. Пеичь. Живоинъ Лагаричь. Ѳеод. Станоевичь. Іак. Іакшичь. Стеф. Бранковичь. Міх. Стефановичь. Сим. Іоанновичь. Гавр. Поповичь. кал.

Майстори Руфета Сабовскаго.

ГГ. Косма Коичь. Цехмайсторъ. Арс. Кляичь. Григ. Поповичь. Григ. Івановичь. Іоан. Радивоевичь. Лаз. Міхаиловичь. Гавр. Ризза. Васіліи Поповичь. Косма Георгіевичь Капамажіа. Сурсабови. Г. Георг. Дражичь. Петръ Станоевичь. Анд. Новаковичь.

Майстори Руфета Чизмарскаго.

Г. Арс. Клевреничь. Гжа Анна Бугарска Вдова. Ант. Петровичь. Іосифъ Марковичь. Стеф. Бошковичь. Григ. Лазаревичь. Дим. Поповичь.

Шустери.

ГГ. Савва Дешичь. Петръ Панаотовичь. Лаз. Цветковичь. Іоаннъ Ѳеодоровичь. Ковачь и Thier Arzt. Алекс. Розмировичь Ковачь. Іоаннъ Ненадовичь коларъ. Григ. Ненадовичь коларъ. Петръ Марковичь Шлосеръ. Evo. Радовановичь Сребъ. и Злат. Дѣл. Сумеонъ. Кумпановичь Брічь. Георг Нікo-

Ніколичь Лебцелдеръ. Петръ Бакаловичь Стаклорѣзецъ. Гавр. Попадичь Земледѣл. Іоаннъ Іоанновичь. Стеф. Стакичь Пономари Каѳ. Андр. Тіміовичь Молеръ. Тімот. Милорадоевичь Гостилникъ. 116.

О С Ѣ К Ъ. (у Славоніи)

Послании отъ Высокоуч. Г. Іоанна Іанковича, Проф.

Честнѣйша ГГ. Спѵрідонъ Сеничь, Пар. Осѣч. и Лазаръ Боичь, Пар. Добановачкій и Сл. Бар. Радошевича Регіменте Feld - Kapellan. Благородна ГГ. Петръ Іоанновичь Вел. Нотар. и пл. Виро. Варм. Ассес. Вас. Аѳанасіевичь, Мед. Док. и Фізікъ Гражд. Ѳеод. Миланковичь Землед. Дальскогъ Касснеръ, и Ніколай Живковичь истогъ Земледерж. Шпанъ. Почтеннородни ГГ. Антоній Таичевичь избран. Гражд. и знатный Терг. и Еѵѳѵм. Велендеричь Гражд. Высокоуч. Г. Іоаннъ Іанковичь, Професоръ. — 9.

П Е Р Л Е З Ъ.

Послании отъ Почтеннород. Г. Іоанна Илича, Терговца.

Честнѣйша ГГ. Григ. Константіновичь, Іаковъ Херцеговацъ, Сѵмеонъ Іоанновичь, Адм. и Каѳі., Софрон. Іоанновичь, Варкаждин., Ааронъ Богоєвичь, Сакул. Пароси и Конст. Рашичь, Капелланъ Ідворскій. Почтеннор. ГГ. Дим. Иличь, Макс. Єѵгеновичь, Іоаннъ Иличь, 2. Конст. Ташичь, Тімоѳ. Поповичь, Перлезски, Дим. Іанковичь, Тітелс. Пав. Субичь, Орловат. Іоаннъ Димитріевичь, Сакул. Гавр. Комлушкій, Варкажд. Терговцы. Гжа Натал. Івковичь, ученица Варк. ГГ. Григ. Коліаничь, Панчевач. и Стеф. Каначкій, Перлез. учителъи. Дим. Іанковичь, Панч. Рег. Капралъ, Урошъ Ђуришичь, Крчмаръ, Авраамъ Кралѣвъ, Чизм. Идворс. Андр. Стояновичь, ученикъ. — 23.

ПАНЧЕВО. (у Банату)

Общество Панчевачко. 20.

ПЕШТА. (у Маћарской)

Общество Пештанско 20. Высокоученна Г. Г. Міхаилъ Живановичь II л. Лѣк. Конст. Міхаиловичь, Алекс. Станковичь II л. Мудрол. и Евѳ. Кандеморше, Ніколай Стояновичь I л. Мудрол. Слышательи. Почтеннород. Г. Іосифъ Миловукъ, Терг. и Іоаннъ Каліанъ, Терг. Калфа. — 30.

РУМА (у Срему)

Посланни отъ Г. Трvф. Васича Терг.

Благородна Г.Г. Георг. Конпичь и Іоаннъ Яковлѣвичь, Адвокати. Почтеннор. Г.Г. Савва Воиновичь, Ѳеод. Богдановичь, Конст. Димитріевичь, Ѳеод. Димитріевичь, Дим. Марковичь, Анд. Араницкіи, Іоан, Думовичь, Савва Іоанновичь Терговцы. Г.Г. Пет. Лакичь, Іоан. Філипповичь, Аѳан. Петровичь, Абажіе, Ігнятъ Здравковичь, Берб. Моусей Маричь, чаругжія; Іоаннъ Познановичь, Сvм. Милієвичь, Мил. Стефановичь, Дим. Беличь, Ћурчіе, Міх. Міхайловичь и Адамъ Георгіевичь чизмари. Гдична Христіна Ніколичь, Трvф. Васичь, Терг. — 21

СЕГЕДИНЪ (у Маћарской)

Почтеннор. Г. Стеф. Саввичь, Терговацъ 15.

СЕНТ. ѲОМАШЪ (у Бачкой)

Посланни отъ Высокоуч. Г. Пав. Грегоровича, учителя.

Честн. Г. Авр. Петровичь, Пар. Благ. и Выс. Г. Арсен. Іоцичь, В. Фішкалъ. Высокоуч. Г. Геор. Іоцичь

Іоцичь, совер. Θеологъ и Высокоу. Авр. Матѳичь, Благор. Г. Іосифъ отъ Ніколичь Куріалиста, Г. Г. Іоан. Мравичь, Аѳан. Живковичь, купецъ, Ефр. Манойловичь, Епітропъ Церк. Урошъ Гаванскій и Тата Пивничкій, земледѣлцы. Высокоуч. Г. Пав. Григоровичь, учитель.

СУББОТИЦА (у Мађарской)

Посланни отъ Честн. Г. Іоанна Вуича, Пар. Субботичк.

Честнѣйша Г. Г. Іоаннъ Вуичь, Конс. Асс. и Гумн. Каѳіх. и Ісаакъ Лудаичь, Каѳіх., Пароси. Почтеннородна Г. Г. Дим. Стойковичь, Екзакторъ, Аарон Лудаичь, Антон. Стойковичь, Георг. Манойловичь, Аѳанас. Крнайскій, Аѳан. Прокопчани, Савва Хаджичь, Васил. Петровичь, Арсен. Іовичь, Терговцы, Васил. Паничь, Соларъ, Іоаннъ Манойловичь, соверш. Права, Мануилъ Манойловичь, ученикъ, Солом. Іовичь, земледѣл. Гже. Юліана Поповичь, Елісав. Лудаичь, удова, Ѳерезіа Прокопчани, Анна Вуичь, Гдичне Анна Поповичь и Юліана Баичь, дѣвице. 21.

ТЕМИШВАРЪ (у Банашу)?!

Высокоуч. Г. Ѳома Стефановичь II л. Лѣк. Слышат.

ТЕНЯ (у Срему)

Посланни отъ Пречестн. Г. Єлѵссеа Поповича, Протопр. Дальскогъ.

Пречест. Г. Елѵс. Поповичь, Протопр. Далскій Ч. А. Е. Конс. и Пл. Ком. Вір. и Срем. Стол. Суд. Присѣдатель. Честнѣйша Г. Г. Ніколай Плавшичь Теньск: Илар. Живановичь, Терпиньск., Софр.

Паничь

Паничъ, Терпинѣск., Григор. Герчичъ, Бѣлоберд., Сум. Поповичъ, Бѣлобердск., Савва Папковичъ, Боботск., Андр. Миковичъ, Боботск, Пароси: Андр. Поповичъ, Боровск.. и Гавр. Шаркичъ, Боровск., Адміністратори. Дав. Давідовичъ Пар. Верск. и Констант. Поповичъ Спомощ. Пар. Будимачк. 11.

ТИТЕЛЬ. (у Бачкой)

Посланни отъ Почтеннор. Г. Живка Крестича, Терговцы.

Благопочтенна ГГ. Дав. Радоничъ пенз. Oberbruckmeister. Нікол. Путникъ, Oberbruckmeister. Стефанъ Милошевичъ, Grundbuchführer. Гавр. Ніколичъ Учит. Мошор. Іаковъ Тапавица, Стражмешт. изъ Чуруга. Честн. Г. Александ. Васичъ Пар. Георг. и Благопочт. Г. Алекс. Мушицкій, Стражмешт. у Георг. Почтеннородни ГГ. Живко Крестичъ, Марко Іанковичъ, у Панчеву и Георг. Іанковичъ Терговцы. — 10.

ТРІЄСТЪ. (у Иллиріи)

Посланни отъ Высокоуч. Г. Димитріа Владисавлѣвича, Учит.

Высокоуч. Г. Димитрій Фрушичъ, Докт. Мед. Благопочтеннородни ГГ. Петръ Ѳеодоровичъ, Кръста Цвѣтковичъ, Матѳ. Драгичевичъ, Спур. Гопчевичъ, Дим. Ѳеодоровичъ и Дим. Ћирковичъ Великокупцы, Андрей Стойковичъ поморск. писаръ и Высокоуч. Г. Евѳ. Поповичъ, Учит. Благораз. ГГ. Драга Ѳеодоровичъ, Пріпцип. Евѳ. М. Вучетичъ, Стеф. М. Вучетичъ, Стеф. Куртовичъ и Іоаннъ Н. Вучетичъ Ученицы. Госпоже: Аннета Андрулаћи, Аннета Брамбила и Єлена отъ Стоичевичъ. Господична Ерисена Ризничъ. Г. Сумеонъ Кашуричъ, Высокоуч. Г. Дим. Владисавлѣвичъ 4. — 23.

ШИ-

ШИКЛОШЪ. (у Мађарской)

Посланни отъ Высокоуч. Г. Аркадіа Станковича, Учителя.

Почтеннородни ГГ. Іоаннъ Апостоловичь, Димитрій Персіановичь, Аѳан. Деметровичь, Евѳ. Димитріевичь и Пав. Ѳеодоровичь, Терговцы. Гжа Елісав. Софичь. Господичне: Екат. Димитріевичь и Софіа Таичевичь. ГГ. Георг. Поповичь; Алекс. Ѳеодоровичь, Лебцелт.; Васіл. Опачичь, Швецъ; Дѵон. Адамовичь и Евѳѵм. Алексичь, Абаджіе: Іоаннъ Георгіевичь и Тимоѳ. Аароновичь, Ужари. Высокоуч. Г. Аркадій Станковичь, Учит. — 16.

Доцніє Посланни.

БАТАЙНИЦА (у Срему)

Посланни отъ Честн. Г. Петра Паяновича, Пар.

Преподобн. Г. Ѳеофілъ Ковачевичь Игум. Фенечкій, Самуилъ Саввичь, Іером. Честн. Г. Г. Вас. Васичь, Яковачкій; Живоинъ Мандичь, Шимунов; Вас. Вранковичь, Бечмен; Антоній Марковичь и Петръ Паяновичъ, Батайнички Пароси: Савва Продановичь, Капел. Сурдучк. Благор. Г. Петръ Голичь Оберлайт. Батайн. Благопочтенни Г. Г. Григорій Жеравичь 30 Uiberreiter у Якову: Міх. Лежаичь Стажм. и Міх. Іоанновичь, Стражм. и Шум. Яковъ Иліичь Стражм. у Якову: Іоаннъ Керечкій и Вас. Керечкій, Корпорали у Батайн. Богосавъ Мишковичь. Г. Ѳеод. Вулковичь, Міх. Іоанновичь, Ђурч. Пантел. Поповичь, Аренд. и Кузманъ Грковичь, Житель Яковачк. Тихомиль, Чедомиль и Алекс. сынови Г. Пароха Батайничк. Антоніа Марковича. 20.

ДУБРОВНИКЪ (у Боки Которской)

Посланни отъ Высокоуч. Г. Георг. Ніколаєвича Учителя.

За Дубровникъ Церну Гокру и Боку Которску. 23.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА
БЕОГРАД